

دانشگاه صنعتی شاهرود

دانشکده معدن و ژئوفیزیک

••

پایان نامه کارشناسی ارشد

عنوان :

**طراحی سیستم تهویه تونل خط ۱ مترو تهران حدفاصل ایستگاههای
مولوی و شوش**

اساتید راهنما : دکتر رضا خالو کاکایی - مهندس حسن مدنی

استاد مشاور : مهندس مهدی یاوری

تهیه و تدوین : علی اسدی

بهار ۱۳۸۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقدیر و تشکر:

باتشکر از زحمات اساتید محترم آقایان مهندس حسن مدنی و دکتر رضا خالو کاکائی
و استاد ارجمند آقای مهندس مهدی یاوری که اینجانب را در انجام این پایان نامه
صمیمانه یاری نمودند .

تقدیم به

پدر و مادرم

تهویه در مترو به دلیل رفت و آمد و حضور تعداد زیادی از مسافران در تونلها ، قطارها و ایستگاههای مترو از اهمیت ویژه ای برخوردار است .

اجزای مترو عبارتند از تونلها و ایستگاهها که بایستی هوای داخل آنها در شرایط عادی و اضطراری دائما تهویه گردد. تا در مواقع عادی شرایط مطلوبی برای افراد و در مواقع اضطراری امکان نجات برای افراد فراهم گردد.

در حالت عادی با توجه به این مطلب که قطارهای مترو با سیستم برق کار می کنند ، لذا در تونلها و ایستگاهها آلاینده های فسیلی نخواهیم داشت لذا در شرایط عادی بایستی فقط به گرمای ناشی از تجهیزات ولوازم موجود در ایستگاهها ، تونلها ، افراد و قطارها توجه کنیم. باتوجه به این مطلب تمامی گرماهای ناشی از ایستگاههای مولوی - شوش محاسبه و مقدار هوای لازم جهت خنثی نمودن آنها مشخص گردید.

در شرایط اضطراری نیز با توجه به نوع تونل ها و ایستگاهها و استانداردهای لازم جهت حداقل سرعت بحرانی مورد نیاز ، در تونل ها برای راندن دود در جهتی که راههای فرار برای مسافران حفظ گردد و باتوجه به سطح مقطع تونل مقدار هوای لازم تعیین گردید .

در نهایت بامحاسبه مقدار هوای لازم در شرایط عادی و اضطراری و میزان وچگونگی توزیع گرمایی در محیط مترو مقدار هوای لازم جهت هر بخش از محیط مترو محاسبه شده است .

اصطلاحات و واحدها

اصطلاحات

EBA	دستورالمل تونسسازی کشور آلمان
RABT	دستورالمل تونسسازی کشور آلمان
NFPA	انجمن ملی حفاظت در برابر آتش سوزی آمریکا
BOStrab	دستورالمل تونسسازی کشور آلمان
CFD	دینامیک سیالات محاسباتی

واحدها

Btu	واحد اندازه گیری حرارت
mphps	واحد اندازه گیری شتاب(مایل بر ساعت بر ثانیه)
lb	واحد اندازه گیری وزن(پوند)
ton	واحد اندازه گیری وزن(تن)
mph	واحد اندازه گیری سرعت(مایل بر ساعت)
fpm	واحد اندازه گیری سرعت(فوت در دقیقه)
km/h	واحد اندازه گیری سرعت(کیلومتر در ساعت)
hp	واحد اندازه گیری توان(اسب بخار)
W	واحد اندازه گیری توان(وات)
ft	واحد اندازه گیری مسافت(فوت)
m	واحد اندازه گیری مسافت (متر)
lb _f	واحد اندازه گیری نیرو(پوند فورس)

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

فصل اول: مقدمه

۱	۱-۱- مقدمه
۱	۲-۱- هدف پایان نامه
۲	۳-۱- سازماندهی پایان نامه
	فصل دوم: اطلاعات کلی در مورد راه آهن شهری تهران و حومه
۳	۱-۲- آشنایی
۳	۲-۲- تاریخچه متروی تهران
۷	۳-۲- مشخصات خطوط متروی تهران
۷	۱-۳-۲- خط یک
۷	۲-۳-۲- توسعه خط یک (مسیر از رو)
۷	۳-۳-۲- خط دو
۷	۴-۳-۲- توسعه خط دو مسیر از رو
۹	۴-۲- مشخصات ایستگاههای مترو
۱۲	۵-۲- مشخصات ایستگاههای مولوی و شوش
	فصل سوم: مبانی تئوری تهویه مترو
۱۳	۱-۳- آشنایی
۱۵	۲-۳- اجزای تهویه مترو
۱۶	۱-۲-۳- تهویه هوارسانی
۱۶	۲-۲-۳- تهویه مطبوع
۱۶	۳-۲-۳- تهویه اضطراری
۱۷	۳-۳- پارامترهای تهویه
۱۸	۴-۳- تهویه در تونلها و ایستگاههای مترو
۱۸	۱-۴-۳- بار حرارتی ایجاد شده در ایستگاهها و تونلها

- ۲۰ - ۲-۴-۳- سیستم های تهویه تونل ها و ایستگاهها
- ۲۱ - ۳-۴-۳- تهویه طبیعی ایستگاهها و تونلها
- ۲۲ - ۴-۴-۳- تهویه ناشی از اثر پیستونی
- ۲۳ - ۵-۴-۳- تهویه مکانیکی ایستگاهها و تونلهای مترو
- ۲۶ - ۶-۴-۳- مشخصات فنی بادبزن های تهویه

فصل چهارم: تهویه اضطراری مترو

- ۲۷ - ۱-۴- تهویه اضطراری مترو
- ۲۹ - ۲-۴- ملاحظات تحت وضعیت های آتش سوزی
- ۳۱ - ۳-۴- ماهیت آتش سوزی های تونل
- ۳۲ - ۴-۴- هدفهای کنترل آتش و دود
- ۳۲ - ۵-۴- الگوی آتش سوزی
- ۳۳ - ۶-۴- گذرگاههای عرضی در تونل ها
- ۳۴ - ۷-۴- فاصله گذرگاههای عرضی در تونل های دو قلو
- ۳۴ - ۱-۷-۴- تونل ها و دستوراتعمل های موجود
- ۳۷ - ۲-۷-۴- معیارها
- ۳۹ - ۳-۷-۴- نقش تهویه تونل
- ۴۳ - ۴-۷-۴- جدول تصمیم گیری
- ۴۵ - ۸-۴- سرعت های بحرانی در گذرگاههای عرضی
- ۴۵ - ۱-۸-۴- فهرست نام ها
- ۴۵ - ۲-۸-۴- نکات ایمنی
- ۴۸ - ۳-۸-۴- روش های برآورد سرعت بحرانی
- ۵۰ - ۴-۸-۴- مدل تجربی برای سرعت بحرانی در گذرگاهها
- ۵۴ - ۵-۸-۴- دینامیک سیالات محاسباتی

فصل پنجم: گزینش های مختلف تهویه مترو

- ۵۷ - ۱-۵- گزینش های زیرگذر و مسائل ایمنی

۶۰	۲-۵- گزینش های سیستم های تهویه تونل
۶۰	۱-۲-۵- استفاده از دو اطاقک تهویه
۶۳	۲-۲-۵- استفاده از یک اطاقک تهویه
۶۵	۳-۲-۵- خنک کننده های زیر گذرها
۶۶	۴-۲-۵- مقدار هوای لازم برای سیستم های زیرگذر
۶۸	۳-۵- جمع بندی سیستم های تهویه
۷۴	۴-۵- مقایسه فنی اقتصادی سیستم های تهویه
	فصل ششم : طراحی سیستم تهویه
۷۷	۱-۶- آشنایی
۷۷	۲-۶- منابع عمده کسب انرژی حرارتی در مترو
۷۸	۳-۶- تقسیم بندی منابع تولید حرارت در مترو
۸۰	۴-۶- ترمز گیری
۸۱	۱-۴-۶- انرژی جنبشی
۸۲	۲-۴-۶- مقاومت هوا
۸۳	۳-۴-۶- مقاومت مکانیکی
۸۴	۴-۴-۶- مقاومت الکتریکی
۸۷	۵-۴-۶- شتاب گرفتن
۹۲	۵-۶- منابع حرارتی متفرقه
۹۲	۱-۵-۶- حرارت ناشی از ریل سوم
۹۴	۲-۵-۶- تهویه مطبوع واگن ها
۹۵	۳-۵-۶- ملحقات واگنها
۹۶	۴-۵-۶- روشنایی تونلها
۹۷	۶-۶- ایستگاه
۹۷	۱-۶-۶- گرمای ناشی از روشنایی ایستگاه
۹۸	۲-۶-۶- گرمای ناشی از وسایل متفرقه

- ۹۸ ۷-۶- کل حرارت داده شده به مترو
- ۹۹ ۸-۶- توزیع فضایی گرمای ترمز در محیط مترو
- ۱۰۰ ۹-۶- توزیع فضایی کل گرمای داده شده به مترو
- ۱۰۳ ۱۰-۶- محاسبه گرمای داده شده به ایستگاههای مولوی وشوش
- ۱۰۶ ۱-۱۰-۶- گرمای ناشی از ترمز گرفتن
- ۱۰۷ ۲-۱۰-۶- گرمای ناشی از شتاب گرفتن
- ۱۰۹ ۳-۱۰-۶- گرماهای متفرقه
- ۱۱۱ ۴-۱۰-۶- گرمای ناشی از ایستگاه
- ۱۱۳ ۵-۱۰-۶- کل گرمای ناشی از ایستگاه
- ۱۱۴ ۶-۱۰-۶- توزیع کل گرما
- ۱۱۴ ۷-۱۰-۶- محاسبه مقدار هوای مورد نیاز
- ۱۱۵ ۱۱-۶- حریق ومقدار هوای مورد نیاز
- ۱۱۷ ۱-۱۱-۶- شدت جریان بادبزن اضطراری وسط تونل

فصل هفتم: نتیجه گیری وپیشنهادات

- ۱۱۸ ۱-۷- نتیجه گیری
- ۱۱۸ ۲-۷- پیشنهادات

- ۱۱۹ فهرست منابع

فصل اول - مقدمه

۱-۱- مقدمه:

تهویه یکی از مهمترین عملیات های جنبی در زمان حفر و بهره برداری تونلها می باشد. ولی در زمان بهره برداری به علت اینکه تعداد افراد بیشتری از آن استفاده می کنند اهمیت آن دو چندان می شود. کم بودن مقدار تهویه باعث مشکلات تنفسی برای مسافران و کارمندان و کاهش عمر تجهیزات مترو می شود و زیاد بودن آن، نه تنها باعث افزایش هزینه تهویه می شود بلکه کورانهای در ایستگاهها و تونلها ایجاد می کند. برای طراحی سیستم تهویه مترو لازم است که مقاومت کل شبکه و شدت جریان مورد نیاز سیستم با توجه به منابع مصرف کننده اکسیژن و تولید کننده گرما تعیین شود و باشدت جریانی که در اثر تهویه طبیعی و اتریستونی به وجود می آید مقایسه شود، اگر شدت جریان کمتر بود سیستم نیازی به تهویه مکانیکی ندارد و اگر بیشتر بود سیستم تهویه مکانیکی را طوری طراحی می کنند تا کمبود شدت جریان مورد نیاز سیستم برآورده شود.

مهمترین پارامتری که در رابطه با تهویه ایستگاهها و تونلها تاثیر گذار است حرارت تولید شده توسط قطار است در حالی که مهمترین پارامتر در تهویه داخل قطار تعداد مسافران می باشد. در رابطه با ایمنی آتش سوزی، دود مهمتر از گرماست و کنترل آتش و دود از طریق ایجاد یک سرعت حداقل بحرانی در جهت تضمین حرکت دود در جهت دلخواه بسیار مهم می باشد.

۱-۲- هدف پایان نامه

با توجه به اهمیت مسئله حمل و نقل شهری خصوصاً در شهرهای بزرگ و ظهور پدیده تازه وارد مترو در جهت شناخت یکی از زوایای حیاتی و مهم مترو اقدام به نگارش این پایان نامه شد. با توجه به اینکه این پایان نامه از اولین پایان نامه هایی می باشد که در زمینه تهویه مترو نگارش شده (البته در ایران) دو هدف در این پایان نامه مدنظر بوده است:

الف - گردآوری مطالب تئوری به عنوان یک منبع در جهت استفاده سایرین

ب - محاسبه میزان هوای لازم جهت تهویه ایستگاههای مولوی و شوش و تونل حدفاصل

آنها

۱-۳- سازماندهی پایان نامه

مابقی فصول این پایان نامه به شرح زیر سازماندهی شده است .

درفصل دوم اطلاعات کلی درمورد راه آهن شهری تهران و حومه و تاریخچه احداث و تغییر تحولات آن ارائه شده است . فصل سوم به بررسی مبانی عمومی و اصول تئوری تهویه در تونلها و ایستگاههای مترو اختصاص یافته است و در فصل چهارم تهویه اضطراری در تونلهای مختلف و چگونگی آن مورد تحلیل قرار گرفته است . در فصل پنجم سیستم های مختلف اجرایی تهویه مترو با توجه به شرایط تونلها بیان گردیده است . فصل ششم شامل مبانی طراحی تهویه و طراحی سیستم تهویه مترو در ایستگاههای مولوی و شوش می باشد و در نهایت در فصل هفتم نتیجه گیری از این پایان نامه و پیشنهادات مورد نظر ارائه گردیده است .

فصل دوم - مشخصات راه آهن شهری تهران و حومه

فصل دوم - اطلاعات کلی در مورد راه آهن شهری تهران و حومه

۱-۲- آشنایی

از احداث اولین مترو در جهان بیش از ۱۳۰ سال می‌گذرد و در حال حاضر بیش از ۱۳۰ کشور جهان از مترو استفاده می‌کنند و یا در حال احداث آن هستند [۱].

استفاده از مترو، کاهش آلودگی هوا و صرفه جویی در مصرف سوخت‌های فسیلی و صرفه‌جویی در وقت را در پی دارد. با توجه به وضعیت شهر تهران و تراکم بالای جمعیت در این شهر و همچنین آلودگی شدید هوا، ترافیک شدید وسایل نقلیه که همگی باعث سخت شدن شرایط زیستی در این شهر بزرگ شده است، استفاده از گزینه مترو با توجه به مزایای ذکر شده در بالا راه حلی جهت رفع مشکلات ذکر شده در نظر گرفته شده که این از سالها پیش مورد توجه مسئولان امر بوده است.

با توجه به وضعیت خاص کشور ایران در چند دهه گذشته متروی تهران دستخوش تغییرات، مسائل و مشکلات گوناگون بوده و وقفه‌های طولانی مدت در این پروژه به وجود آمده است. در سالهای اخیر چندین فاز از خطوط متروی تهران مورد بهره برداری قرار گرفته و امید است در آینده شاهد بهره برداری از فازهای دیگر متروی تهران و گسترش خطوط، جهت ساماندهی به وضعیت نابسامان ترافیک این شهر بزرگ باشیم.

۲-۲- تاریخچه متروی تهران

از قرون وسطی در کشورهای اروپائی شرکت‌هایی با حقوق ویژه آغاز به کار کردند. هدف این شرکتها توسعه منافع اقتصادی و تعمیم نفوذ سیاسی کشورهای بزرگ بود. فعالیت این شرکتها، بیشتر در کشورهای عقب مانده‌ای بود که در واقع ثروت‌ها و منابع سرشار و نیروی انسانی رایگان در اختیار داشتند که از آن جمله می‌توان به کشورهای پرجمعیت و وسیع آسیا یا نقاط دور افتاده قاره آفریقا اشاره کرد [۱].

نمونه مشخص این گونه شرکتها شرکت هند شرقی و بریتانیا، هند شرقی و هلند و در ایران شرکت نفت ایران و انگلیس بود.

در ایران در کنار دیگر امتیازاتی که دولت‌های خارجی به دست آوردند (به ویژه در زمان شاهان قاجار) یکی امتیاز احداث تراموا و راه آهن در سراسر کشور بود که به سرانجامی خوش نرسید و در آغاز راه از فعالیت واماند. سابقه احداث راه آهن شهری در ایران به حدود یکصد و بیست سال قبل برمی‌گردد.

سفر ناصرالدین شاه قاجار به اروپا و دیدن پیشرفت‌های صنعتی آن روزگار از جمله وسایل حمل و نقل موجب شد تا بعضی از مظاهر روبنایی فرهنگ غربی وارد کشور شود یا امکان طرح اندیشه در آن مورد زمینه پیدا کند [۱].

وسایل حمل و نقل چون تراموا (مترو) که در آن روزگار هنوز در زمره صنایع مدرن و روز آمد بودند ناصرالدین شاه را به فکر وارد کردن آن تجهیزات به ایران انداخت.

برادران بواتال که در اصل بلژیکی بودند در پی سفر ناصرالدین شاه به فرنگستان توانستند امتیاز احداث تراموا و راه آهن را از وی بگیرند. در سال ۱۲۶۱ شمسی (۱۳۰۰ هـ ق، ۱۸۸۳ م) برادران بواتال موفق به کسب این امتیاز شدند و نخستین خط آهن ایران یعنی راه آهن تهران - شهرری در سال ۱۲۶۵ شمسی (۱۳۰۱ هـ ق، ۱۸۸۸ م) به طول ۸ کیلومتر آغاز به کار کرد.

مهندس بواتال به یاری چند بلژیکی دیگر شرکت راه آهن و تراموای را تاسیس کرد و در واقع اداره امور راه آهن ایران در دست دولت بلژیک قرار گرفت و قرار داد ۹۹ ساله‌ای با ایران انعقاد یافت.

در واقع می‌توان گفت که این خط که به آن ماشین دودی می‌گفتند، اولین قطار شهری تهران بود که مورد استفاده قرار گرفت. در ابتدا به علت نرسیدن موتور، این قطارها با اسب کشیده می‌شد ولی در پایان کار واگن‌ها به لکومتیو وصل شد. مشخصات قطار مذکور به شرح زیر بود:

(۱) لکومتیو یا ماشین خانه راننده

(۲) واگن شاهی به طول ۱۰ متر با عرض ۱/۵ متر

(۳) واگن وزرا و علمای طراز اول به طول ۹ متر

(۴) واگن ویژه زنان به طول ۷ متر

بعد از آن بلژیکی‌ها یک خط آهن روی زمین بین دروازه شهر ری و میدان حر کشیدند که تا سال ۱۳۱۰ نیز دایر بود.

در سال ۱۳۳۷ طرح متروی تهران مجدداً توسط شخصی بنام مهندس کوروس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت ولی متأسفانه در مرحله طرح باقی ماند و به جایی نرسید [۱].

در این زمان فرانسوی‌ها پروژه‌های برای احداث متروی تهران دادند که براساس آن قرار بود متروی تهران را خودشان احداث و برای مدتی اداره کنند. هم‌زمان ژاپنی‌ها هم طرح متروی هوایی را پیشنهاد دادند که این پیشنهاد هم به دلیل هزینه زیادی که در برداشت مورد قبول واقع نشد. در دوران سلطنت محمدرضا پهلوی به ویژه پس از اصلاحات ارضی تهران از یک شهر خلوت معمولی به یک شهر عظیم، بی‌نظم و شلوغ و آلوده تبدیل شد به گونه‌ای که جمعیت شهر از ۳۰۰ هزار نفر به ۶ میلیون نفر بالغ و رسماً اعلام شد که طرح دوازده میلیونی کردن تهران را دارند.

از آنجا که در آن سالها ایران در آمد کافی داشت قاعدتاً می‌بایست تهران را براساس اصول شهرسازی به صورت یک پایتخت زیبا توسعه می‌دادند ولی متأسفانه به شهری مبدل شد که از نظر آلودگی هوا جزو آلوده ترین شهرهای دنیا و ترافیک آن سنگین‌ترین ترافیک‌های دنیا بود.

بررسی مجدد متروی تهران از سال ۱۳۴۰ توسط یک شرکت فرانسوی (سوفرتو) (شرکت حمل و نقل پارس) آغاز شد. این گروه پس از مطالعات لازم در مورد طرح‌های دراز مدت برای شهر تهران ایجاد شبکه راه‌های سریع (بزرگراه، آزاد راه) به طول نهایی ۲۰۰ کیلومتر و ایجاد شبکه راه آهن سریع (مترو) به طول تقریبی ۱۱۲ کیلومتر را ضروری دانستند. ولی این طرح تاسیس مترو با مصوبه هیئت وزیران وقت متوقف شد. از آن سال تا سال ۱۳۵۰ به دلیل گسترش بی‌رویه شهر تهران و رشد سریع جمعیت این شهر مطالعاتی برای حل مشکل ترافیک تهران انجام شد، مهمترین این مطالعات به شرح زیر است.

- طرح ترافیک حمل و نقل تهران (شرکت سوفرتو)
- طرح کنترل مرکزی ترافیک تهران (شرکت جی - ای . س - الیوت شین)
- برنامه حمل و نقل تهران و ارزیابی مطالعات شرکت سوفرتو (جان - اف - کین)
- گزارش مقدماتی از طرح ترافیک تهران (شرکت مهندسی یاشیو)
- خدمات مهندسان مشاور برای حمل و نقل شهر تهران (مهندسان مشاور فریمن - فاکس و همکاران)

- مطالعه سیستم حمل و نقل شهری تهران (سازمان همکاری‌های بین‌المللی ژاپن) در این میان دو شرکت فرانسوی و ژاپنی طرح احداث متروی تهران را به عنوان راه حل اصلی و بلند مدت برای حل مشکل ترافیک تهران پیشنهاد کردند.

در سال ۱۳۵۴ شرکت راه آهن شهری تهران و حومه (مترو) تاسیس و قرار داد تهیه طرح متروی تهران در تاریخ ۱۳۵۴/۱۲/۲۴ با مهندسين مشاور فرانسوی سوفرتو (شرکت حمل و نقل پارس) منعقد شد.

اولین پیمان جهت اجرای قطعه اول از خط یک مترو در تاریخ ۵۹/۷/۳۰ با یک شرکت ایرانی منعقد گشت (قطعه منطقه عباس آباد به طول ۲/۸ کیلومتر) و شامل مطالعات فنی و اجرایی شرکت راه آهن تهران و حومه (مترو) بود.

بنابراین شرکت متروی تهران در تاریخ ۲۹ آذر ۱۳۵۸ براساس تصویب نامه شورای انقلاب اسلامی تاسیس شد و اعضای مجمع عمومی عبارت بودند از: وزیر کشور، امور اقتصاد و دارایی، راه و ترابری، معاونت رئیس جمهوری، رئیس سازمان برنامه و بودجه، شهردار تهران و ریاست مجمع عمومی بر عهده وزیر کشور بود. در این جلسه تصمیمات زیر گرفته شد:

الف) با توجه به میزان هزینه‌ها و مشکلات اجرایی در مرحله اول خطوط یک و دو برای اجرا انتخاب شود.

ب) مفاد قرار داد با شرکت سوفرتو مجدداً ارزیابی شود.

در تاریخ ششم دی ماه ۱۳۵۸ مفاد قرار داد با شرکت سوفرتو بررسی و پروتکل مربوط به این قرار داد لغو شد و در اوایل سال ۱۳۵۹ با شروع جنگ تحمیلی تمامی مذاکرات با شرکت حمل و نقل پارس (سوفرتو) متوقف شد.

در تاریخ ۱۲ اسفند ۱۳۶۰ هیات وزیران طرح متروی تهران را به طور کامل متوقف کرد. طی سالهای ۱۳۶۳ تا ۱۳۶۶ در محافل گوناگون برای حل مشکل و راه اندازی دوباره پروژه متروی تهران تلاشهایی صورت گرفت تا در اواسط سال ۱۳۶۶ که عملاً فعالیت اجرایی پروژه آغاز گردید [۱].

۲-۳- مشخصات خطوط متروی تهران

۲-۳-۱- خط یک

این خط شمالی - جنوبی به طول ۱۵ کیلومتر از بزرگراه جهان کودک (حقانی) شروع شده و با عبور از زیر خیابانهای شهید بهشتی، مطهری و میدان هفت تیر به سمت میدان امام خمینی ادامه مسیر می‌یابد و در ادامه به بازار و میدان محمدیه می‌رسد و به خیابان شوش منتهی می‌شود.

۲-۳-۲- توسعه خط یک (مسیر از رو)

توسعه خط از شمال به جنوب حدود ۱۹ کیلومتر از خیابان شوش شروع می‌شود و به سمت بهشت زهرا ادامه می‌یابد و با گذر از مرقد امام، محوطه بهشت زهرا را دور زده و به شکل دایره آن را احاطه می‌کند. تعداد ایستگاههای موجود در خط یک ۲۷ ایستگاه است که ۱۵ ایستگاه آن زیرزمینی و ۱۲ ایستگاه آن روزمینی است [۲].

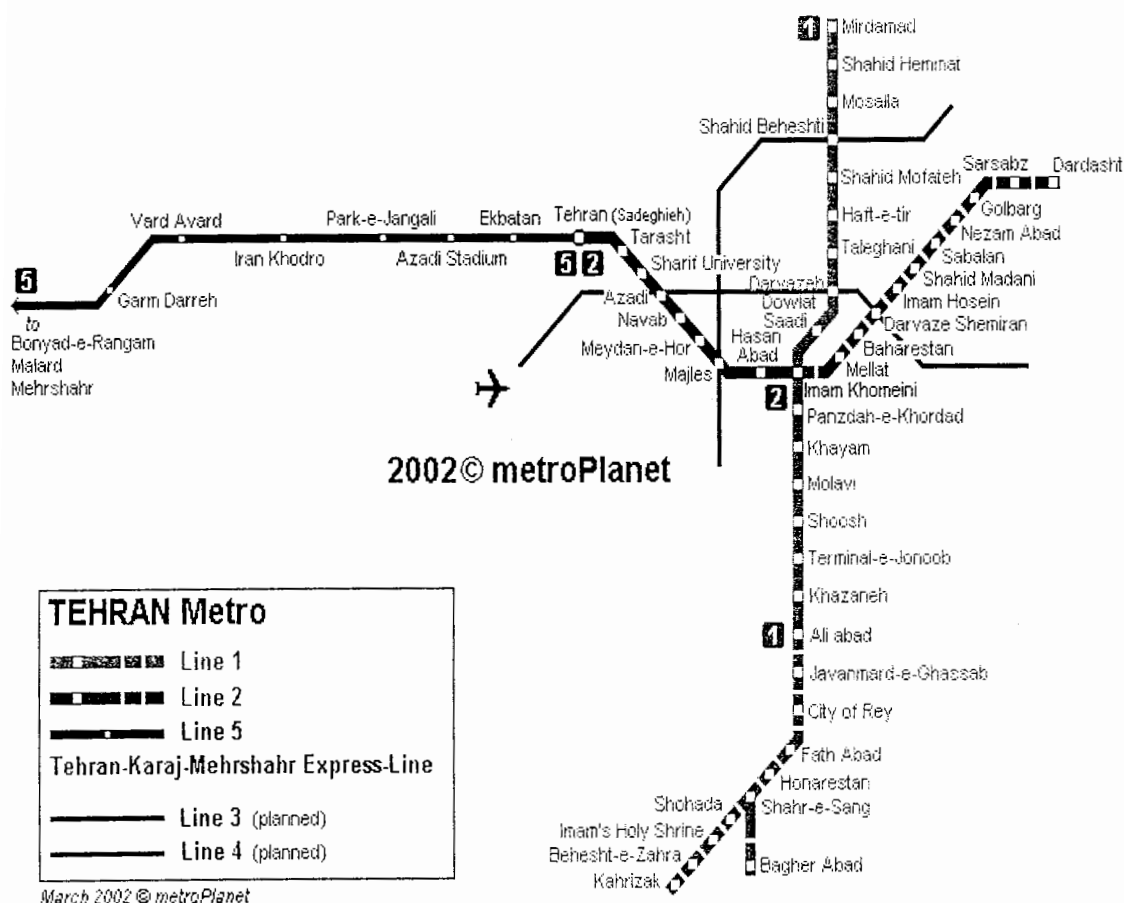
۲-۳-۳- خط دو

تونل شرقی - غربی به طول ۲۰/۳ کیلومتر از دردت تهران پارس شروع شده و پس از طی بزرگراه رسالت و خیابان آیت ا... مدنی (نظام آباد سابق) از مسیر بهارستان به میدان امام می‌رسد و با عبور از خیابان امام خمینی و تقاطع زنجان در انتها به فلکه دوم صادقیه ایستگاه E2 منتهی می‌شود. ۱۹ کیلومتر از این خط زیرزمینی و یک کیلومتر آن روی زمین است تعداد ، ۱۸ ایستگاه دارد که یک ایستگاه آن با خط یک مشترک است.

۲-۳-۴- توسعه خط دو مسیر از رو

خط تهران - کرج به طول ۴۱/۵ کیلومتر است که این خط از میدان صادقیه شروع می‌شود و موازی با اتوبان تهران - کرج به سمت کرج و مهر شهر ادامه می‌یابد، حدود ۲/۵ از ۴۱/۵ کیلومتر این خط زیرزمین و ۳۹ کیلومتر آن روی زمین است. این خط ۹ ایستگاه و یک پایانه دارد [۲].

جدول ۱-۲ و شکل ۱-۲ مشخصات خطوط متروی تهران و حومه را نشان می‌دهد، طول کل خطوط حدود ۹۶ کیلومتر است که حدود ۶۰ کیلومتر آن روی زمین و حدود ۳۶ کیلومتر آن زیرزمین است. ضمناً اختلاف ارتفاع شهر تهران بین شمالی‌ترین نقطه (۱۷۳۰ متر از سطح دریا) و جنوبی‌ترین نقطه (۱۱۰۰ متر از سطح دریا) ۶۳۰ متر است، به همین دلیل حفاری از جنوب تهران آغاز شد و به سمت شمال پیش رفته تا این فاصله ۶۳۰ متری با شیبی معادل ۵٪ ادامه پیدا کرده است.

شکل ۱-۲- نقشه متروی تهران و ایستگاههای آن

جدول ۱-۲- مشخصات خطوط تهران و حومه [۱]

تعداد پایانه	تعداد هواکش‌ها	طول مسیر (متر)			شرح
		کل مسیر	مسیر زیرزمینی	مسیر روزمینی	
۱	۱۶	۳۴۳۰۰ متر	۱۴۹۰۰ متر	۱۹۴۰۰ متر	خط ۱ (جهان کودک تا بهشت زهرا)
۱	۱۸	۲۰۴۰۰ متر	۱۹۰۰۰ متر	۱۴۰۰ متر	خط ۲ (در دشت تا فلکه دوم صادقیه)
۱	-	۴۱۵۰۰ متر	۲۵۰۰ متر	۳۹۰۰۰ متر	خط تهران - کرج - مهرشهر
-	-	-	۶/۶۹۵ کیلومتر	-	تونل کابل‌های ارتباطی
-	-	-	۰/۵۳۲ کیلومتر	-	تونل اتصال خط ۱ به ۲
-	-	-	۰/۲۳۱ کیلومتر	-	تونل‌های دسترسی و فرعی
۳	۳۴	۹۶۲۰۰	۳۶۴۰۰ متر	۵۹۸۰۰ متر	جمع کل

۲-۴- مشخصات ایستگاههای مترو

فاصله ایستگاههای خط ۱ مترو از یکدیگر به طور متوسط ۸۰۰ متر و در خط ۲ به طور متوسط ۱۲۰۰ متر در خط تهران - کرج - مهرشهر به طور متوسط حدود ۴۰۰۰ متر است. کمترین فاصله بین دو ایستگاه H1-G1 (در تقاطع خیام، پانزده خرداد و بازار فرش) با ۵۳۳ متر و بیشترین فاصله بین دو ایستگاه A2-4 و A2-5 (ملارد و مهرشهر) به فاصله ۷/۷ کیلومتر است. در خط ۱ و ۲ طول ایستگاهها ۱۴۰ متر و در خط تهران - کرج - مهرشهر این طول حدود ۳۰۰ متر است. در ایستگاههای خطهای یک و دو طول قطارها حدود ۱۳۷ متر و در ایستگاه تهران - کرج - مهرشهر طول قطار ۲۴۸ متر است. موقعیت ایستگاههای خطوط ۱ و ۲ به ترتیب در جداول ۲-۲ و ۲-۳ نشان داده شده است [۱].

تعداد واگن های هر قطار در خطوط یک و دو ۷ واگن و در خط کرج - تهران ۸ واگن است و هر واگن ۱۹/۵ متر تا ۲۶/۶ متر طول و ۲/۶ تا ۳/۱ متر عرض دارد، گنجایش یک قطار در خطوط یک و دو ۱۲۹۰ نفر و در خط تهران - کرج - مهرشهر حدود ۲۸۰۰ نفر است [۱].

جدول شماره ۲-۲ موقعیت ایستگاههای خط ۱ متروی تهران [۲]

نام ایستگاه	فاصله دو ایستگاه متوالی (متر)	موقعیت	نام ایستگاه	فاصله دو ایستگاه متوالی (متر)	موقعیت
R ₁	۹۳۳/۵	جهان کودک	D ₁	۱۱۳۴	ترمینال جنوب
Q ₁	۹۰۰	رسالت- شیخ فضل الله	CI	۱۲۵۰	خزانه
P ₁	۱۳۰۰/۱	مصلی	BI	۲۲۰۰	علی آباد
D ₁ NS	۷۲۹	شهید بهشتی و مفتاح	AI	۱۶۹۰	جوانمرد قصاب
N ₁	۹۶۳	شهید بهشتی و مطهری	AI-1	۲۹۹۸	شهر ری
M ₁	۹۴۰	م هفت تیر	AI-2	۱۶۶۵	فتح آباد
L ₁	۶۲۱	مفتح و طالقانی	AI-3	۱۲۳۵	هنرستان
K ₁ J ₄	۸۸۹	انقلاب - سعدی	AI-4	۱۲۳۰	شهرسنگ
J ₁	۱۱۹۴	جمهوری - سعدی	AI-5	۱۰۵۴۰	شهدا
L ₁ M ₂	۸۶۳	م امام خمینی	AI-6	۱۶۳۱	حرم مطهر
H ₁	۵۳۳	خیام - پانزده خرداد	AI-7	۷۳۰	بهشت زهرا
G ₁	۶۱۰	خیام - بازار	AI-8	۳۴۱۰	کهریزک
FI	۱۱۶۷	میدان محمدیه	AI-9		باقرآباد
EI	۷۶۸	شوش - خیام			

جدول ۲-۳ موقعیت ایستگاههای خط ۲ متروی تهران [۲]

نام ایستگاه	فاصله دو ایستگاه متوالی (متر)	موقعیت	نام ایستگاه	فاصله دو ایستگاه متوالی (متر)	موقعیت
V ₂	۱۰۹۰	رسالت - شهید آیت	J ₂	۱۰۲۴	دانشگاه جنگ
U ₂	۱۰۸۹	رسالت - نظام آباد	I ₂	۱۵۲۵	آذربایجان - نواب
T ₂	۱۳۶۰	شهید مدنی	H ₂ D ₄	۱۰۵۶	آذربایجان - آزادی
S ₂	۱۴۶۸	شهید مدنی - سبلان	G ₂	۱۴۴۰	آذربایجان - زنجان
R ₂	۹۸۸	شهید مدنی	F ₂	۱۲۱۶	شهید نواب - ملک زمان
Q ₂	۹۴۳	شهید مدنی - خواجه نصیر	E ₂		سازمان آب کوی فردوس
P ₂ K ₄	۷۹۲	دروازه دولت			
O ₂	۸۱۹	م بهارستان			
N ₂	۷۲۷	ملت - اکباتان			
I ₁ M ₂	۸۶۶	م امام خمینی			
L ₂	۹۷۷	م حسن آباد			
K ₂ G ₃	۱۰۵۰	امام خمینی - ولی عصر			

در حال حاضر قسمت‌هایی از خطوط یک و دو و سه فعال و در حال جابجایی مسافر است و امید می‌رود در سالهای آینده خطوط به بهره برداری کامل رسیده و برنامه توسعه خطوط جهت ارائه خدمات بهتر به شهروندان در دستور کار شرکت راه آهن شهری تهران و حومه قرار گیرد.

۲-۵- مشخصات ایستگاههای مولوی و شوش

همان طور که ذکر شد متروی تهران دارای دو خط اصلی است که خطوط یک و دوی مترو تهران را به دو قسمت شمال - جنوب و شرق - غرب تقسیم می‌کنند.

ایستگاههای متعددی در این خطوط وجود دارد که بعضی از آنها فعال و بعضی هنوز به بهره‌برداری نرسیده‌اند. ساخت کلی ایستگاهها اکثراً شبیه به هم است، و بسته به نیاز و شرایط محیطی اندازه و عمق ایستگاهها دستخوش تغییر شده است.

ایستگاه مولوی و شوش در خط یک متروی تهران واقع شده‌اند و از شمال ایستگاههای شماره سیزدهم و چهاردهم و از جنوب ایستگاههای شماره چهاردهم و پانزدهم هستند.

فاصله ایستگاههای مذکور از ایستگاه جهان کودک ۱۲۱۲۰/۵ متر و از ایستگاه باقر آباد ۲۰۲۲۷ متر است [۳].

ایستگاههای مولوی و شوش تقریباً دو ایستگاه همسان هستند. از نظر فضاهای داخلی تقریباً شبیه یکدیگر هستند. مساحت دو ایستگاه تقریباً با هم برابر است. ایستگاه شوش مساحتی برابر ۵۶۰۰ متر مربع و ایستگاه مولوی مساحتی برابر ۵۵۰۰ متر مربع را دارا است [۳].

عمق ایستگاه مولوی و شوش نیز تقریباً با هم برابر است و هر دو به روش کندوپوش اجرا شده‌اند. عمق ایستگاه مولوی برابر ۶/۵ متر و عمق ایستگاه شوش برابر ۷ متر است [۳].

فاصله بین دو ایستگاه برابر ۱۱۶۷ متر است که با توجه به عمق برابر دو ایستگاه تونلی تقریباً افقی این دو ایستگاه را به یکدیگر متصل می‌کند. لازم به ذکر است ایستگاه شوش مرز قسمت روزمینی و زیرزمینی خط یک مترو می‌باشد و بعد از ایستگاه شوش به سمت جنوب تهران خط یک به صورت روزمینی خواهد بود [۳].

موقعیت ایستگاه شوش در تقاطع خیابان‌های شوش و خیام و موقعیت ایستگاه مولوی در میدان محمدیه است.

فصل سوم - مبانی تئوری تهویه

فصل سوم - مبانی تئوری تهویه مترو

۳-۱- آشنایی

سیستم تهویه برای تونل‌ها و ایستگاههای قطارهای شهری زیرزمینی به منظور کنترل و ایجاد شرایط محیطی مناسب معمولاً برای حالت‌های زیر طراحی می‌شود [۴]:

الف - هوارسانی ، خنک کردن و تخلیه حرارت از تونل‌ها و ایستگاهها در شرایط کار عادی
ب - هوارسانی ، خنک کردن و تخلیه حرارت از تونلها و ایستگاهها در شرایط کار متراکم
(اختلال در کار عادی)

ج - کنترل حریق و تخلیه دود حاصل از حریق در مواقع اضطراری در تونلها و ایستگاهها
فاکتورهای مربوط به محیط تونل و ایستگاهها که بایستی کنترل شوند، عبارت اند از [۴]:

الف (دما

ب) رطوبت نسبی

ج) سرعت هوا

د) هوای تازه مورد نیاز

ه) کیفیت هوا

و) میزان سروصدا

برای محاسبات کنترل کیفیت هوا فرض می‌کنیم که هوا خشک است و بر اساس آن مسائل مربوط به حجم اصلی هوا محاسبه می‌شود. از نظر ترمودینامیکی هوا یک ترکیب مکانیکی از هوای خشک و بخار آب است اما بطور شیمیایی ترکیبی از هوای خشک که تقریباً شامل ۲۱ درصد اکسیژن و ۷۹ درصد نیتروژن و گازهای کمیاب است. البته گازهای کمیاب را با نیتروژن دسته‌بندی می‌کنند زیرا تا آنجایی که به تهویه مطبوع مربوط می‌شود آنها به طور شیمیایی و فیزیکی بی‌اثرند [۵].

منبع اصلی مصرف اکسیژن در مترو مسافران ، پرسنل خدماتی و تعمیراتی می‌باشند ولی منابع اصلی تولید گرما در مترو ها علاوه بر مسافران ، پرسنل خدماتی و تعمیراتی ، تجهیزات و قطارها هستند [۵]. وقتی فردی در هوای طبیعی که شامل ۲۱ درصد اکسیژن و ۷۹ درصد نیتروژن است تنفس می‌کند هوای بازدم آن شامل ۶ درصد اکسیژن ، ۷۹ درصد نیتروژن و ۱۵ درصد دی‌اکسید کربن می‌شود.

شدت جریان هوای لازم برای هر فرد در استاندارد کشورهای مختلف متفاوت است. اصولاً شدت جریان هوا باید بگونه‌ای باشد که اکسیژن موجود در هوا از ۲۰ درصد کمتر و دی اکسید کربن آن از ۰/۹ درصد بیشتر نشود. براین اساس در شرایط عادی برای هر نفر ۲/۵ مترمکعب در دقیقه هوای تازه در نظر می‌گیرند. براساس استاندارد شوروی و آمریکا شدت جریان هوا به ازای هر فرد به ترتیب ۶ و ۵/۷ مترمکعب در دقیقه است [۶].

به طور متوسط از بدن یک انسان بالغ در هر ساعت در حالت خواب، استراحت و کار به ترتیب ۷۸ و ۲۵۰ کیلوکالری گرما منتشر می‌شود. کل حرارتی که از بدن یک شخص بالغ در مدت روز منتشر می‌شود ۲۵۰۰ تا ۳۵۰۰ کیلوکالری است. حدود ۸۵ تا ۹۵ درصد از حرارت تولید شده بدن انسان به یکی از سه صورت تشعشع، جابجایی و تعریق با فضای اطراف مبادله می‌شود. میزان تبادل حرارت بدن با محیط تابع دمای محیط (اختلاف دمای پوست بدن با هوای محیط)، رطوبت نسبی و سرعت جریان هوای محیط است. در هر ساعت ۱/۲ تا ۳ کیلوگرم عرق می‌تواند از بدن تبخیر شود. تبخیر ۱ گرم عرق با از دست دادن ۰/۶ کیلوکالری حرارت محیط همراه است. بنابراین مقدار تبادل حرارت از بابت تبخیر عرق رقم بسیار بزرگی را تشکیل می‌دهد.

به طور کلی برای تعیین نوع و ظرفیت سیستم‌های تهویه عوامل زیر تأثیر گذار هستند [۴]:

الف - مقدار حرارت ایجاد شده در تونلها

ب - فاصله زمانی حرکت قطارها

ج - نوع قطار شهری

د - شتابهای تندشونده و کندشونده

ه - تعداد مسافری

و - ساعات کار اوج روزانه قطار

ز - شرایط جوی محیط

ح - شدت حریق و آتش سوزی ممکن در تونلها و ایستگاهها

ط - و بالاخره شرایط فیزیکی تونلها و ایستگاهها از قبیل قطر، سطح مقطع و غیره.

تمام عوامل یادشده در بالا در طراحی ظرفیت دستگاههای تهویه مانند بادبزن های هوادهی و یا تخلیه مؤثر هستند. حدود ۸۵ تا ۹۰ درصد گرمای تولید شده در مترو مربوط به قطارهاست. انرژی الکتریکی

قطارها نهایتاً به شکل حرارت به محیط تونل و ایستگاه مترو منتقل می‌شود. نیمی از گرمای تولید شده توسط قطارها، مربوط به ترمزهای آنها به هنگام توقف و شروع حرکت است. از آنجا که ترمز کردن معمولاً در حوالی ایستگاهها انجام می‌گیرد، لذا گرمای حاصل از ترمزهای قطار معمولاً در اطراف ایستگاهها پراکنده می‌شود. در متروهایی که سرعت قطار به بیش از ۱۶۰ کیلومتر در ساعت می‌رسد در اثر مقاومت آئرودینامیکی قطار هوای داخل تونلها گرم می‌شود [۴]. بخشی از گرمای تولید شده به وسیله دیوارهای محیط جذب شده و بقیه آن به هوای محیط انتقال می‌یابد. با توجه به گرمای تولید شده استفاده از سیستم تهویه و یا تهویه مطبوع برای متروها ضروری است.

۳-۲- اجزای تهویه مترو

اجزای اصلی مترو را ایستگاهها و تونلها تشکیل می‌دهند. ایستگاهها برای استفاده عموم در نظر گرفته شده‌اند ولی تونلها مخصوص عبور قطار هستند و عبور و مرور افراد در آنها ممنوع است [۵]. در حالت کلی محیط زیرزمینی شامل ایستگاهها، تونلها، قطارها و راهروهای زیرزمینی مجاور هم است که هر یک دارای خواص مخصوص خود از قبیل جریان هوا، نیروی اتلافی، انتقال گرمایی و ذخیره گرمایی هستند. اجزای محیط زیرزمینی می‌توانند در مسیرهای پیش بینی نشده وقفه ایجاد کنند و باید دریافت که چگونه سیستم تهویه و تهویه مطبوع را طراحی کرد. این شناخت همچنین برای مقابله با رویدادهای ناگهانی از قبیل آتش سوزی زیرزمینی لازم است، زیرا زمانی که بادبزنهای مکشی دود را بیرون می‌کشند، قطار متوقف شده و دود از سکوها خارج می‌شود [۷]. سیستم تهویه متروها را به سه دسته زیر تقسیم می‌کنند:

۱- تهویه ایستگاهها

۲- تهویه تونلها

۳- تهویه قطارها

در هر یک از قسمتهای مترو ممکن است حالت‌های تهویه زیر صورت گیرد:

۳-۲-۱- تهویه (هوارسانی)

تهویه به منظور تامین هوای سالم برای مسافران، پرسنل خدماتی و تعمیراتی به روشهای زیر انجام می‌شود [۶]:

الف (تهویه طبیعی

ب (تهویه ناشی از اثر پیستونی قطار

ج (تهویه مکانیکی که به یکی از سه روش زیر انجام می‌گیرد

-تهویه طولی

-تهویه عرضی

-تهویه نیمه عرضی

۳-۲-۲- تهویه مطبوع

تهویه مطبوع به منظور کنترل رطوبت و درجه حرارت هوای ورودی به روشهای زیر انجام می‌شود [۶]:

الف (سرماسازی

ب (گرماسازی

ج (مرطوب سازی

د (رطوبت زدایی

ه (خوشبو سازی

و (فیلتر کردن

در هوای معتدل تهویه به تنهایی کافی است ولی در مناطق گرمتر یا سردتر باید از روشهای سرما سازی یا گرما سازی استفاده کرد. وضعیت عادی در تهویه مطبوع هوای نمناک یا هوای طبیعی است که مخلوطی از هوای خشک و بخار آب است که از ۰/۱ تا ۴ درصد حجمی هوا تغییر می‌کند. اگر در مناطقی رطوبت هوای ورودی کمتر یا بیشتر از این مقدار شود باید از روشهای مرطوب سازی یا رطوبت زدایی استفاده کرد [۹]. اغلب متروها در شهرهای پرجمعیتی که از آلودگی هوا رنج می‌برند ایجاد شده است و هنگامی که آلودگی هوای ورودی از حد مجاز تجاوز کند، هوای ورودی را فیلتر می‌کنند [۸].

۳-۲-۳- تهویه اضطراری

مهمترین ویژگی تهویه اضطراری آن است که در مواقع آتش سوزی دود و گرمای حاصل از حریق را از محل دور کند تا به مسافران صدمه‌ای نرسد و اکیپ‌های امدادی به آسانی بتوانند وظایف خود را انجام

دهند. زیرا در مواقع آتش سوزی، قطارها از حرکت می ایستند و تهویه ناشی از اثر پیستونی متوقف می شود و نیاز است که از سیستم مکانیکی تهویه اضطراری استفاده شود [۶].

تهویه زیرزمینی را می توان به دو مجموعه زیر نیز تقسیم کرد [۱۰]:

الف) سیستم تهویه غیرفعال که شامل مکانهای زیر است:

- شبکه پیاده روها

- ورودی و خروجی های مسافری

- ورودی و خروجی های تونل

ب) سیستم تهویه فعال که موارد زیر را در بر می گیرد:

- بادبزن های مورد استفاده در موقعیت آلوده

- حرکت قطارها (فشار و مکش)

۳-۳- پارامترهای تهویه مترو

دما، سرعت و فشار از فاکتورهای بحرانی برای طراحی تهویه و همچنین ایمنی به هنگام آتش سوزی هستند. در حالتی که آهنگ تولید گرما و دمای هوای بیرون کاهش یابد، ممکن است جریان هوای ناشی از اثر پیستونی قطارها برای تهویه سیستم کافی باشد. ولی در حالتی که گرمای حاصل از سیستم، بیش از مقدار گرمای مبادله شده با محیط اطراف و هوا است، دمای سیستم افزایش می یابد و برای متعادل ماندن سیستم، شدت جریان هوای بیشتری مورد نیاز خواهد بود [۶].

حداکثر اختلاف دمای هوای داخل و خارج مترو نباید از ۴ درجه سانتی گراد تجاوز کند. بر طبق استاندارد انجمن ملی حفاظت از آتش سوزی حداکثر درجه حرارت باید کمتر از ۶۰ درجه باشد.

جریان هوایی که توسط سیستم تهویه به جریان می افتد کوران هایی را در ایستگاه به وجود می آورد. حداکثر سرعت هوا در مناطق عمومی باید به منظور فراهم کردن یک انتقال آرام بین شرایط بیرونی و شرایط داخلی وسایل نقلیه محدود شود. سرعت هوا در تونلها را می توان با افزایش سطح مقطع تونل یا ایجاد دریچه هایی به سطح کاهش داد [۱۱].

سرعت هوا در قسمت های مختلف مترو تغییر می کند به طوری که درسکوها به چند سانتی متر در ثانیه هم می رسد، در تونلها سرعت متوسطی دارد و در حوالی بادبزن ها به حداکثر مقدار خود می رسد.

سرعت هوا در سکوها و راهروها موقعی که قطار در یک جهت وارد ایستگاه می‌شود و در همان زمان قطار دیگری در جهت مخالف در حال حرکت است در یک حالت ماکزیمم است. حداقل سرعت هوا در داخل تونل باید به اندازه‌ای باشد که در مواقع اضطراری از حرکت جریان دود به سمت انتهای تونل جلوگیری کند. برطبق استاندارد انجمن مهندسان سرماسازی، گرما سازی و تهویه مطبوع آمریکا و استاندارد ۱۳۰ انجمن بین المللی محافظت از آتش سوزی ماکزیمم سرعت هوا به ترتیب باید کمتر از ۱۱ و ۱۱/۳ متر در ثانیه باشد [۱۱]. به عنوان مثال ماکزیمم سرعت هوا در مترو شهر نیویورک ۱۰/۷ متر در ثانیه است [۸].

در جریان عملیات عادی مترو، عبور قطارها باعث تغییراتی در فشار استاتیکی می‌شود که این تغییرات فشار ممکن است اثرات قابل توجهی بر روی تجهیزات تهویه داشته باشد [۱۱].

جریان هوایی که در این حرکت قطار به جریان می‌افتد ممکن است بر بادبزن‌هایی که جهت هوای درون آن در جهت خلاف جریان هوا است غلبه کند که این باعث اعمال فشارهای غیرعادی روی پره بادبزن می‌شود و یک بار اضافی روی موتور بادبزن ایجاد می‌کند و اگر اثر عملکرد قطار در همان جهت عادی باشد ممکن است بادبزن شتاب بگیرد.

فشار هوا پیوسته بین ایستگاه و سطح خیابان در حال تغییر است. طبق استاندارد ۱۳۰ انجمن بین المللی محافظت از آتش سوزی، حداکثر فشار ناپایدار و ایستایی به ترتیب باید کمتر از ۷۰۰ و ۴۰۰ پاسکال باشد [۸].

۳-۴- تهویه در تونلها و ایستگاههای مترو

۳-۴-۱- بار حرارتی ایجاد شده در ایستگاهها و تونلها

بار حرارتی ایجاد شده در فضاهای تونلها، سکوها و ایستگاهها را می‌توان به دو گروه زیر تقسیم بندی کرد [۴]:

الف) بار حرارتی که بصورت ثابت ایجاد می‌گردد. منابع این حرارت شامل تجهیزات و موارد

به شرح زیر است:

- کابلهای برق داخل تونل

- چراغهای داخل تونل
- کابل‌های برق رسانی به قطار
- حرارت خروجی از دستگاه‌های تهویه مطبوع واگنها
- حرارت خروجی از کمپرسورهای واگنها
- حرارت ناشی از اصطکاک قطار با ریل و با هوای محیط
- حرارت حاصله از مسافرین

انرژی حرارت ایجاد شده از منابع یادشده بسته به نوع تجهیزات ، نوع قطار و تعداد مسافرین تا حدود ۵۰۰ کیلووات می‌رسد .

ب) حرارت حاصله از حرکت دینامیکی قطار

این بار حرارتی در اثر حرکت و ترمز کردن قطار ایجاد می‌شود و ارتباط مستقیم با شتاب تندشونده ، شتاب کندشونده و سرعت قطار دارد.

یک قطار در ابتدا شتاب می‌گیرد تا به سرعت یکنواخت خود برسد و پس از طی مسیر شروع به کم کردن سرعت می‌نماید تا بتواند در سکوی ایستگاه متوقف گردد. هر دو شتاب تندشونده و کندشونده در نهایت ایجاد حرارت می‌کنند که به داخل تونلها و سکوها منتقل می‌شود.

میزان حرارت ایجاد شده از حرکت دینامیکی قطار قابل ملاحظه است و بسته به نوع قطار، وزن قطار و سیستم ترمز آن به حدود ۲۰۰۰ کیلووات هم می‌رسد .

مقدار زیادی از این حرارت وارد قسمت ورودی تونل (ناحیه‌ای از تونل قبل از ایستگاه که سرعت حرکت کاسته می‌شود) و سپس وارد سکوها می‌شود و همچنین مقدار دیگری وارد قسمت عزیمت تونل (ناحیه‌ای از تونل بعد از ایستگاه که قطار اقدام به سرعت گیری می‌کند) می‌شود. یعنی به دو ناحیه تونل قبل و بعد از ایستگاه مقدار زیادی حرارت ایجاد می‌شود و این حرارت بایستی هرچه زودتر قبل از رسیدن قطار دیگر تخلیه شود .

وقتی قطار در سرعت یکنواخت حرکت می‌کند، توان مصرفی موتورهای برقی واگن کم بوده و فقط برای از بین بردن اصطکاک بین ریل قطار مصرف می‌شود ولی وقتی قطار شتاب می‌گیرد موتورها در حداکثر قدرت خود شروع به کار کرده و باعث ازدیاد شدت جریان برق و در نتیجه حرارت حاصله از آن می‌شود [۴] .

نوع ترمز معمولاً Regenerative می‌باشد یعنی اینکه مولدهای برق حرکت دینامیکی قطار را به برق تبدیل کرده و به عنوان مانعی در مقابل حرکت قطار عمل می‌کنند، برق تولید شده را می‌توان مانند بعضی از کشورهای پیشرفته بازیابی کرده و دو مرتبه به شبکه برق فرستاد ولی در بیشتر سیستمهای نصب شده، به علت مسائل اقتصادی، برق ایجاد شده در مقاومت‌های الکتریکی مخصوص که در زیر واگنها نصب شده‌اند، تبدیل به حرارت می‌شود و این حرارت است که معمولاً قسمت اعظم آن توسط تهویه زیر سکوها تخلیه فوری می‌شود [۴].

به طور خلاصه حرارت وارده به یک تونل در اثر حرکت قطار در دو ناحیه انتهایی خط یعنی ناحیه ماقبل و مابعد یک ایستگاه مقدار قابل توجهی است و این خود دلیلی برای ایجاد چاههای تهویه در این نواحی است.

۳-۴-۲- سیستمهای تهویه تونلها و ایستگاهها

سیستمهای تهویه یک شبکه مترو را می‌توان به سه گروه زیر تقسیم بندی کرد [۴]:

الف) تهویه و خنک سازی سکوها و ایستگاهها برای ایجاد شرایط محیطی مناسب جهت مسافرین .

ب) سیستم تهویه زیرسکوها که مؤثرترین روش برای تخلیه فوری حرارت ایجاد شده در اثر ترمز کردن قطار است و مانع از ورود این حرارت به سکوها می‌شود.

ج) تهویه ایستگاهها و تونلهای مترو به روشهای تهویه طبیعی، تهویه ناشی از اثر پیستونی قطار و تهویه مکانیکی انجام می‌شود.

برای طراحی سیستم تهویه مترو لازم است که مقاومت کل شبکه و شدت جریان مورد نیاز سیستم تعیین شود و با شدت جریانی که در اثر تهویه طبیعی و اثر پیستونی قطار بوجود می‌آید مقایسه شود، اگر کمتر بود سیستم نیازی به تهویه مکانیکی ندارد و اگر بیشتر بود سیستم تهویه مکانیکی را به گونه‌ای طراحی می‌کنند تا کمبود جریان مورد نیاز سیستم برآورده شود. سیستم تهویه مکانیکی در تهویه، تهویه مطبوع و تهویه اضطراری در داخل ایستگاهها، تونلها و قطارهای مترو استفاده می‌شود. سیستم تهویه مکانیکی که جهت تهویه به کار می‌رود مقدار کمبود شدت جریان هوای سیستم مترو را در مواقع عادی تامین می‌کند، در حالی که سیستم تهویه مکانیکی که جهت تهویه اضطراری به کار

می‌رود باید کل شدت جریان مورد نیاز سیستم مترو را در مواقع آتش سوزی تامین کند. البته در بعضی سیستمهای مترو، سیستم تهویه مکانیکی را طوری طراحی می‌کنند که می‌تواند هم برای تهویه و هم تهویه اضطراری استفاده شود [۴].

تهویه اضطراری در کلیه سیستمهای مترو به کار می‌رود، زیرا در مواقع اضطراری دود و هوای گرم از راههای خروجی مترو به بیرون می‌رود و باعث کاهش تهویه طبیعی می‌شود. علاوه بر آن قطارها متوقف می‌شوند و تهویه ناشی از اثر پیستونی آنها نیز از بین می‌رود. در آن هنگام سیستم تهویه اضطراری وارد عمل می‌شود و هوای سالم را جهت رقیق کردن دود و کاهش درجه حرارت به داخل سیستم مترو می‌فرستد [۴].

۳-۴-۳ - تهویه طبیعی ایستگاهها و تونل‌های مترو

حرکت طبیعی هوا در تونل‌ها و ایستگاههای مترو که در اثر اختلاف فشار تونلها و ایستگاههای مترو با محیط بیرونی به وجود می‌آید را تهویه طبیعی می‌نامند. به علت عمق کم ایستگاهها و تونل‌های مترو اختلاف فشار بیشتر به اختلاف دمای محیط مترو با محیط بیرونی و سرعت باد بستگی دارد. اختلاف دمای بین ایستگاه و محیط بیرون عامل مهمی در تهویه طبیعی ایستگاه است [۸].

در داخل ایستگاه بدون در نظر گرفتن حرکت قطارها، در اثر اختلاف دمای ایستگاه با بیرون، حرکت هوا از طریق پلکانها به سمت بیرون ایستگاه است و به سرعتهای ۱ تا ۲ متر بر ثانیه می‌رسد. جریان هوای طبیعی در متروها فقط در نیمه شب به مدت طولانی ثابت است، زیرا تغییرات دمای تونلها و ایستگاههای مترو با محیط بیرون به حداقل می‌رسد. باد از نظر سرعت و جهت یک کمیت برداری است و پیش زمینه‌ای از تهویه مترو است. تهویه‌ای که در اثر باد به وجود می‌آید تابعی از اندازه حرکت آن است. شرایط آب و هوای محلی و ناحیه‌ای رفتار جریان هوا را تحت تأثیر قرار می‌دهد. عواملی که جریان باد را در تونلها و ایستگاههای مترو تحت تأثیر قرار می‌دهند عبارت اند از [۹]:

الف - سرعت و جهت باد ناحیه‌ای،

ب - اختلاف دما و رطوبت هوای محیط با تونلها و ایستگاههای مترو،

ج - در مقیاس کوچک شرایط آب و هوای سطح خیابان:

- گردبادهای بالای منطقه ورودی و خروجی ایستگاهها،

- شیب تغییرات دما و وزن مخصوص هوای تونلها و ایستگاههای مترو و بیرون ،
- میزان قرار گرفتن در معرض تابش آفتاب ،
- زمانی از روز که در آن قرار داریم ،
- فصلی از سال که در آن قرار داریم .

برای اندازه گیری سرعت باد در متروها از بادسنج‌های مافوق صوت (سونیک‌ها) استفاده می‌شود. دقت سونیک‌ها ۲/۵ سانتیمتر در ثانیه و دمای ۲ درجه سانتیگراد است [۱۰].

۳-۴-۴- تهویه ناشی از اثر پیستونی

هر وسیله نقلیه که در داخل تونل حرکت می‌کند اثری مشابه یک پیستون در داخل یک لوله بلند دارد. در جلوی وسیله نقلیه فشار زیاد و در پشت آن فشار کم تأثیر می‌گذارد و در نتیجه نیرویی ایجاد می‌شود که هوای داخل تونل را به حرکت درمی‌آورد. شدت جریان هوایی که از این طریق ایجاد می‌شود، عمدتاً به سرعت وسیله نقلیه، هندسه تونل و وسیله نقلیه و مشخصات آئرو دینامیکی آنها بستگی دارد. نسبت مساحت مقطع مؤثر قطار به سطح مقطع تونل نسبتاً زیاد است به طوری که در تونلهای یک خطه ۰/۵ تا ۰/۶ و برای تونلهای دو خطه ۰/۲ تا ۰/۳ است. در نتیجه مقدار هوایی که در اثر حرکت قطار به جریان می‌افتد، قابل توجه است [۶].

قطارها مانند نیروی اولیه‌ای هستند که هوا را به داخل و خارج ایستگاه پمپ می‌کنند. وضعیت‌های مبادله شده بین سطوح مختلف یک ایستگاه به افت دما و ورود و خروج قطارها (در واحد زمان) بستگی دارد. میزان مبادله هوا همچنین به نسبت بین حجم کل سکو به حجمی که توسط قطارها اشغال شده است بستگی دارد [۸].

هدف اصلی از به دست آوردن اطلاعاتی درباره تبادل هوا بین تونلها و ایستگاههای مترو و بیرون مخصوصاً در ورودیهای ایستگاه، این است که مشخص شود تاچه میزان حرکت قطارها، رفتار جریان هوا در سکوها را تحت تأثیر قرار می‌دهد. برای مشخص شدن میزان تأثیر حرکت قطارها بر جریان هوا اندازه‌گیری در محیط‌های زیر لازم است:

الف - وضعیت جریان هوا در مقاطع مختلف طولی در کنار سکو

ب - در ابتدای سکو، جایی که قطارها با سرعت بالا وارد می‌شود، جایی که نگه می‌دارد و جایی که انتهای قطار با سرعت نسبتاً پایین سکو را ترک می‌کند.

ج - در انتهای سکو، جایی که قطار با سرعت نسبتاً پایین وارد می‌شود، جایی که نگه می‌دارد و جایی که انتهای قطار با سرعت نسبتاً بالایی سکو را ترک می‌کند.

د- در وسط سکو، جایی که قطار با سرعت متوسطی وارد می‌شود و آن را ترک می‌کند [۸].

حرکت قطارها سرعتهای زیادی در جریان هوا مخصوصاً در ابتدای سکو ایجاد می‌کنند. هنگامی که قطاری وارد ایستگاه می‌شود یک موج فشاری در جلوی قطار هوا را از میان خروجی‌ها به بیرون هدایت می‌کند و جهت حرکت هوا به سمت پایین ایستگاه و محیط بیرون است. به طور مشابه وقتی که قطاری از ایستگاه خارج می‌شود به علت این که فشاری زیر فشار اتمسفر بوجود می‌آورد هوا از بیرون به داخل ایستگاه مکیده می‌شود و جهت حرکت هوا به سمت بالای ایستگاه است [۸].

با توجه به اینکه اثر پیستونی در تونلهای یک خطه قابل ملاحظه است معمولاً در ورودی و خروجی‌های ایستگاه چاههایی برای کنترل و کاهش این اثر تعبیه شده است که بادبزنهایی داخل این چاهها جریان هوا را هدایت می‌کنند در تونلهای دوخطه معمولاً عبور قطارها از کنار یکدیگر این اثر را تا حد زیادی خنثی می‌کند.

به خاطر موج فشاری، سرعت باد به طور غیرمنتظره‌ای افزایش پیدا می‌کند و به سرعتهایی در حدود ۱۰ متر بر ثانیه می‌رسد، ولی در اثر مکش سرعت باد بطور جزئی افزایش می‌یابد و به سرعتهایی حدود ۵ تا ۷ متر بر ثانیه می‌رسد، زیرا که شتاب گرفتن به طور آهسته است. عمل دهشی و مکشی حرکت قطارها باعث ایجاد اختلاف دمایی در حدود ۱۴ درجه سانتیگراد در فاصله کوتاه در محل ایستگاه می‌شود [۱۲].

۳ - ۴ - ۵ - تهویه مکانیکی ایستگاهها و تونلهای مترو

تهویه مکانیکی ایستگاهها و تونلهای مترو جهت برطرف کردن کمبود هوای کافی و یا در مواقع اضطراری به کار می‌رود که به روشهای زیر انجام می‌شود [۶]:

الف - تهویه طولی

- تهویه طولی با استفاده از بادبزن اصلی

- تهویه طولی با استفاده از دوپیل میانی

- تهویه طولی با استفاده از بادبزنهای سقفی

ب - تهویه عرضی

ج - تهویه نیمه عرضی

- تهویه نیمه عرضی با کانال هواده

- تهویه نیمه عرضی با کانال هواکش

از این روشها، تهویه طولی با استفاده از دوپیل میانی و بادبزن اصلی برای تونلها و تهویه عرضی و نیمه عرضی برای تهویه ایستگاهها عموماً کاربرد بیشتری دارند. جهت تهویه اضطراری نیز گاهی اوقات از بادبزنهای سقفی کمکی استفاده می‌شود. بهرحال برای تهویه مترو معمولاً ترکیب‌های مختلفی از روشهای فوق به کار می‌رود [۱۰].

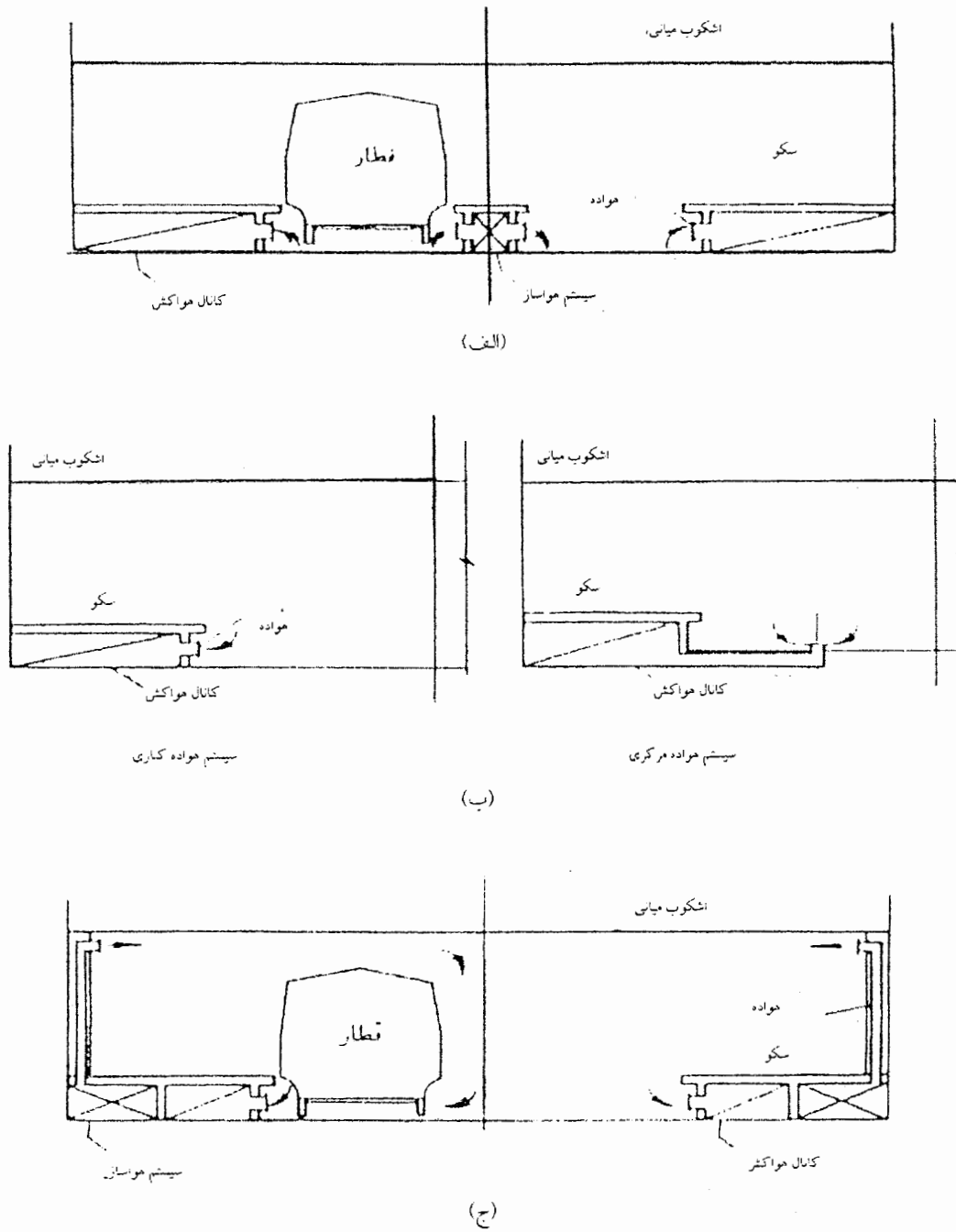
طراحی سیستمهای تهویه نیاز به قضاوت و نظر فنی در مورد ضوابط و معیارهای اجرایی، آیرودینامیک آکوستیک، سیستمهای حرارتی و کنترلی دارد. درک سیستم تهویه مترو مهم است زیرا رقیق کردن هوای تونلها و ایستگاههای مترو به سرعت و حجم هوای مبادله شده با هوای محیط بیرون بستگی دارد. این تبادل به صورتهای زیر انجام می‌شود:

الف - مبادله افقی، در همان ایستگاه و سکو،

ب - مبادله عمودی، در ایستگاه روی طبقات مختلف،

ج - مبادله افقی پنهانی، در تونلهای بین ایستگاهها [۱۳].

میزان مبادله هوای تونلها و ایستگاههای مترو با محیط بیرون برای پیشگیری مؤثر از بیماریها مهم است. در تونلهای مترو تجهیزات رفع و کاهش حرارت، بیشتر از وسایل تأمین هوای سالم برای افراد است و گاهاً هوای تصفیه شده در تونلها وجود ندارد. برای اینکه دمای هوای سکوها برای مسافران ناخوشایند نباشد، به وسیله گرم یا سرد کردن هوا دمای آن را کنترل می‌کنند و از طریق فیلترهایی نیز هوا را تصفیه می‌کنند. شکل ۳-۱ حالت‌های مختلف تهویه عرضی و استخراج زیر سکو در یک ایستگاه را نشان می‌دهد [۶]

شکل ۱-۳ - روش های مختلف تهویه عرضی در سکوها [۶].

۳-۴-۶- مشخصات فنی بادبزن‌های تهویه

مشخصات اصلی بادبزن‌های تهویه به صورت زیر خلاصه می‌شود:

- بادبزن‌ها باید به صورت برگشت پذیر قادر به عمل کردن باشند.
- بادبزن‌ها باید دارای مقاومت کافی بوده و در زمان کوتاهی بتوانند به صورت معکوس عمل کنند و در مقابل فشار ناشی از حرکت پیستونی قطار مقاوم باشند.
- بادبزن‌ها باید بتوانند در شرایط حریق و در دماهای بالا کار نموده و دود یا هوای لازم را از تونل تخلیه کنند. به طور مثال بادبزن‌ها باید در دمای ۱۵۰ درجه سانتیگراد تا ۲/۵ ساعت و در دمای ۲۵۰ درجه سانتیگراد تا ۲۰ دقیقه بتوانند کار کنند.
- بادبزن‌ها باید به سادگی تعمیر شده و قابل اطمینان باشند.
- نوع بادبزن‌ها غالباً محوری بوده و زاویه پره‌ها باید قابل تنظیم باشند.
- بادبزن‌های تهویه باید مجهز به دمپرهای اتوماتیک و صداخفه کن‌های مناسب باشند.
- حتی المقدور بادبزن‌های تهویه باید قابل تنظیم در دو یا بیشتر سرعت برای عمل کردن باشند [۱۳].

فصل چهارم - تهویه اضطراری

فصل چهارم - تهویه اضطراری

۴-۱- آشنایی

سیستم‌های متروی شناخته شده قبل از دهه ۱۹۸۰ میلادی به دلیل داشتن اطلاعات ناقص درباره تخلیه مسافر از ایستگاه‌ها و تونل‌های مترو به تهویه اضطراری یا کم و یا اصلاً اهمیت نداده بودند. سیستم‌های تهویه اضطراری باید اثرات طراحی وسایل نقلیه، انتخاب نوع مواد و مصالح، سیستم‌های اعلان کننده، خروجی اضطراری، سیستم‌های آتش نشانی و اثرات آنها بر یکدیگر را بررسی کنند. عمومی ترین حریق‌ها در مترو حریق‌های الکتریکی هستند. پارامترهای مهم یک آتش سوزی مقاومت احتراق، پخش شعله، تولید دود و دوام آتش سوزی است. در یک حریق تقدم عملیات به ترتیب رهایی، نجات و حفظ زندگی مسافران و خاموش کردن آتش است [۱۴].

آتش سوزی‌ها در ایستگاه‌های مترو تهدیدی جدی برای ایمنی مسافران محسوب می‌شوند زیرا تعداد زیادی از مردم از این وسیله استفاده می‌کنند و محیط محبوس و محدود است. در موارد آتش سوزی که شامل آتش و تولید گرما است، تولیدات احتراق که حرارت زیادی دارند، ممکن است سمی باشند و دید را کاهش دهند. تهویه اولین اقدام در مهار این موارد است [۱۴].

در رابطه با ایمنی، دود مهمتر از گرما است. کنترل آتش و دود در تونل به عنوان یک فاکتور تعیین کننده در طراحی تجهیزات تهویه بشمار می‌رود. انتقال دود مهمترین عامل در نجات افراد داخل تونل است. به کمک تهویه نیمه عرضی یا طولی می‌توان از پراکنده شدن دود جلوگیری کرد. طراحی سیستم تهویه اضطراری باید بگونه‌ای باشد که موقعیت‌های مناسب مسیرهای تخلیه را فراهم کند. این سیستم باید ظرفیت کافی داشته باشد تا محصولات مضر احتراق را پاک‌سازی و رقیق کند و دمای محیط را به حد استاندارد برساند. پیش‌بینی و کنترل جابجایی گرما و دود در داخل ایستگاه و تونل‌ها به منظور تنظیم پلان، اقدامات فوری و ایجاد مسیر ایمن برای مسافران الزامی است [۱۳].

جابجایی گرما و دود در یک محیط بسته بزرگ از قبیل ایستگاه مترو توسط پدیده جریان مغشوش مشخص می‌گردد. بسته به طراحی ایستگاه، تهویه مکانیکی ممکن است نیاز باشد یا نباشد. اگر طراحی ایستگاه به اندازه کافی باز باشد، دود و گرمای ناشی از آتش مستقیماً به سمت اتمسفر جریان پیدا کرده و رقیق خواهد شد. به واسطه حجم زیاد هوا که باید جابجا شود و تمایل به راکد ماندن دود

و گرما، تهویه بعضی از ایستگاه‌ها بسیار مشکل است. دود تا آنجا که ممکن است باید از منبع حریق خارج گردد، بنابراین دانستن اندازه و گستردگی آتش‌سوزی و مقدار و دمای دود تولیدی مهم و ضروری است. اگر دود با هوای تازه رقیق گردد، دمای آن کاهش می‌یابد. اساس کار کنترل دود اینست که سرعت کافی برای دمیدن دود به بیرون از طریق مسیرهای تخلیه فراهم گردد. مثلاً برای یک حریق ۱۵ مگاواتی سرعت ۳ متر در ثانیه جهت تضمین حرکت دود کافی است [۱۵].

تهویه تخلیه‌ای یا تهویه مکشی - دهشی از روش‌های تهویه اضطراری هستند که در پاک کردن دود و گرما مؤثر هستند و توانایی تأمین مسیرهای پشتیبانی را در لحظات و مواقع اضطراری دارند. بادبزن‌های تهویه اضطراری در تونل‌های طرفین ایستگاه نصب می‌شوند و در دو حالت مکشی و دهشی کار می‌کنند تا مسیرهای تخلیه ایستگاه را در مواقع اضطراری حفظ کنند. در سیستم تهویه تخلیه‌ای، بادبزن‌های اضطراری تونل بصورت مکشی عمل می‌کنند و گرما و دود را از داخل مسیرهای تخلیه خارج می‌سازند. مقدار دود و گرمای جابجا شده تابعی از موقعیت آتش‌سوزی، ظرفیت سیستم تهویه و شکل هندسی ایستگاه است. در سیستم تهویه مکشی - دهشی بادبزن‌های یک طرف بصورت دهشی و بادبزن‌های طرف دیگر به صورت مکشی عمل می‌کنند. این عملیات می‌تواند یک شبکه فشار مثبت را در داخل ایستگاه ایجاد کند که باعث خروج دود و گرما به خارج و ورود هوای تازه به داخل ایستگاه می‌شود [۱۳].

انتخاب روش تهویه اضطراری به نوع سیستم تهویه عادی مترو، موقعیت آتش‌سوزی و تعداد تونل‌های موازی بین ایستگاهها بستگی دارد. اگر محل آتش‌سوزی داخل تونل، تعداد تونل یکی و سیستم تهویه طولی با دویل میانی استفاده شود، بادبزن‌های ایستگاه بصورت دهشی و بادبزن دویل بصورت مکشی عمل می‌کنند و دود و گرما را تخلیه می‌کنند. اگر آتش‌سوزی در داخل تونل، تعداد تونل یکی و سیستم تهویه نیمه عرضی با کانال هواده به کار رود، با معکوس کردن جهت جریان هوابه صورتیکه کانال هواده به طور هواکش عمل کند، دود را از محل به خارج انتقال می‌دهند. اگر آتش‌سوزی در داخل تونل، تعداد تونل دو یا بیشتر و سیستم تهویه طولی با استفاده از بادبزن اصلی بکار رفته باشد، در تونل حادثه ندیده فشار را افزایش می‌دهند و با کنترل سرعت طولی در تونل حادثه دیده و سرعت بحرانی در راهروهای عرضی، از ورود دود به داخل تونل حادثه ندیده جلوگیری کرده و

مسافران به این تونل انتقال می‌یابند. اگر محل آتش سوزی در داخل ایستگاه و سیستم تهویه طولی با استفاده از دویل میانی بکار رود، با معکوس کردن جهت جریان هوا به طوریکه بادبزن‌های ایستگاه بصورت مکشی و بادبزن‌های تونل‌ها به صورت دهشی عمل کنند، دود را از ایستگاه خارج می‌کنند. اگر سیستم تهویه طولی با استفاده از بادبزن‌های سقفی بکار رفته باشد و محل آتش سوزی در بین خروجی‌های ایستگاه باشد از سیستم تهویه تخلیه‌ای استفاده می‌شود. ولی اگر محل آتش در دو انتهای ایستگاه و بیرون از خروجی‌ها باشد از سیستم مکشی - دهشی استفاده می‌شود [۱۳].

بهرحال باید توجه داشت استفاده از بادبزن‌های معکوس پذیر و بادبزن‌های دو یا چنددوره برای تلفیق چند وظیفه در یک بادبزن و کاهش هزینه‌ها مواردی است که باید کاملاً مورد بررسی قرار گیرند.

۴-۲- ملاحظات تحت وضعیت‌های آتش

برای برخورد صحیح و اصولی با مسئله آتش سوزی نیاز به یکسری استانداردها و قوانین در جهت کنترل و ایمنی آتش سوزی وضع گردیده است که بایستی در طراحی‌ها لحاظ گردد. برخی از موارد عبارتند از:

- آهنگ تخلیه

برآوردهای اولیه‌ای از وضعیت‌های تونل که باید برای تخلیه و فعالیت‌های در برابر آتش حفظ شوند را می‌توان بدست آورد. زمان تخلیه می‌تواند چندین دقیقه باشد، که بستگی به مسافت موجود برای خروج و سرعت افراد دارد. در حالیکه سرعت نرمال به سوی خروجی‌های اضطراری حدوداً $1/5$ متر بر ثانیه است ممکن است بخاطر وجود دود این سرعت به 1 متر بر ثانیه کاهش یابد. بهر حال فرض $1/5$ متر بر ثانیه به عنوان یک برآورد خوب معقول است [۱۴].

- تابش قابل تحمل

برای اینکه تخلیه ممکن باشد سطح تابش باید زیر حدی که آسیب روی پوست برهنه بوجود می‌آورد باشد. برای چندین دقیقه در معرض آتش بودن مقدار آستانه تقریباً 2 تا $2/5$ کیلووات بر مترمربع است. در نزدیکی آتش تابش به همان اندازه دود داغ توسط خود آتش هم ایجاد می‌شود. با فرض اینکه تخلیه سریع ممکن باشد مهار تابش توسط سرویس‌های اضطراری امری حیاتی است [۱۴].

- دمای هوای قابل تحمل

برای تامین شرایط تخلیه دمای هوا نباید از ۸۰ درجه سانتیگراد که می تواند به مدت ۱۵ دقیقه تحمل شود بالاتر رود [۱۴].

- حداقل فاصله دید

فاصله دید حداقل ۷ متری برای راه رفتن بی دردسر در هوای دودآلود لازم است. برای خواندن علامت‌ها این فاصله باید ۱۵ متر باشد. بنابراین، حداقل فاصله دید ۷ تا ۱۵ متری باید برای تخلیه و فعالیت‌های ضد آتش مورد هدف قرار گیرد [۱۴].

- سمیت

روش منتشر شده معتبری برای محاسبه غلظت قابل تحمل گازهای محرک و سمی که از آتش‌سوزی بوجود می‌آید وجود ندارد. بنابراین غلظت‌های قابل تحمل را نمی‌توان محاسبه کرد. اما این انتظار می‌رود که در بیشتر آتش‌سوزی‌هایی که در تونل‌ها رخ می‌دهد، تضمین حداقل فاصله دید غلظت‌های گازهای خطرناک را در محدوده‌های قابل تحمل برای تخلیه و فعالیت‌های مبارزه با آتش حفظ خواهد کرد [۱۴].

- ریزش بتون

ریزش بتون نباید مانع مسافران در فرار از محل آتش شود و جراحاتی نیز به آتش نشانها وارد آورد. ریزش بتون ممکن است در دمای سطحی حدود ۱۵۰ تا ۲۰۰ درجه سانتیگراد آغاز شود. برای تونل‌هایی که آستر بتونی ندارند یا با ساختمان سنگی طبیعی هستند این مقدار می‌تواند کمتر باشد. وقتی که ریزش بصورت عمومی بعد از چند دقیقه آغاز می‌شود، ممکن است مشکلی برای افراد درحال فرار در تمام موارد نباشد. بهر حال، همواره خطر برای آتش نشان‌ها وجود دارد چون که آنها بعد از اینکه افراد تخلیه شدند در تونل باقی خواهند ماند [۱۴].

- از کار افتادن تجهیزات

تجهیزات تونل وقتی که افراد در تونل هستند نباید از کار بیفتند، این بدین معنی است که هیچ وسیله‌ای نباید در دمای زیر ۲۷۰ درجه سانتیگراد در خلال زمانی که برای مهار آتش‌سوزی لازم است، از کار بیفتد. دمای ۲۷۰ درجه سانتیگراد سطح تابشی حدود ۵ کیلووات بر مترمربع را تولید می‌کند حداکثر مقدار تابش قابل تحمل برای آتش‌نشانها است تولید می‌کند [۱۴].

- سرعت هوا

یکی از فاکتورهای مهم در تهویه سرعت هوا در مواقع اضطراری است. سرعت هوا در مسیرهای خروجی نباید از ۱۱ متر بر ثانیه بالاتر رود. سرعت‌های بالای هوا می‌تواند برای افراد در حال گریز مشکل در راه رفتن ایجاد کند و بسته به شرایط نیز سرعت هوا نباید از ۱/۵ متر بر ثانیه پایین‌تر رود. [۱۴].

۴ - ۳ - ماهیت آتش‌سوزیهای تونل

آتش‌سوزیهای اندکی در تونل‌های تهویه شده وجود داشته، که خسارت جانی به همراه داشته است. بااستثناء آتش‌سوزیهایی که در صنعت معدنکاری رخ داده است. تحقیقاتی در آزمایشگاههای ایمنی معادن مانند آنهایی که در انجمن ایمنی و بهداشت انگلستان (در گذشته مؤسسه پژوهشی ایمنی در معادن) است، انجام شده است. آتش‌سوزیها در تونل‌های تهویه شده در سه مورد قابل ملاحظه با آتش‌سوزی در ساختمانها و کارخانه‌های صنعتی متفاوت است [۱۴].

اولاً، تولیدات احتراق که شامل گاز مونوکسید کربن (CO) ناشی از آتش‌سوزی می‌شود می‌تواند در داخل تونل توسط سیستم تهویه حمل شود.

دوماً آتش‌سوزیها در تونل خیلی سریع گسترش پیدا می‌کند، بیشتر انرژی آتش نیز صرف گرم کردن هوای تهویه می‌شود و دمایی برابر ۸۰۰ درجه سانتیگراد به آسانی حاصل می‌شود. این می‌تواند تأثیری چون انتقال گرما به هر ماده قابل اشتعال و تجزیه شدنی در مسیرش داشته باشد. دو نوع مختلف آتش‌سوزی که شامل آتش‌سوزی غنی از اکسیژن و آتش‌سوزی غنی از ماده سوختنی است در تونل‌ها رخ می‌دهد.

سوماً، توزیع فشار در سرتاسر تونل بصورت قابل ملاحظه‌ای توسط آتش‌سوزی بزرگ تحت تأثیر قرار می‌گیرد یک آتش‌سوزی در داخل تونل مشکلات اساسی برای رانندگان، کارکنان، افراد آتشنشان و مسافران پدید می‌آورد. اصلی‌ترین حوزه‌های نگرانی، گرما، دود، سرعت محدود فرار و زمان طولانی برای پرسنل آتش‌نشانی در رسیدن به گرمای آتش‌سوزی است [۱۶].

۴-۴ - هدف‌های کنترل دود و آتش

با توجه به اهمیت هدف‌های کنترل آتش و دود در تونل‌ها عبارتند از :

- حفظ جان افراد با ممکن ساختن تخلیه افراد،
- ممکن ساختن فعالیت‌های ضد آتش و نجات افراد،
- حفظ سازه تونل [۱۶].

تأکیدهای مختلفی ممکن است به هدف‌های گفته شده در بالا داده شود ، در این که حفظ جان افراد همواره یک اولویت شمرده می‌شود. این مخصوصاً به حفاظت خود تونل وابسته است، که ممکن است در درجه کمتری از اهمیت قرار گرفته باشد [۱۶].

۴-۵ - الگوی آتش‌سوزی

موادی که در آتش سوزی‌ها در تونل می‌سوزند غالباً شامل صندلی‌ها ، مواد پلاستیکی، خود بدنه، سوختها و روغن‌ها و غیره می‌شوند. مشخصات گوناگونی از الگوهای آتش سوزی بسته به اینکه هدف طراحی تأسیسات تهویه است یا سازه تونل باید استفاده شود. در بررسی ها ، آتش‌سوزی‌هایی با دامنه ۱/۵ تا ۳۰ مگاوات مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. اینها برای جلوه دادن بهترین امکان بار آتش سوزی گذرا در طول تونل در نظر گرفته شدند. آنالیزها ابتدا بر مبنای تونلهایی فاقد سیستم تهویه که نتیجتاً دود در هر دو جهت بطور همزمان حرکت می‌کند، در نظر گرفته شدند [۱۴].

معمولاً آتش‌سوزی‌هایی که در سیستم‌های قطار شهری زیرزمینی (مترو) رخ می‌دهد، براساس آزمایش‌ها و اندازه‌گیری‌هایی است که از سوزاندن یک واگن قطار انجام شده و در حدود ۷ مگاوات برآورد شده است که این رقم در مبنای طراحی در کشورهای پیشرفته به کار برده می‌شود [۱۴].

حریقی به قدرت ۷ مگاوات توانایی تولید ۲۵ متر مکعب در ثانیه دود را دارد که می‌تواند ناحیه‌ای از تونل را کاملاً مسدود کند. بنابراین دستگاه‌های تهویه داخل تونل بایستی طوری عمل کنند که سرعت هوا و شدت جریان لازم را در داخل تونل ایجاد نموده و دود حاصل از آتش سوزی را در جهت مورد نظر هدایت کند که در نتیجه آن مأمورین آتش نشانی بتوانند از جهت مخالف تخلیه دود وارد تونل شوند و مسافری نیز از همین جهت بتوانند از تونل خارج شوند [۴].

این سرعت که به نام سرعت بحرانی نیز خوانده می‌شود سرعتی است که آتش سوزی و دود و گازهای حاصله از آن فقط در یک جهت تخلیه گشته و قابلیت حرکت در جهت مخالف آن را نداشته باشد. مقدار این سرعت در تونل‌ها بین ۱/۵ الی ۳ متر بر ثانیه متغیر است که بستگی به قدرت آتش سوزی، سطح مقطع تونل و ارتفاع آن دارد که در قسمت‌های بعدی درباره سرعت بحرانی بیشتر بحث خواهد شد [۴].

در آنالیزهای مربوط به آتش سوزی باید موارد زیر اندازه گیری شود:

- آهنگ تولید دود
- دمای لایه دود
- سرعت جابجایی دماغه لایه دود در طول تونل
- عمق لایه دود
- فشار اعمال شده توسط لایه دود
- حجم هوای مورد احتیاج برای جلوگیری از پیشرفت دماغه لایه دود
- تابش مورد انتظار ناشی از آتش سوزی
- دمای مورد انتظار از لایه دود در فواصل متغیر از آتش سوزی [۱۴].

۴ - ۶ - گذرگاه‌های عرضی در تونل‌ها

از نقطه نظر ایمنی تونل‌های دو قلو با دوخط جدا از هم فواید قابل ملاحظه‌ای در مقایسه با تونل‌های منفرد دوخطه دارند. به هنگام وقوع آتش‌سوزی با افزایش گازهای سمی حفظ راه‌های فرار از خطر دود و گاز در درجه اول اهمیت قرار دارد. در خیلی از تونل‌های راه ، راه‌آهن و مترو گذرگاه‌های عرضی به عنوان راه‌های فرار اضطراری و به هنگام آتش سوزی به کار گرفته می‌شود. در این حالت تونل دوم می‌تواند به عنوان گریزگاه ایمن مورد استفاده قرار بگیرد. این گذرگاه باید به منظور یک راه مطمئن تخلیه مسافران خالی از دود باقی بماند و درعین حال سیستم باید به گونه‌ای باشد که تونل حادثه ندیده نیز خالی از دود باقی بماند . این گذرگاه‌ها باید در فواصل مناسبی برای ایمنی کافی مسافران تعبیه شود.

۴-۷- فاصله گذرگاههای عرضی در تونلهای دوقلو

برای اینکه به استفاده کنندگان تونل اجازه فرار به تونل دوم حادثه ندیده داده شود و یک راه دسترسی خالی از دود برای سرویسهای اضطراری در دسترس باشد گذرگاههایی باید در فواصل منظم تعبیه شوند.

در بیشتر موارد سطح ایمنی با کاهش فاصله گذرگاهها (در بیان عمومی همان راههای فرار) افزایش می‌یابد. بهر حال هزینه ساخت و تجهیزات تکنیکی آن کمابیش بصورت خطی با تعداد گذرگاههای عرضی افزایش پیدا می‌کند. به عبارت دیگر سود اضافی راههای اضافی با تعداد فزاینده راههای فرار کاهش می‌یابد و پول در سطوح ایمنی دیگر که باعث سطح ایمنی کلی بالاتری می‌شود بهتر سرمایه‌گذاری می‌شود [۱۸].

فاصله بین دو گذرگاه بایستی بهینه باشد ولی بدان جهت که تأثیرش روی سطح ایمنی قابل ملاحظه است و هزینه‌های گذرگاه بصورت چشمگیری از یک حالت به حالت دیگر متفاوت است کار آسانی نیست. آنالیزهای مخاطره در برآورد صحیح این فاصله می‌تواند کمک کند اما بهر حال، روش تقریباً دقیق نیست و نتایج نیز اغلب واضح نیستند [۱۸].

۴-۷-۱- تونل‌ها و دستورالعمل‌های موجود

جدول ۴-۱ مرور کلی بر مشخصات اصلی تعداد کمی از تونل‌های راه‌آهن دارد. تونل سیمپلون قدیمی‌ترین این تونلها است.

این یک حقیقت چشمگیر است که تونلی که در اوایل قرن گذشته ساخته شده، یک تونل دوقلو با گذرگاههای عرضی به فاصله معمول ۵۰۰ متر است. بهر حال، هدف اصلی برای اینکار تأمین یک سیستم تهویه مؤثر به هنگام ساخت و نه جنبه ایمنی بوده است.

امروزه فاصله گذرگاهها اصولاً براساس جنبه‌های ایمنی تعیین می‌شود [۱۸].

جدول ۴-۱ - تونلهای طولانی موجود یا در حال اجراء [۱۸]

تونل	طول	سال احداث	فاصله گذرگاهها	نکات
سیمپلون	۲۰ km	۱۹۰۶	۵۰۰ m	گذرگاههای عرضی با فاصله منظم قرار دارند
تونل کانال	۵۰ km	۱۹۹۴	۳۲۵ m	تونل سه خطه با تهویه طولی
گریت بلت	۸ km	۱۹۹۷	۲۵۰ m	تهویه طولی
ورینا	۱۹ km	۱۹۹۹	--	تونل یک خطه
فیرن زولا	۱۴ km	۲۰۰۶	--	تونل یک خطه
گوت هارد بیس	۵۷ km	۲۰۱۳	۳۲۵ m	دو ایستگاه نجات
لوچ برگ بیس	۳۵ km	۲۰۰۷	۳۳۳ m	یک ایستگاه نجات
مونت آمبین	۵۲ km	۲۰۰۰	۴۰۰ m	یک ایستگاه سرویس و اضطراری

تنوع فاصله گذرگاهها در تونلها خیلی طویل ($> 25\text{ km}$) تقریباً کم است (بین ۳۲۵ تا ۴۰۰ متر). برای تونلهای طویل ($> 5\text{ km}$) و وضعیت ناواضح تر است. تونل ورینا یا فیرنزولا نمونه‌هایی از تونلهای منفرد با فاصله راه‌های فرار طولانی (نصف طول تونل) است، درحالیکه تونل گریت بلد فاصله‌ای فقط ۲۵۰ متری بین گذرگاههای آن دارد [۱۸].

تنها دستورالعمل موجود که صریحاً یک فاصله بین گذرگاهها برای تونلهای راه آهن پیشنهاد می‌کند، دستورالعمل EBA آلمان است. جدول ۴-۲ فاصله مشابهی در نسخه‌ای از دستورالعملهای اتریشی می‌توان پیدا کرد [۱۸].

جدول ۴-۲ - فاصله پیشنهادی در تونلهای راه آهن [۱۸].

کشور	انتشار	سال	فاصله گذرگاهها	نکات
آلمان	EBA	۱۹۹۷	۱۰۰۰ m	برای تونل های بزرگتر از یک کیلومتر

برای تونلهای راه در بعضی از کشورها فاصله ماکزیمی بین گذرگاهها در دستورالعملهای بین‌المللی تعریف شده است. (جدول ۳-۴)

جدول ۳-۴ - فواصل پیشنهادی در تونلهای راه از دستورالعمل‌های ملی انتخابی [۱۸]

کشور	انتشار	سال	فاصله گذرگاهها	نکات
اتریش	RVS9.281/9.282	۱۹۸۹	۵۰۰ m	تا ۱۰۰۰ متر مجاز است.
آلمان	RABT	۱۹۸۴	۳۵۰ m	در RABT جدید فاصله تا ۳۰۰ متر کاهش می‌یابد
سوئیس	Tunnel Task Force	۲۰۰۰	۳۰۰ m	-

ترافیک ترنی معمولاً ایمن تر از ترافیک راه است. بنابراین ممکن است این استدلال شود که فاصله گریز در تونلهای ریلی از تونلهای راه می‌تواند بیشتر باشد، دلایل زیر نشان می‌دهد که با وجود مخاطره کمتر تونلهای ریلی فاصله بین دو گذرگاه عرضی نباید بیشتر از تونلهای راه باشد:

- کیفیت راه‌های فرار: وضعیت‌های فرار در تونلهای راه معمولاً بهتر از تونلهای ریلی است (راه‌های فرار نورانی تر و عریض‌تر). این عوامل بر زمان گریز (که واقعاً پارامتر مهمی است) در جهت مثبت تأثیر می‌گذارد.

- تراکم جمعیت: ظرفیت معمول یک ترن پر حدوداً ۲۵۰ مسافر در ۱۰۰ متر طول ترن است. در ترن‌های دو طبقه این مقدار به ۳۵۰ مسافر در ۱۰۰ متر طول ترن می‌رسد. در تونلهای راه- با فرض ۱۵ ماشین در ۱۰۰ متر با ۲ سرنشین در هر ماشین - این تعداد بطور قابل ملاحظه‌ای کمتر است (۳۰ نفر در ۱۰۰ متر) حتی اگر ۲ خط ترافیک باشد نیز این تعداد بطور قابل ملاحظه‌ای کمتر است.

- مسافران واقع در دو سمت آتش : در تونلهای راه دوقلو با ترافیک یکطرفه در اکثر موارد مسافران در یک سمت آتش قرار دارند. این قسمت از تونل می‌تواند با یک تهویه طولی خالی از دود حفظ شود ولی در تونلهای ریلی اینگونه نیست [۱۸].

این دلایل می‌تواند فواصل نسبتاً کوتاه بین گذرگاه‌های عرضی که در استاندارد آمریکا برای سیستمهای مترو وجود دارد را توجیه کند - جدول ۴-۴ - مروری بر دستورالعمل‌های موجود برای سیستمهای مترو را نشان می‌دهد [۱۸].

جدول ۴-۴ - فواصل پیشنهادی بین راههای فرار در تونلهای مترو از دستورالعمل‌های ملی انتخابی [۱۸]

کشور	انتشار	سال	فاصله	نکات
آمریکا	NFPA 130	۲۰۰۰	۲۴۴ m	-
آلمان	BOStrab	۱۹۸۷	۶۰۰ m	-

۴ - ۷ - ۲ - معیارها

برای تعیین فاصله بین گذرگاهها معیارهای زیر وجود دارد:

- تراکم ترافیک : احتمال تصادف یا آتش سوزی متناسب با تعداد وسایل نقلیه در تونل است. علاوه بر این احتمال اینکه چند ترن توماً در تونل باشند، با افزایش تراکم ترافیک رشد می‌کند. در تونلهایی با ترافیک خیلی بالا راه‌های فرار واجب‌تر نسبت به تونلهایی با ترافیک خیلی پایین هستند.

- نوع ترافیک : اگر ترافیک مخلوط مجاز باشد (حمل کالا و مسافر) و هیچ محدودیتی در حمل کالاهای خطرناک نباشد، مخاطره آتش سوزی خیلی بیشتر از تونلهایی با حمل مسافر تنها و محدود در حمل کالا است.

- تراکم جمعیت : تراکم بالای جمعیت (بطور مثال تعداد افراد در ۱۰۰ متر طول تونل) ممکن است تقاضای گذرگاههای بیشتر (یا راههای فرار بزرگتر) برای جلوگیری از اجتماع افراد در جلوی ورودی گذرگاههای عرضی را مطرح کند.

- تهویه تونل : وجود یک سیستم تهویه خیلی مؤثر ممکن است بر فاصله بین گذرگاهها مؤثر باشد اگر گسترش دود توسط تهویه مکانیکی محدود شود، فواصل طولانی تر ممکن است قابل قبول باشد.
- احتمال وجود افراد در دو سمت آتش : اگر آتش سوزی در تونل راه با ترافیک یک طرفه رخ دهد، به طور عادی وسایل نقلیه فقط در یک سمت آتش تجمع می کنند. فقط در تونلهایی با احتمال زیاد ترافیک فشرده در داخل تونل افراد ممکن است در دو سمت آتش قرار بگیرند. در تونلهای ریلی آتش سوزی می تواند در هر کجای ترن رخ دهد و این یک استثناء است که همگی مسافران در خلاف جهت آتش سوزی در تونلها راه آهن و مترو باشند.
- روشنایی : تجهیزات ایمنی چون روشنایی اضطراری قوی ممکن است بر فاصله گذرگاهها از آن جهت که سرعت گریز در آن تحت تأثیر میدان دید قرار دارد، تأثیرگذار است.
- هزینه های ساخت و نگهداری : هر مقدار ایمنی باید از نظر عقلی توجیه پذیر باشد که اگر یک سطح ایمنی مقبول بدست آمد ، هزینه ای که برای میزان ایمنی اضافی صرف می شود باید توسط اصل آلا رپ (ALARP) (کمترین میزانی که مستدلاً عملی است) محدود شود. بسته به فاصله بین دو تونل دوقل سو و وضعیت های زمین شناسی موجود ، ساختمان گذرگاه اهمیتهای مختلفی در هزینه های کلی دارد.
- سیستم کنترل ترافیک : اگر سیستم کنترل ترافیک وجود داشته باشد، وسایلی که به تونل حادثه دیده نزدیک می شوند از ورود به تونل منع می شوند و بدین ترتیب افراد در معرض خطر کاهش می یابند.
- ترافیک در تونل موازی : به جز اینکه رفت و آمد ترنها متوقف شود، تونل دوم نمی تواند به عنوان یک مکان امن برای مسافران در نظر گرفته شود. یک زمان قابل ملاحظه ممکن است برای توقف ترافیک در تونل دیگر در صورتیکه که قطار در حال ورود به آن یا گذر از آن است مورد احتیاج باشد که باید قطار به مسیرش ادامه دهد تا تونل برای تخلیه و یا عبور ترن نجات خالی شود. بنابراین ممکن است که لازم باشد افرادی که از یک ترن فرار کرده اند فقط با تأخیر کمی بتوانند به تونل دیگر دسترسی داشته باشند. اگر اندازه گذرگاهها آنقدر نباشد که بتواند پذیرای تمام

- مسافران به عنوان مکان امن باشد بنابراین فاصله طولانی گذرگاهها که باعث افزایش زمان فرار می شود ممکن است قابل قبول باشد.
- طول ترن : این می تواند یک مزیت باشد ، اگر فاصله بین دو گذرگاه از طول معمول ترن بیشتر نباشد. در این مورد حداقل یک گذرگاه در مجاورت ترن متوقف مستقل از اینکه ترن در کجا توقف کرده وجود دارد.
- راه فرار در داخل ترن : حتی اگر دود متراکم در اطراف ترن متوقف باشد، ممکن است یک راه فرار تقریباً خالی از دود در داخل ترن باشد اگر تهویه واگنها بموقع خاموش شده باشند.
- خط نورد : خط نورد مدرن با مشخصات ایمنی معلوم (مشخصات جاری اضطراری، بار آتش کاهش یافته، ترمزهای اضطراری قوی ، ترنهای غیر دیزل و غیره) احتمال آتش سوزی داخل تونل را کاهش می دهند [۱۸].
- معیارهای دیگری را نیز می توان به این لیست اضافه کرد و این معیارها نیز ممکن است از پروژه های به پروژه دیگر متفاوت باشد.

۴ - ۷ - ۳ - نقش تهویه تونل

تهویه تونل به صورت عمومی به عنوان یکی از عوامل کلیدی برای ایمنی تونل مورد قبول واقع شده است. در تونلهای راه سیستمهای تهویه مختلفی استفاده می شود. در تونلهایی با ترافیک یکطرفه تهویه طولی یک عمل عادی به شمار می آید. در موارد آتشسوزی دود در مسیر حرکت وسیله با سرعتی که جهت جلوگیری از لایه شدن آن کافی است هدایت می شود (سرعتی که به آن سرعت بحرانی گویند). وقتی که وسایل نقلیه بصورت معمول در خلاف جهت آتش سوزی اجتماع کنند، افراد داخل تونل می توانند از قسمت خالی از دود تونل خارج شوند [۱۸].

در بعضی از تونلهای ریلی دو قلوی مدرن سیستمهای تهویه طولی با وجود این حقیقت که مسافران در این گونه تونلها در دو سمت آتش قرار می گیرند تعبیه شده اند. در هنگام فعالیت عادی جریان هوایی در جهت حرکت وسیله توسط اثر پیستونی ناشی از حرکت قطار تولید می شود. در مواردی که قطار به خاطر آتش سوزی در تونل متوقف می شود، این جریان هوا از گسترش رو به عقب دود ، حداقل در

دقایق اولیه آتش سوزی، جلوگیری می‌کند. تهویه طولی بطور معمول برای نگهداری این جریان بالای سرعت بحرانی طراحی می‌شود، و بدین گونه ناحیه‌ای از تونل که در خلاف جهت آتش سوزی قرار دارد خالی از دود حفظ می‌شود. با فرض یکنواختی احتمال قرارگیری موقعیت آتش در هر جای ترن، بطور متوسط نصف طول ترن در محدوده خالی از دود قرار می‌گیرد [۱۸].

در پایین تأثیر تهویه طولی در تونلهای ریلی بر روی فاصله گریز تجمعی متوسط در داخل دود روشن شده است. کل فاصله گریز تجمعی (D)، بصورت زیر بدست می‌آید [۱۸]:

$$D = \sum_i n_i \times l_i \quad (1-4)$$

که در آن n_i تعداد مسافرانی است که باید فاصله l_i را در دود طی کنند تا جایی که به گذرگاه عرضی مجاور برسند، این فاصله خود به پارامترهای زیر بستگی دارد [۱۸]:

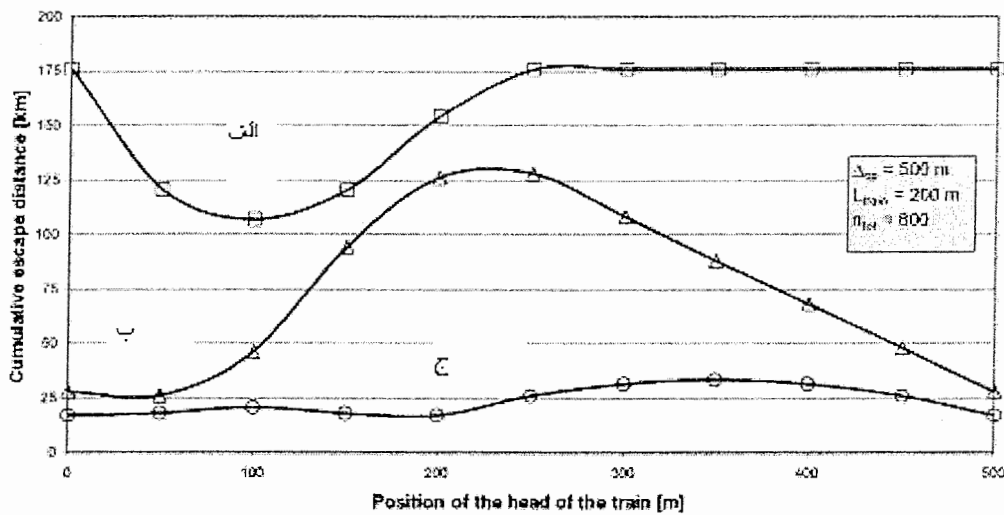
- فاصله بین دو گذرگاه عرضی و طول ترن،
- موقعیت قرارگیری جلو ترن نسبت به گذرگاه عرضی بعدی،
- موقعیت قرارگیری آتش در ترن (ابتدا، وسط یا انتهای ترن)،
- توزیع مسافران در طول ترن.

فاصله D با استفاده از یک مدل ساده با فرض توزیع یکنواخت مسافران در طول ترن بدست می‌آید. در محاسبات از این فرضیه استفاده می‌شود که هیچ کسی از آتش عبور نمی‌کند. (این فرضیه که هر کسی از آتش دور می‌شود در واقعیت می‌تواند غلط باشد، بخصوص وقتی که آتش سوزی در خارج واگن است بطوریکه راه فراری از آتش در داخل ترن هنوز ممکن است وجود داشته باشد. بهر حال این به شناخت کافی ساختار مسافران احتیاج دارد) مسافرانی که در قسمت‌های جلویی ترن قرار دارند، در مسیر حرکت ترن فرار می‌کنند و مسافرانی که در عقب قطار قرار دارند به سمت عقب فرار می‌کنند. در مثالی که در شکل ۱-۴ نشان داده شده است، قطاری با طول ۲۰۰ متر و گذرگاههای عرضی با فاصله $\Delta_{cp} = 500 \text{ m}$ (فاصله بین دو گذرگاه عرضی) انتخاب شده است، در شکل ۲-۴ وضعیت برای ترنی با طول ۴۰۰ متر نشان داده شده است. تعداد کل مسافران در ترن (n_{tot}) در هر مورد ۸۰۰ نفر در نظر گرفته شده است. با توجه به موقعیت جلوی ترن متوقف شده فاصله فرار تجمعی کل D برای سه مورد زیر نشان داده شده است:

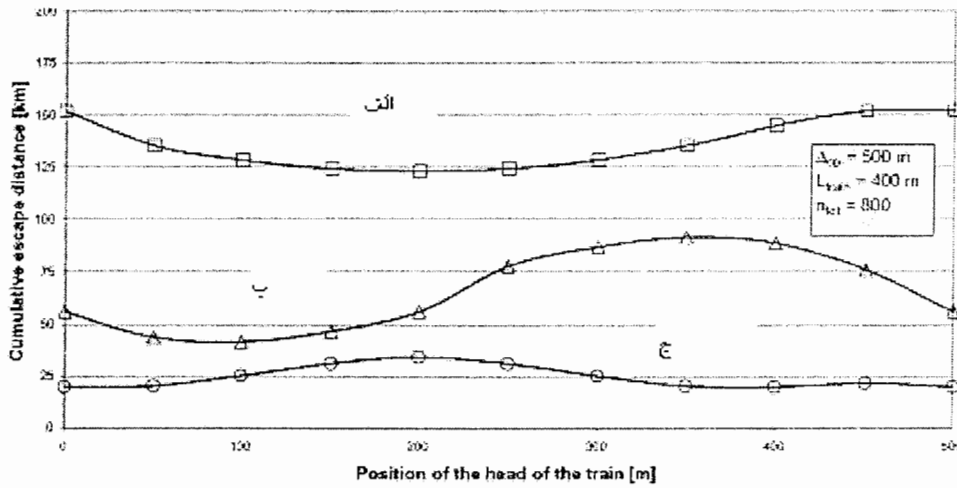
الف - بدون تهویه مکانیکی : در این مورد فرض شده است که دود به هر دو سمت آتش گسترش می‌یابد، تمام مسافران بدینگونه داخل دود قرار می‌گیرند و فاصله فرار تجمعی به ماکزیمم خود می‌رسد.

ب - تهویه طولی : فرض شده که دود در جهت حرکت ترن، مستقل از موقعیت محل آتش سوزی در ترن حرکت می‌کند. در این حالت فاصله فرار تجمعی به طور متوسط بیش از ۵۰٪ کاهش می‌یابد (مراجعه شود به جدول ۴-۵)

ج - تهویه طولی کنترل شده : در این مورد اگر آتش در قسمت ابتدایی ترن قرار داشته باشد ، دود به سمت جلو هدایت می‌شود و اگر آتش در قسمت انتهایی ترن واقع باشد دود به سمت عقب هدایت می‌شود (با توجه به جهت حرکت ترن). همانطور که در این مورد انتظار می‌رود طول فاصله فرار در داخل دود حتی کمتر می‌شود (کمتر از ۲۰٪ فاصله‌ای که بدون تهویه بدست می‌آید). بهرحال ، برای

شکل ۴-۱- تأثیر تهویه تونل بر فاصله فرار تجمعی برای ترنی با طول ۲۰۰ متر [۱۸]

شکل ۴-۲- تأثیر تهویه تونل بر فاصله فرار تجمعی برای ترنی با طول ۴۰۰ متر [۱۸]

بهرحال، برای اینکه چنین سیستمی درست عمل کند، اطلاعات مربوط به موقعیت آتش در ترن باید مشخص باشد، که همواره چنین نخواهد بود [۱۸].
 نتایج این محاسبات ساده نشان می‌دهد که تهویه فاصله فرار متوسط در داخل دود را کاهش می‌دهد. بهر حال، در بدترین مورد آتش سوزی که موقعیت آن در قسمت کاملاً انتهایی ترن قرار دارد و جریان هوا در جهت حرکت ترن است، تأثیر مثبتی از تهویه مکانیکی وجود نخواهد داشت [۱۸].

جدول ۴-۵- تأثیر سیستم تهویه مکانیکی بر فاصله فرار تجمعی متوسط برای فاصله گذرگاهی ۵۰۰ متری و ۸۰۰

مسافر در ترن [۱۸]

طول قطار	بدون تهویه	تهویه طولی	تهویه کنترل شده
۲۰۰ m	٪۱۰۰	٪۴۸/۸	٪ ۱۵/۴
۴۰۰ m	٪۱۰۰	٪۴۹/۳	٪ ۱۸/۴

۴-۷-۴ - جدول تصمیم گیری

برای انتخاب فاصله بین گذرگاههای عرضی جدول ساده‌ای پیشنهاد شده است (جدول ۴-۶). جدول مذکور با توجه به سطح مخاطره تونل تهیه شده است. مخاطره در چهار دسته طبقه بندی شده است - مخاطره سطح پایین، متوسط، بالا و خیلی بالا-

برای انتخاب فاصله بین گذرگاهها بایستی به دو نکته زیر توجه نمود:

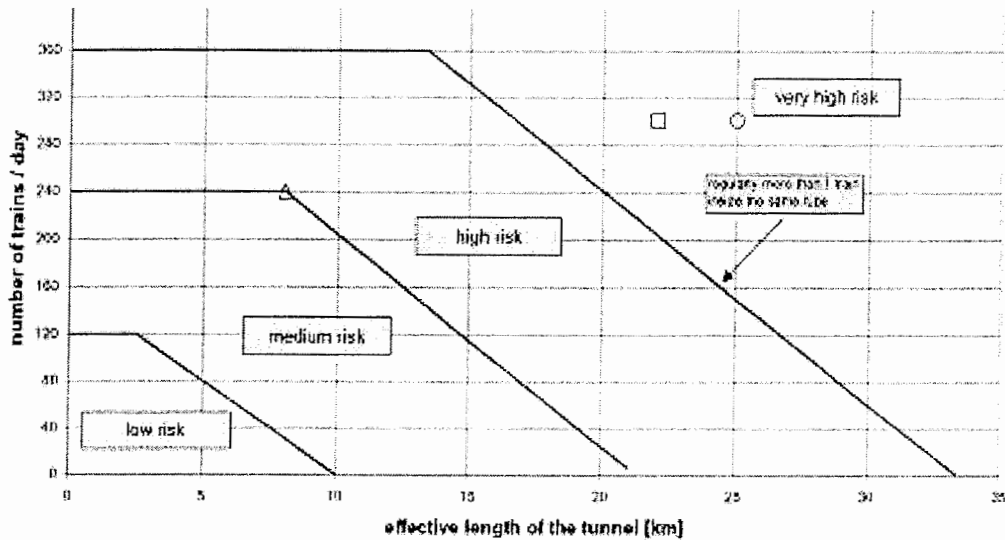
الف - تعیین طول مؤثر تونل

طول مؤثر تونل بطور معمول فاصله بین دهانه ورودی و خروجی تونل است. بهرحال مواردی وجود دارد که طول تونل و طول مؤثر تونل با هم انطباق ندارند. در تونلهایی که بوسیله ایستگاههای نجات اضطراری به چند بخش تقسیم شده‌اند، که ماکزیمم فاصله بین دو ایستگاه نجات باید به عنوان طول مؤثر مورد استفاده قرار بگیرد. اگر دو یا چند تونل به دنبال هم قرار گرفته باشند و جدا کردن این تونل‌ها از یکدیگر باعث کوچکتر شدن آنها از طول یک ترن شود، مجموع طول دو تونل باید برای بدست آوردن طول مؤثر تونل اعمال شود [۱۸].

ب - تعیین سطح مخاطره

برای تونلهای راه طبقه بندی مخاطره در هر کشوری تعریف شده است، برای تونلهای ریلی پیشنهاد شده است که مخاطره را بر طبق طول مؤثر تونل و تعداد ترنهایی که بطور روزانه از تونل استفاده می‌کنند، طبقه بندی کنند. با افزایش طول مؤثر تونل و حجم ترافیک مخاطره بصورت یکنواخت افزایش می‌یابد. طبقه بندی مخاطره پیشنهادی برای تونلهای ریلی دوقلو در شکل ۴-۳ نشان داده شده است. ترافیک ترکیبی نیز فرض شده است. تعداد ترنهایی که روزانه در هر دو جهت حرکت می‌کنند و احتمال اینکه بیشتر از یک ترن در یک طرف تونل باشد برای مرزبندی زونهای مخاطره استفاده شده است. (با روش نسبتاً اختیاری) [۱۲].

برای برآورد این حقیقت که تهویه مکانیکی بطور قابل ملاحظه‌ای فاصله فرار تجمعی داخل دود را کاهش می‌دهد، پیشنهاد شده که اگر تهویه طولی در تونل بکار گرفته شده است سطح مخاطره را به میزان یک طبقه کاهش دهیم [۱۸].

شکل ۴-۳- طبقه بندی مخاطره پیشنهادی برای تونلهای ریلی دوقلو - اگر تهویه مکانیکی باشد مخاطره را می‌توان یک سطح کاهش داد [۱۸]

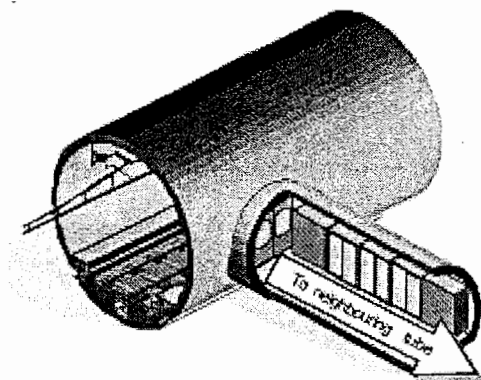
مجموعه ممکن از فواصل برای گذرگاههای خطی در جدول ۴-۶ نشان داده شده است .

جدول ۴-۶- فاصله پیشنهادی بین دو گذرگاه عرضی در تونلهای ریلی دوقلو [۱۸]

مبنا	فاصله پیشنهادی	مخاطره پایین
راهنمای EBA	ماکزیمم ۱۰۰۰ متر	مخاطره متوسط
--	۵۰۰ متر	مخاطره بالا
تونل های راه	۳۵۰ متر	مخاطره خیلی بالا
استاندارد NFPA130	۲۵۰ متر	

۴-۸ - سرعت‌های بحرانی در گذرگاههای عرضی

یک سؤال مهم که متخصصان تهویه تونل و دیگر افرادی که با ایمنی تونل در ارتباطند باید جواب دهند این است که: حداقل سرعت هوای تازه مورد احتیاج برای حفظ وضعیت‌های خالی از دود در گذرگاههای عرضی چقدر است؟ به این سرعت، سرعت بحرانی می‌گویند. برآورد دقیق این «سرعت بحرانی» سبب می‌شود که تعادل مناسبی بین سطح ایمنی دلخواه و هزینه تأسیسات تهویه (بادبزن‌ها، درها، لوله‌ها، و غیره) برقرار شود. در اینجا سعی شده است مروری بر مطالعات انجام شده در زمینه برآورد سرعت‌های بحرانی انجام شود و رهیافتی برای برآورد آن ارائه شود. شکل ۴-۴ موقعیت گذرگاه فرعی نسبت به تونل را نشان داده است.

شکل ۴-۴ موقعیت گذرگاه‌ها نسبت به تونل [۱۷]

۴-۸-۱ فهرست نمادها

در جدول ۳-۷ فهرست نمادهای به کار رفته تشریح شده است.

۴-۸-۲ نکات ایمنی

قبل از بحث درباره سرعت‌های بحرانی در گذرگاه‌ها بی‌مناسبت نیست که مشخصات ایمنی معمول کاربردی برای گذرگاه میان برکه برای منظوره‌های تخلیه استفاده می‌شود، به طور خلاصه بیان کنیم [۱۷].

الف - بلافاصله بعد از آتشسوزی در یک وسیله نقلیه

گذرگاهها معمولاً در یک یا دو طرف به درهایی که به عنوان راهبندهای دود و آتش به صورت منفعل عمل می‌کند مجهزاند. این درها به گونه‌ای طراحی شده‌اند که بتوانند در مقابل دماهای بالا (۲۰۴ درجه سانتی‌گراد بر طبق NFPA ۱۰۵, ۱۹۹۳) در طول زمان تخلیه مقاومت کنند [۱۷].

جدول ۴-۷ فهرست نمادهای بکاررفته در محاسبه سرعت بحرانی در گذرگاههای عرضی [۱۷]

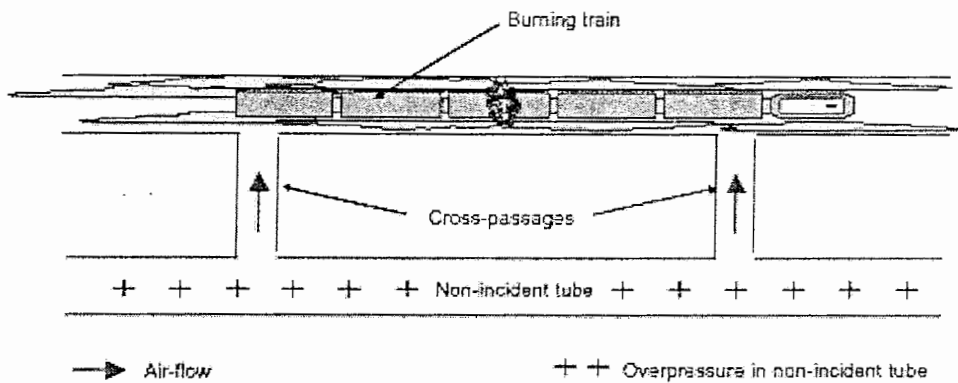
علامت اختصاری	واحدها	معنی
A	m^2	سطح مقطع تونل
C_p	$J/kg.k$	ظرفیت گرمایی هوا
$grade$	%	شیب تونل
g	m/s^2	شتاب ثقل
H	m	ارتفاع مقطع عرضی تونل
Q_c	w	مقدار حرارت آزادشده در اثر آتش سوزی
T	K	درجه حرارت
V	m/s	سرعت جریان هوا
F_r	%	عدد فرود
m_T	m/s	سرعت جریان طولی هوا در تونل
P	Kg/m^2	چگالی
$none$		شرایط محیطی
c		مقدار بحرانی
d		درب راهروها
f		شرایط آتش سوزی
T		تونل اصلی

ب - پس از فعال شدن سیستم تهویه اضطراری

در این وضعیت در طول گذرگاه ، اختلاف فشار منفی گسترش می یابد . بنابراین هوای تازه ، از طریق هر روزن و بازشدگی موجود در گذرگاه ، از تونل حادثه ندیده جریان می یابد (شکل ۴-۵) . به هر حال ، اختلاف فشار باید محدود شود تا مشکلی در مورد بازکردن درها به صورت دستی به وجود نیاید (حداکثر ۱۳۳ نیوتن بر طبق NFPA92A,1996) [۱۷].

ج - بعد از باز کردن درهای گذرگاه

درهای گذرگاه در منطقه آتش یا بصورت دستی توسط مسافران در حال گریز یا پرسنل ، و یابه شیوه کنترل از راه دور از مرکز فعالیتهای ترافیک باز می شود. بخاطر کاهش مقاومت جریان ، جریان هوا در مسیر تونل حادثه دیده به صورت قابل ملاحظه ای افزایش می یابد، و این امر تا حدودی جریان دود به گذرگاه را محدود می کند . بعلاوه یک « اثر حبابی» در تونل حادثه دیده تولید می شود که بر اثر آن، جهت هوای تازه دود را در مجاورت گذرگاه پاک می کند و بدین ترتیب برای هدایت مسافران در حال گریز هوای تمیز تامین می شود. این پدیده در خلال آتشسوزی در تونل مانس مشاهده شده است. اکنون مطالعه خود را در مورد برآورد سرعت بحرانی برای کنترل دود بعد از بازشدن درهای گذرگاهها متمرکز می کنیم [۱۷].

شکل ۴-۵ تهویه اضطراری به هنگام وقوع آتش سوزی [۱۷]

۴-۸-۳- روشهای برآورد سرعت بحرانی

روشهای مهندسی مرسوم برای محاسبه سرعت بحرانی برای کنترل دود در تونل ها شامل موارد زیر است:

الف - روابط تجربی

روابطی که گسترده ترین استفاده را برای سرعت بحرانی دارند براساس کاربرد عدد بی بعد فرود بنا شده اند. عدد فرود به عنوان نسبت بین نیروهای شناورسازی ناشی از آتش و نیروهای اینرسی به خاطر جریان تهویه اضطراری به شرح زیر تعریف می شود:

$$Fr = \frac{gH(\rho - \rho_f)}{\rho V^2} \quad (2-4)$$

که در آن Fr عدد فرود ، g شتاب جاذبه ، H ارتفاع تونل ، ρ جرم مخصوص هوا ، ρ_f جرم مخصوص هوا در شرایط آتش سوزی و V سرعت جریان هواست.

برطبق بررسیهای آزمایشگاهی لی و همکارانش (۱۹۷۹) ، به منظور جلوگیری از حرکت دود در مقابل مسیر جریان تهویه عدد فرود جریان باید کمتر از ۴/۵ باشد [۱۷].

کندی (۱۹۹۵) با برقراری ارتباط مابین اختلاف چگالی بین گازهای گرم ناشی از آتش و هوای محیط $(\rho - \rho_f)$ از یک سو و آهنگ رهاشدن گرمای همرفت ناشی از آتش (\dot{Q}_c) ، فرمولی برای محاسبه سرعت بحرانی به شرح زیر ارائه داد [۱۷]:

$$V_c = \left(\frac{gH\dot{Q}_c}{\rho C_p A T_f Fr_c} \right)^{\frac{1}{3}} \quad (3-4)$$

که در آن V_c سرعت بحرانی ، g شتاب جاذبه ، H ارتفاع تونل ، \dot{Q}_c مقدار گرمای آزاد شده در اثر آتش سوزی ، ρ جرم مخصوص هوا ، C_p گرمای ویژه هوا ، A سطح مقطع تونل ، T_f دمای آتش و Fr_c عدد فرود بحرانی است که از رابطه زیر بدست می آید:

$$Fr_c = 4.5(1 + 0.0374 |\min(\text{grade}, 0)|^{0.8})^{-3} \quad (4-4)$$

T_f نیز از معادله بقاء آنتالپی به شرح زیر بدست می آید:

$$T_f = \frac{Q_c}{\rho c_p A V_c} + T \quad (5-4)$$

معادلات (۳-۴) تا (۵-۴) مجموعه‌ای را تشکیل می‌دهند که در مورد مسایل تهویه بسیاری از تونلها به کار برده شده است و از آن جمله شامل برنامه کامپیوتری شبیه سازی زیست محیطی مترو (SES) می شود (نگارش ۴ ، ۱۹۹۷) با این وجود گرانت و همکارانش (۱۹۹۸) به نقطه ضعفهای گوناگون موجود در این مدل اشاره کردند، از آن جمله ضعف آن در محاسبه وضعیت پیچیده جریان نزدیک آتش و تداخل آن با منبع آتش و تونل است [۱۷].

در موارد ویژه‌ای از گذرگاههای عرضی آهنگ آزاد شدن گرمای همرفتی \dot{Q}_c ناشی از آتش سوزی وسیله نقلیه که خارج از گذرگاه رخ می دهد واضح نیست که چگونه این مدل باید استفاده می شود. بعلاوه ، معلوم نیست که از کدام سرعت جریان باید در معادله (۳-۵) استفاده شود (در تونل یا در گذرگاه ؟) . در بند ۴-۸-۴ نحوه استفاده از سیستم تکامل یافته این مدل برای محاسبه جریان درگذرگاهها تشریح شده است [۱۷].

ب - روش های پدیده شناسانه

این روش ها به صورت تیپیک ، روشهای دوبعدی هستند که در آنها از زونهای چندگانه (لایه هوای تازه، لایه‌های دود) برای پیش بینی گسترش دود ناشی از آتش استفاده می شود(کارتر و همکارانش ۱۹۹۴) . اگرچه در این سیستم برای محاسبه سرعت بحرانی از اطلاعات بیشتری نسبت به روابط ساده تجربی استفاده می شود، اما کاربرد آنها در تشریح جریان در گذرگاهها به خاطر طبیعت سه بعدی قوی چنین جریان هایی کارایی چندانی ندارد [۱۷].

ج - دینامیک سیالات محاسباتی (CFD)

CFD یک ابزار مهندسی برای حل معادلات ناویر-استوکس حاکم بر جریان ، دما و نوع جریان ، تقریباً در هر سیستم دلخواه است . قدرت و انعطاف پذیری این سیستم باعث افزایش استفاده از آن در

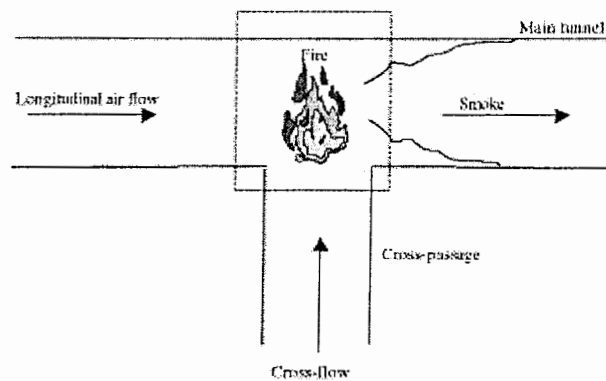
تحلیل سیستم تهویه تونل ، شده است که از آن جمله می توان به تفکیک میدان جریان نزدیک آتش اشاره کرد. به هر حال ، CFD علاج قطعی را نمی کند. مدل های ریاضی وابسته به آن که به توربولنس ، احتراق و تشعشع بستگی دارند هنوز به صورت فعالی گسترش نیافته اند و بنابراین برای مقاصد علمی چندان کاربردی ندارند [۱۷].

بیشتر متخصصان تهویه تونل هنوز از مدل شبکه های جریان یک بعدی استفاده می کنند ولی بعضی از برنامه های کامپیوتری مانند ترموتون یا SES براساس آنها بنا شده است. برای بسط CFD را فقط برای تایید طراحی یک بعدی شان یا برای جواب سؤال های بحرانی به کار می برند (برای مثال ارتباط جریان سه بعدی و الگوهای دود) [۱۷].

۴-۸-۴- مدل تجربی برای سرعت بحرانی در گذرگاهها

علیرغم دسترسی به روشهای پدیده شناسانه و CFD همانطور که در دو بحث قبلی روشن شد ، مدل های تجربی برای محاسبه سرعت بحرانی هنوز از جذابیت های مهندسی به حساب می آیند. این مدلها ، روشی قوی و سریع در برآورد شدت جریان هوای مورد احتیاج در طراحی های تهویه اولیه به شمار می آیند. در موارد لزوم می توان محاسبات مهندسی پیشرفته تری یا تست های مدل فیزیکی برای تایید پارامترهای طراحی انجام داد [۱۷].

به منظور تشریح مدل تجربی ، تعادل آنتالپی را در حجم کنترلی که هم گذرگاه و هم تونل اصلی را دربر می گیرد مورد بررسی قرار می دهیم. (شکل ۴-۶)

شکل ۴-۶ حجم کنترل برای تعادل در تونل و گذرگاه [۱۷]

در غیاب افت گرمای رسانای قابل اندازه‌گیری در دیواره‌ها، معادله آنتالپی برای حجم کنترل یادشده به صورت زیر نوشته می‌شود:

$$(mc_p T)_T + (mc_p T)_d + \dot{Q}_c = (mc_p T_f)_T \quad (۶-۴)$$

که در آن اندیس T مربوط به تونل اصلی و اندیس d مربوط به گذرگاه عرضی است و تمام موارد دیگر در فهرست نمادها تعریف شده است.

از طریق مقایسه با معادله (۲-۳)، عدد فرود در گذرگاه را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$F_r = \frac{gH_d(\rho - \rho_f)}{\rho V_d^2} - ۴/۵(1 + ۰/۰۳۷) |\min(\text{grade}, ۰)|^{۰/۸} \quad (۷-۴)$$

که در آن $T_{f,t}$ دمای مطلق مخلوط در پایین دست آتش تونل است. معادلات (۶-۴) و (۷-۴) را می‌توان با یک روش همبسته برای برآورد سرعت بحرانی حل کرد.

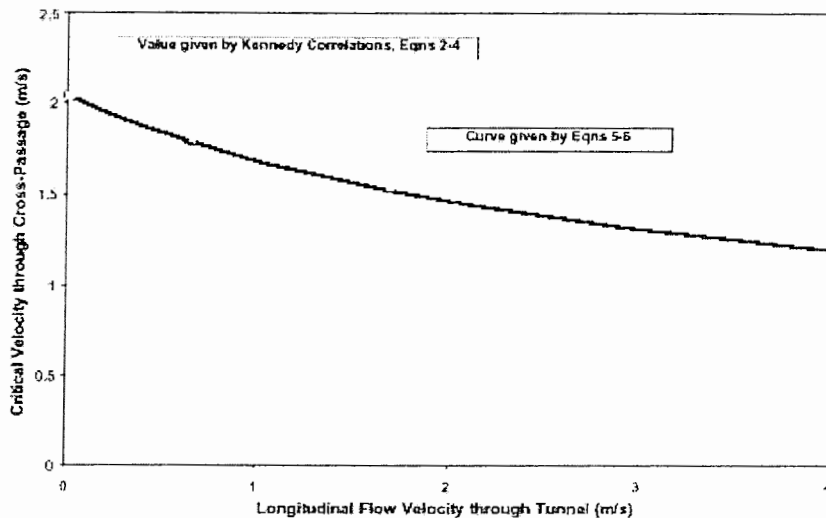
در غیاب جریان طولی در تونل ($m_t \rightarrow 0$)، معادلات (۶-۴) و (۷-۴) معادل روابط کندی می‌شوند. بنابراین سرعت بحرانی که به این گونه محاسبه می‌شود، منطبق بر وضعیتی است که بر آتش سوزی دقیقاً در داخل قاب در گذرگاه و به عبارت دیگر «بدترین وضعیت» اتفاق افتد. با افزایش جریان طولی در تونل، گازهای گرم موجود در تونل سرد می‌شوند و بنابراین چگالی آن‌ها (ρ_f) افزایش می‌یابد. این اثر سرعت بحرانی در گذرگاه، V_D در معادله (۷-۴) را کاهش می‌دهد [۱۷].

مثال عددی

برای تشریح روابط یادشده، به شرح مثال عددی در این مورد می‌پردازیم. در این مثال مشخصه‌های مورد نیاز به شرح زیر است:

$C_p = ۱۰۴۰ \text{ g/(kgK)}$	$T = ۶۰۰ \text{ k}$
$Q_c = ۲۰ \times ۱۰^۶ \text{ w}$	$S = ۱/۱ \text{ kg/m}^۲$
$\text{Grade} = ۰\%$	$Ad = ۴/۴ \text{ m}^۲$
$At = ۳۳ \text{ m}^۲$	$Hd = ۲/۲ \text{ m}$

شکل (۷-۴) سرعت بحرانی در گذرگاه را نشان می‌دهد و به طوری که دیده می‌شود سرعت بحرانی به طور قابل ملاحظه با افزایش جریان طولی در تونل کاهش یافته است.

شکل (۷-۴) تغییرات سرعت بحرانی در گذرگاه نسبت به تغییرات جریان طولی در تونل [۱۷] این می‌رساند که طراحان تهویه تونل برای کنترل یا پخش دود در تونل‌های موازی یا ایستگاهها گزینه های مختلفی به شرح زیر دارند [۱۷]:

الف - افزایش جریان طولی تونل برای خنک کردن گازهای گرم و درعین حال، حفظ سرعت اندک در گذرگاه.

ب - تامین سرعت زیاد در گذرگاه و در عین حال تامین سرعت طولی اندک در تونل. در گزینه الف، مادام که سرعت جریان هوا در تونل اصلی از حد بحرانی بیشتر باشد، دود در تونل اصلی و گذرگاهها به خوبی کنترل می‌شود. از سوی دیگر، سطح مقطع‌های عرضی بزرگ تونل اصلی به این معنی است که شدت جریان هوای زیادی در این تونل‌ها مورد نیاز است. گزینه دوم سیستم قویتری برای کنترل گسترش دود در گذرگاه است، زیرا هیچ فرضی درباره سرعت طولی تونل در نظر گرفته نمی‌شود. در عمل به هر حال، انتخاب گزینه برای تهویه اضطراری ذاتاً به انتخاب راههای گریز بستگی دارد (به عنوان مثال در امتداد سکو، از طریق درهای گذرگاه، بالای پلکان گریز و غیره) و بنابراین باید با دقت برای هر پروژه‌ای محاسبه شود [۱۷].

الف - فرضیات و محدودیتهای مدل

یک مدل تجربی برای محاسبه سرعت بحرانی که به وسیله معادلات (۴-۶) و (۴-۷) ارائه شد ، فرضیات و محدودیتهای زیادی دارد که خواننده باید از آن آگاه باشد و این علاوه بر محدودیتهایی است که در مورد روابط کنندی اصلی در بند ۴ - ۸ - ۳ به آنها اشاره شد.

فرض بر آن است که دودهای گرم ، قبل از رسیدن به در گذرگاه به طور کامل با جریان طولی تونل مخلوط شده است. این به نوبه خود می‌رساند که آتش سوزی در بالا دست گذرگاه اتفاق افتاده است. بعید به نظر می‌رسد آتش‌هایی که در پایین دست گذرگاه اتفاق می‌افتد ، بدترین وضعیت باشند [۱۷]. در تعریف عدد فرود ، (معادله ۴-۷) ، از ارتفاع در ، H_d ، به عنوان مقیاس طول وابسته استفاده می‌شود. این گزینه از مقیاس طولی برای محدوده جریان طولی صفر در تونل سرعت بحرانی ای را به دست می‌دهد که با روابط کنندی سازگار است [۱۷].

مدل تجربی ، تمام اثرات نایستا را نادیده می‌گیرد. در مورد آتش سوزی واقعی جریان ترافیک وسایل نقلیه به سرعت تغییر می‌کند . بادبزن‌های تخلیه اضطراری باید به سرعت فعال شوند که پیامد آن بروز وضعیت‌های به شدت نایستا است [۱۷].

ب - کاربرد برای طراحی اولیه

برای مقاصد علمی مهندسی ، برآورد سرعت بحرانی برای بدترین وضعیت ، که با این روش انجام می‌گیرد ، در طراحی‌های مقدماتی می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد. بدین منظور فرضیات زیر در نظر گرفته می‌شود.

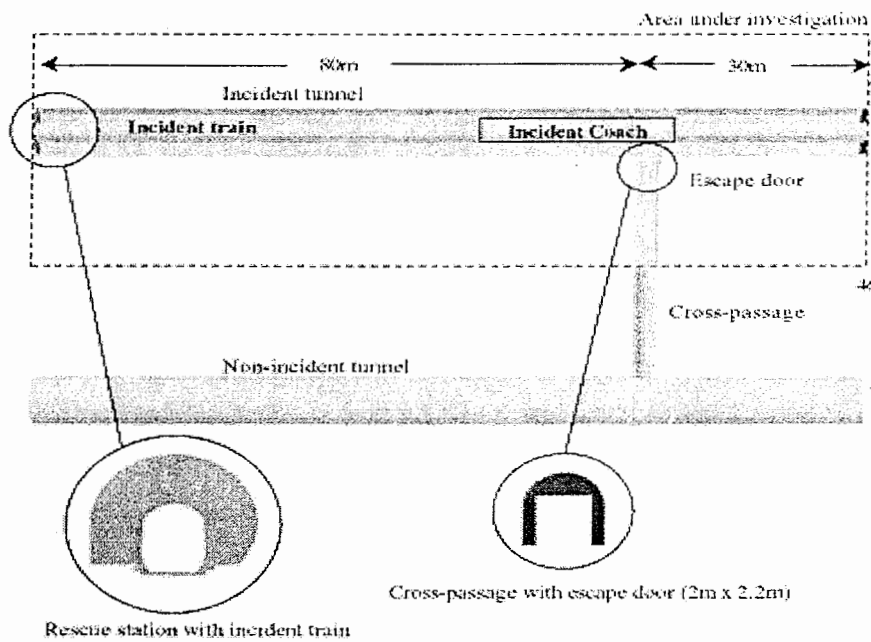
الف - فرض می‌شود که هیچ جریان طولی در تونل نباشد ، برای مثال $m_T = 0$

ب - آهنگ آزادسازی گرمای همرفتی آتش \dot{Q}_c با آهنگ آزادسازی کلی گرمای مورد انتظار ، مساوی در نظر گرفته می‌شود.

حاصل این دو فرض ارائه یک سرعت جریان بحرانی و ظرفیت‌های فن اضطراری است که نسبتاً محافظه کارانه به نظر می‌رسد . پس از طراحی مقدماتی ، با استفاده از روش **CFD** می‌توان طرح را بهینه سازی کرد و براساس آن، طراحی نهایی را انجام داد [۱۷].

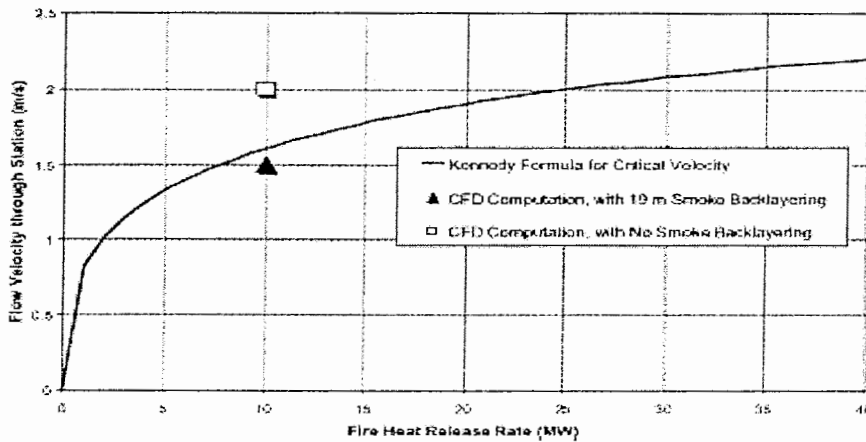
۴-۸-۵- دینامیک سیالات محاسباتی (CFD)

برای بررسی این موضوع که آیا نتایج حاصل از رابطه برای سرعت بحرانی (معادلات ۴-۶ و ۴-۷) پذیرفتنی است یا خیر، یک مطالعه CFD محدود انجام گرفته است. در این بررسی، یک مقطع از ایستگاه نجات در تونل گوتهارد در آنالیزهای CFD مدلسازی شده که در شکل (۴-۸) نشان داده شده است [۱۷].

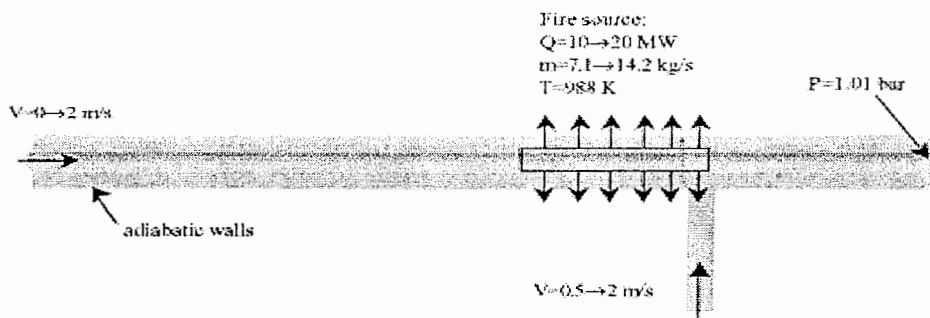
شکل ۴-۸ مدل هندسی ایستگاه نجات [۱۷]

در اولین قدم، مدل CFD (مش، وضعیتهای مرزی و مدل های فیزیکی انتقال حرارت و توربولانس) برای مورد آتش سوزی قطار به قدرت ۱۰ مگاوات، بدون وجود جریانی در گذرگاه آزمایش شد. شکل (۹-۴) نشانگر آن است که همخوانی خوب بین محاسبات CFD و فرمول کندی برای محاسبه سرعت بحرانی وجود دارد [۱۷].

شکل ۹-۴ سرعت بحرانی در ایستگاه فرضی [۱۷]

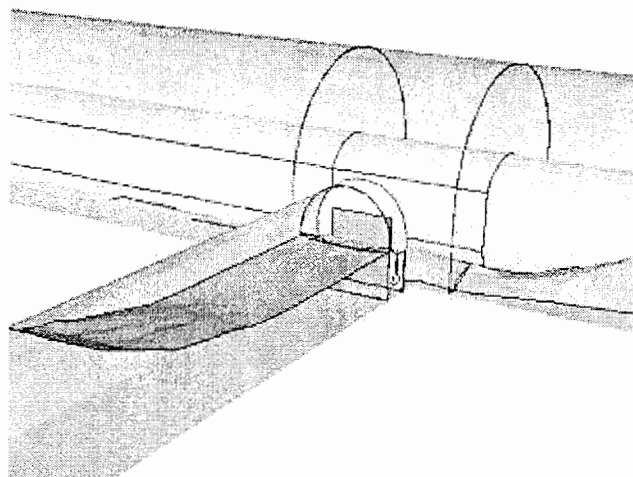
پس از این مرحله، رفتار دود در داخل تونل و براساس گستره‌ای از سرعت‌های طولی مختلف در تونل راه آهن و گذرگاه و با استفاده از ۲ آهنگ آزادسازی گرمای آتش مدلسازی شد که نتیجه در شکل (۱۰-۴) آمده است [۱۷].

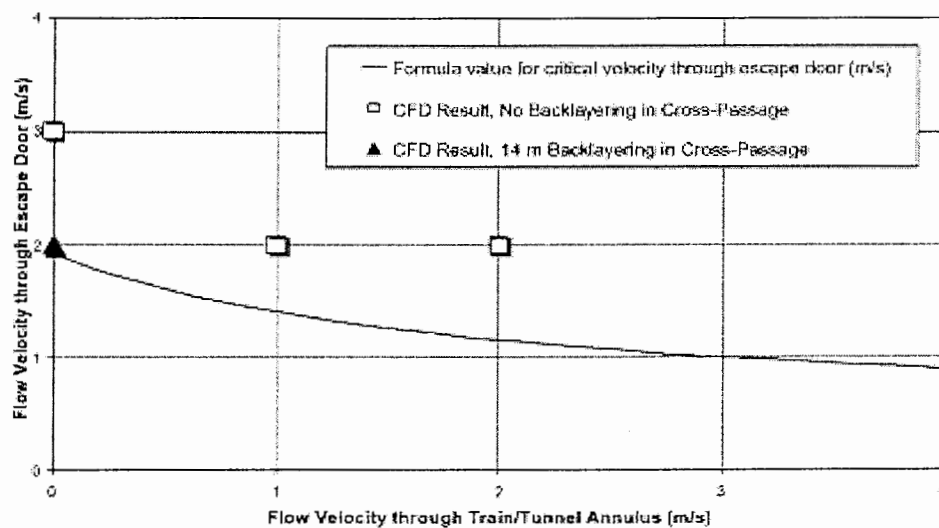
شکل ۱۰-۴ مدلسازی شرایط مرزی با استفاده از روش CFD [۱۷]

از جمله جذابیت‌های خاص در تحلیلی های یاد شده بررسی وضعیت‌های است که در آنها دود وارد گذرگاه می‌شود. (شکل ۱۱ - ۴).

در این تحقیقات، دیاگرام‌های خلاصه برای آهنگهای مختلف آزادسازی گرمای آتش بدست آمده که با نتایج پیش‌بینی‌های CFD از ورود دود با سرعت‌های بحرانی مختلف که براساس روابط یادشده پیش‌بینی شده است مقایسه شده است (شکل ۴-۱۲). نتایج در توافق با یکدیگر هستند [۱۷].

شکل ۴-۱۱ آلودگی ۱۴ متری گذرگاه از دود در حالی که جریان طولی در تونل اصلی وجود ندارد [۱۷].

شکل ۴-۱۲ تغییرات سرعت بحرانی در گذرگاه نسبت به جریان طولی در تونل [۱۷].

فصل پنجم _ سیستم های مختلف تهویه مترو

فصل پنجم - سیستم های مختلف تهویه مترو

۵-۱- آشنایی

گزینه‌های زیرگذر از نظر پیش بینی تهویه و مسائل ایمنی عبارتند از [۴]:
الف) زیرگذر باکس (Box) باز با پیش‌بینی شفت‌های عمودی در فواصل کوتاه

ب) زیرگذر باکس بسته

ج) زیرگذر با یک تونل و دو خط

د) زیرگذر با دو تونل یک خطه

اصول سیستم‌های تهویه در گزینه‌های ب، ج و د بالا مشابه بوده در صورتی که روش تهویه گزینه‌های الف کاملاً متفاوت بوده و به طور جداگانه بررسی می‌گردد [۴]

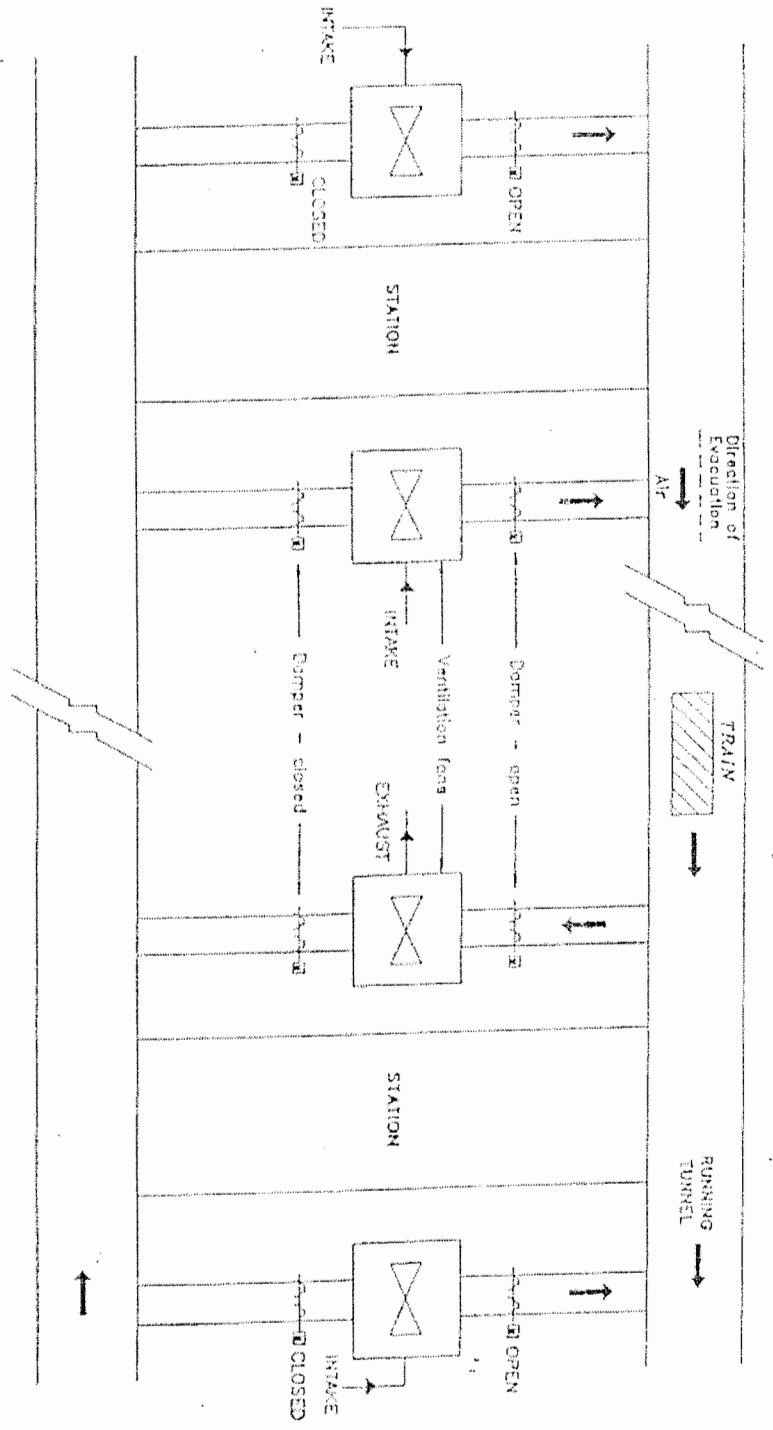
چون سیستم‌های تهویه یکی از وسیله‌های مورد استفاده در بوجود آوردن شرایط ایمن است، در اینجا مسائل مربوطه به طور خلاصه مورد مطالعه قرار گرفته است.

در طرح‌های سیستم‌های زیرگذر، ایمنی مسافری و طرز تخلیه آنها طولانی‌ترین مسیر طی شده برای تخلیه یا فرار از زیرگذر یکی از مسائلی است که بایستی بعنوان طرح‌های ایمنی برای حالت‌های اضطراری مورد مطالعه قرار گیرد. معمولاً طولانی‌ترین مسیر برای فرار از تونل در مواقع اضطراری کمتر از ۲۵۰ متر طراحی شده است. بنابراین سیستم زیرگذر باید در فواصل مشخصی تونل‌های فرعی و یا راه خروج به بیرون را داشته باشند [۴]

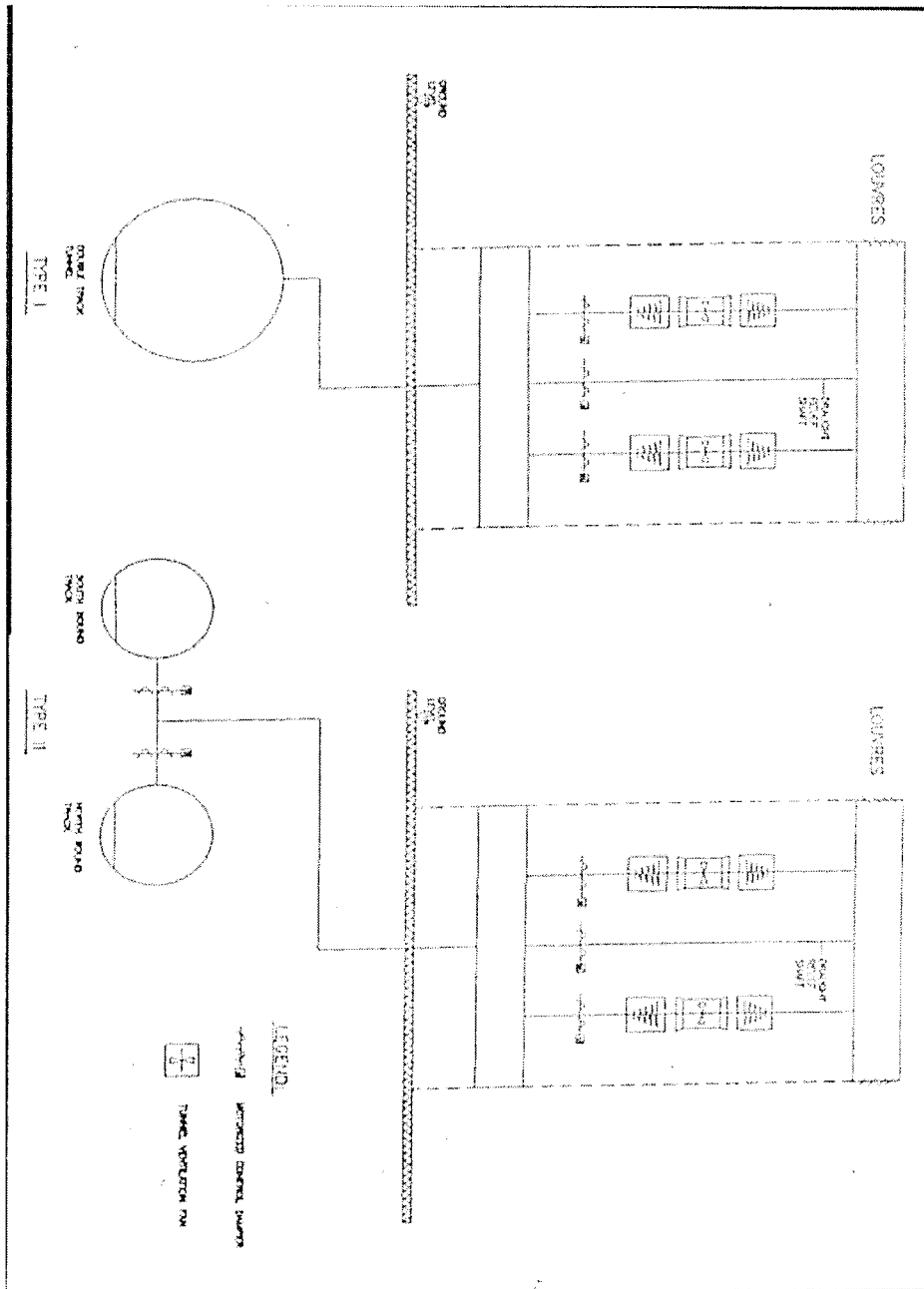
بزرگترین امتیاز گزینه‌های زیرگذر با دو تونل (شکل ۵-۱ و شکل ۵-۲) در اینست که بیشترین انعطاف را در بوجود آوردن ایمنی امکان پذیر شود، یعنی اینکه با پیش‌بینی تونل‌های فرعی بین دو تونل اصلی می‌توان راه فرار را از یک تونل به تونل دیگر فراهم ساخت. سیستم دو تونل یکی از معمولی‌ترین روش در مهندسی قطارهای شهری زیرگذر بوده که مزایای ایمنی مخصوص به خود را دارد. چنین سیستمی در حال حاضر برای شهرهای کاراکاس در ونزوئلا، بانکوک در تایلند، هنگ کنگ در چین انتخاب گردیده است [۴].

در گزینه‌های زیرگذر باکس و زیرگذر یک تونل با دو خط راه تخلیه از زیرگذرها را می‌توان با ایجاد یک دیوار ایمنی بین دو خط بوجود آورد و در فواصل معینی بین دو خط دره‌های ایمنی نصب نمود تا

امکان فرار از یک خط به خط مجاور فراهم سازد. در حال حاضر طرح تونل دو خط با دیوار ایمنی در کشور هلند بین رتردام تا مرز بلژیک در دست تهیه است [۴].

شکل شماره ۵-۱ نمونه ای از طرز کار فن های تهویه و تخلیه دود در شرایط اضطراری و تخلیه مسافران [۴]

شکل ۲-۵. دیاگرام تهویه تونلهای زیرگذر. یک خطه و دو خطه [۴]

از این نظر ، سیستم تهویه برای گزینش های باکس بسته و یک تونل دو خطه هر دو حالت یعنی پیش بینی دیوار ایمنی جدا کننده دو خط و یا بدون چنین دیواری یعنی یک فضای مشترک برای دو خط در نظر گرفته شده است [۴]

۵-۲- گزینش سیستم های تهویه تونل

سیستم های تهویه مکانیکی با اطاقک های تهویه معمولی ترین روش تهویه زیرگذرها هستند. این سیستم ها در اکثر زیرگذرهای یک خطه و یا دو خطه قابل استفاده بوده و در اکثر قطارهای شهری زیرزمینی دنیا مورد استفاده قرار گرفته است [۴]

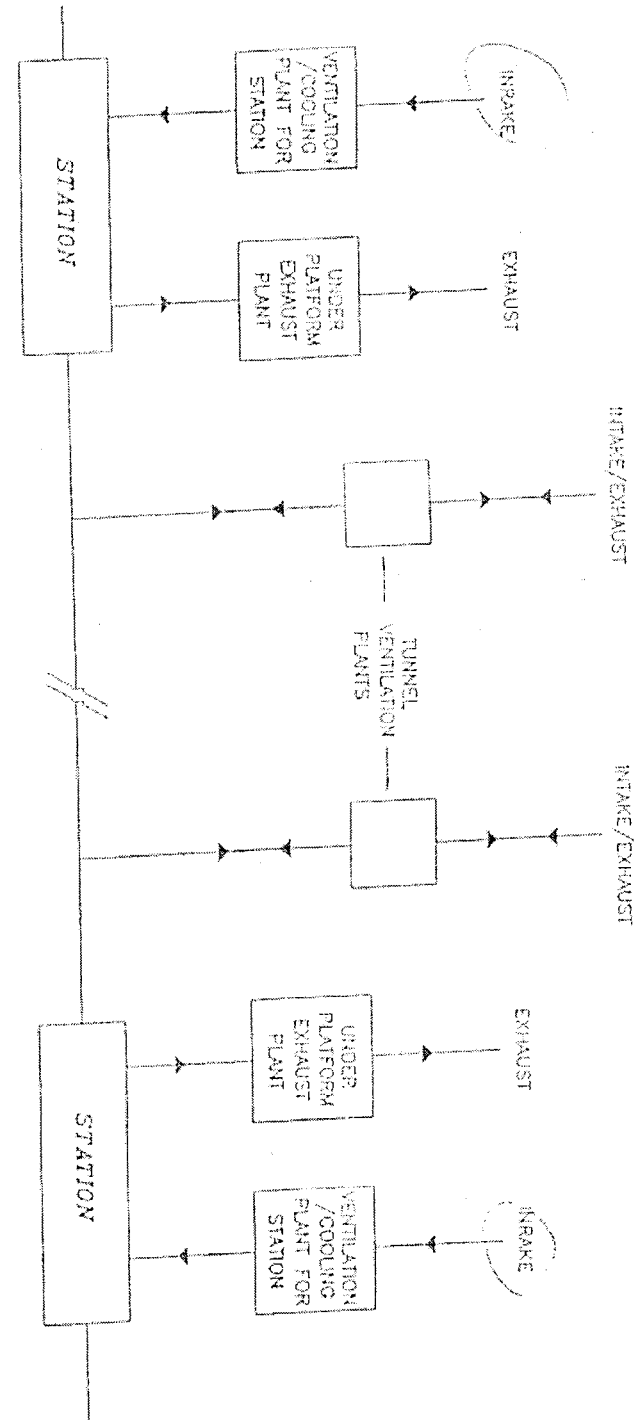
تهویه تونلها را می توان به دو طریق که در شکل های شماره ۳-۵ و ۴-۵ نشان داده شده انجام داد. هر دو طریق و یا ترکیب دو طریق در بیشتر قطارهای شهری زیرزمینی دنیا به کار برده شده است.

۵-۲-۱- استفاده از دو اطاقک تهویه

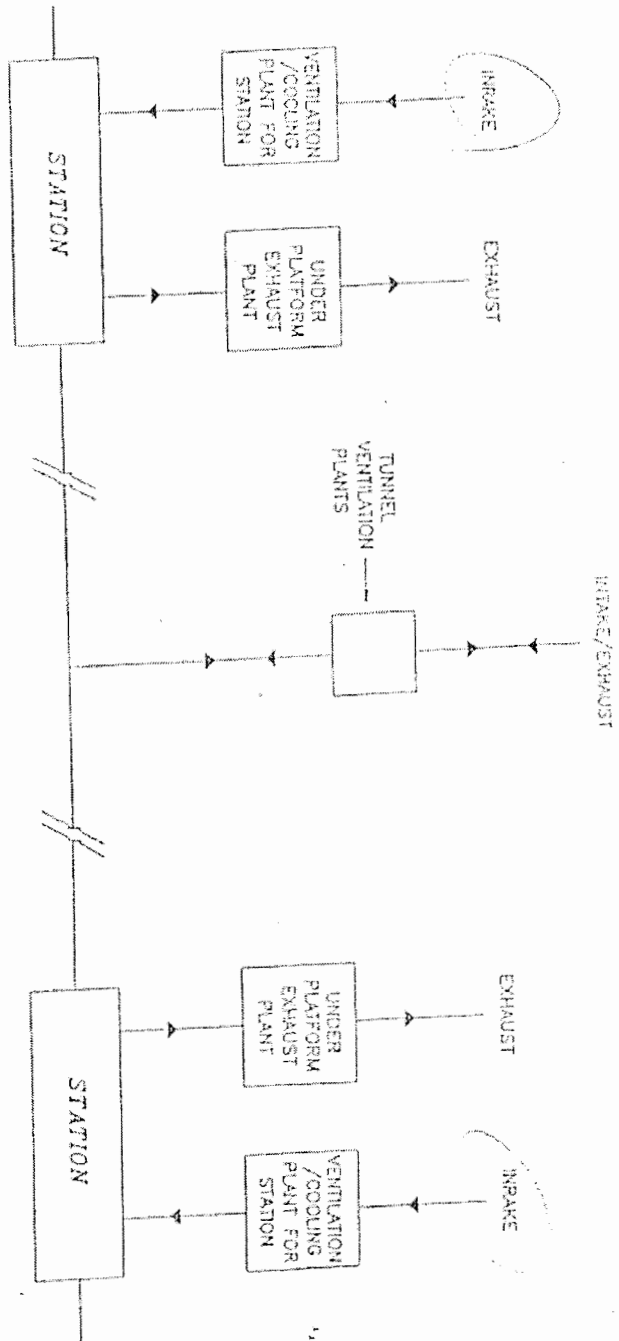
این روش در شکل ۱-۵ نشان داده شده است تهویه تونل توسط دو مرکز تهویه که معمولاً در نزدیکی ایستگاهها قرار گرفته، انجام می شود. تهویه تونل به صورت کشش - فشارش یعنی هوادهی و تخلیه است. یکی از اطاقک ها هوا را به تونل تحویل داده و دیگری که در فاصله انتهایی تونل (نزدیک به ایستگاه بعدی قرار گرفته است) هوا را از تونل تخلیه می کند. این طریق بیشتر در تونل های یک خطی که در آن قطار و در نتیجه هوای آن در یک جهت حرکت می کند مورد استفاده دارد [۴]

هر اطاقک دارای دو فن، هر یک با ظرفیت ۱۰۰٪ (یک دستگاه رزرو) و یا سه فن هر یک با ظرفیت ۵۰٪ (یک دستگاه رزرو) [۴]

در گزینش دو تونل یک خطه، مقدار هوادهی هر فن را می توان برای یک تونل طرح نمود، در صورتیکه در گزینش یک تونل دو خطه و باکس بسته (دو خطه) طبیعی است که هر فن باید برای هوادهی زیرگذر مربوطه طرح گردد. در چنین طرحی قطر فن ها بزرگ و در حدود ۲ متر یا بیشتر برآورد می شود [۴]

شکل شماره ۳-۵- نظر تهویه تونلها با پیش بینی دستگاههای تهویه در مجاورت ایستگاهها [۴]

شکل شماره ۴-۵ طرز تهویه تونلها با پیش‌بینی دستگاههای تهویه در وسط تونل زیر گذر [۴]

در سیستم سه فن، هوادهی هر فن برای گزینش دو تونل یک خطه برای هوای مورد نیاز یک تونل طرح می شود و فن سوم به عنوان رزرو می تواند هر کدام از ۲ تونل را تهویه نماید. اندازه فن ها در این سیستم کوچکتر از سیستم با دو فن می باشد [۴]

الف - حالت کار عادی

در این حالت فن ها معمولاً کار نمی کنند و هر دو دمپر فن ها بسته است. سه دمپر دیگر واقع در شفت ها (شکل شماره ۵-۲) باز هستند. سیستم در این حالت به طور طبیعی و در اثر فشار پیستونی قطار تهویه می شود.

ب - حالت کار متراکم

دمپره های بای پس و فن رزرو بسته بوده و بقیه دمپرها باز است یکی از فن ها (یا دو فن در سیستم با سه فن) هوا را به تونل هدایت و یا از تونلها تخلیه می کند.

ج - حالت کار اضطراری

دمپره های بای پس فن رزرو و یکی از شفت ها (در سیستم زیرگذر تونل) بسته بوده و بقیه دمپرها باز است. یک یا دو فن هوا را به تونل هدایت و یا دور را از تونل می کند.

۵-۲-۲- استفاده از یک اطاقک تهویه

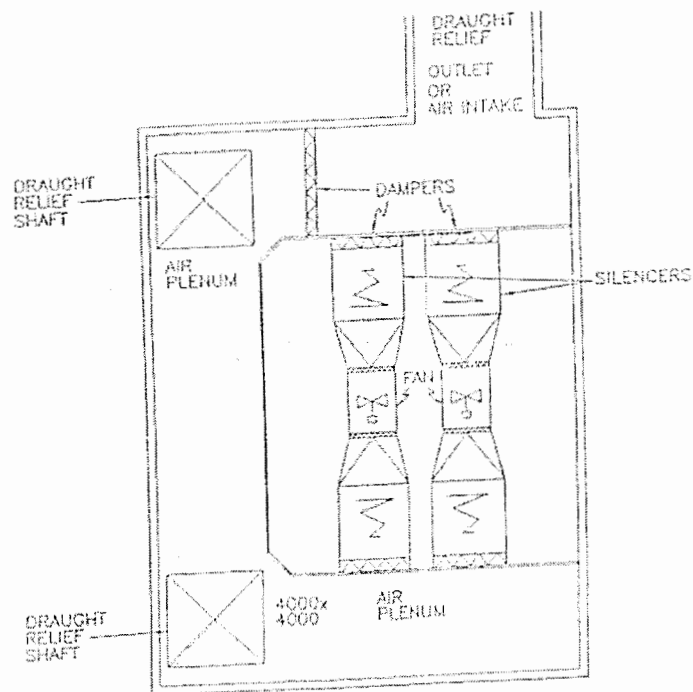
شکل ۵-۳ تهویه تونل توسط یک اطاقک تهویه را که در وسط تونل پیش بینی شده نشان می دهد. بزرگترین عیب این سیستم در اینست که [۴]:

- هوادهی فن ها خیلی زیاد است چون که فن ها باید هوا را به هر دو شاخه تونل در طرفین شفت هدایت و یا تخلیه نمایند.

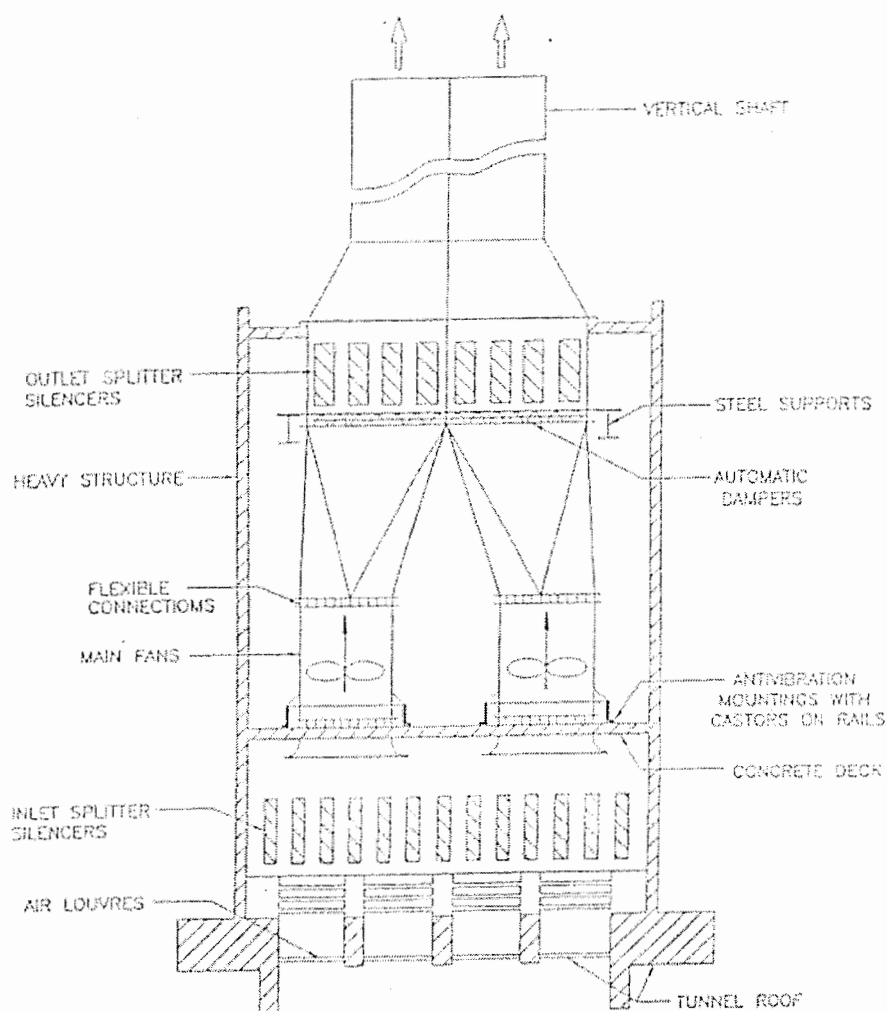
- اطمینان کار این سیستم کم است.

- تقسیم هوای مورد نیاز هر شاخه تونل به طور کامل عملی نبوده و از نظر ایمنی ممکن است عمل تهویه و تغذیه هوای لازم به شاخه مربوطه را نتواند عملی سازد. بطور مثال وقتی یک قطار در حال

حریق در یکی از شاخه های تونل متوقف باشد، مقدار هوای ورودی به آن شاخه به طور قابل ملاحظه ایی تقلیل یافته و هوای لازم برای کنترل حریق و دود بدان شاخه داده نمی شود. این سیستم را معمولاً توام با طریقه استفاده از دو اطاقک تهویه در تونلهای طولانی و یا در زیرگذرهای دو خطه بعنوان سیستم کمکی یا Intervention shaft استفاده می کنند و بالاخره باید یادآور شد که هزینه خرید و نگهداری فن های بزرگ معمولاً زیادتر از فن های کوچکتر می باشد. شکل های شماره ۵-۵ و ۶-۵ نمونه هایی از طرح اطاقک تهویه تونلها را با دو فن نشان داده شده است.

شکل شماره ۵-۵ نمونه ای از طرح اطاقک تهویه تونلها (استقرار فن ها بطور افقی) [۴]

شکل شماره ۵-۶ نمونه‌ای از طرح اتاقک تهویه تونلها (استقرار فن‌ها بطور عمودی) [۴]

۵-۲-۳- خنک کننده‌های زیرگذرها

حرارت حاصله در شبکه‌های قطارهای شهری بستگی به نوع قطار شهری، جدول زمانی حرکت و تعداد مسافر داشته و مقدار آن در ساعات مختلف روز تغییر است.

محاسبات مقدار حرارت ایجاد شده پیچیده بوده و معمولاً احتیاج به استفاده از برنامه‌های کامپیوتری خاص است. برای برآورد بارهای برودتی و شرایط کار شبکه از برنامه کامپیوتری SES استفاده شده

است. برنامه کامپیوتری SES در بیشتر قطارهای شهری کشور آمریکا و آسیای جنوب شرقی و اروپا استفاده شده و مورد قبول و تائید مهندسين در سطح جهانی است [۱۳]

قسمتی از حرارت ایجاد شده توسط شبکه قطار معمولاً به زمین اطراف نفوذ کرده و قسمتی دیگر توسط جریان هوای خارج که بوسیله اثر پیستونی و یا دستگاههای تهویه ایجاد شده است، تخلیه می‌شود.

در شرایطی که درجه حرارت هوای خارج از تونل کمتر از درجه حرارت داخل تونل و سکوها است (مثلاً در زمستان) جریان هوای خارج و تخلیه هوا به تنهایی قادر به خنک کردن شبکه بوده و احتیاج به دستگاهها برودتی نیست [۱۳].

۵-۲-۴- مقدار هوای لازم برای سیستم‌های زیرگذر

برای بررسی این گزینش‌ها سوالات زیر مطرح است [۴]

- در چه فواصلی شفتها پیش بینی شوند که از نظر فنی و اقتصادی مناسب باشند.
- اندازه سطح مقطع و ارتفاع شفت چه مقدار باشد.
- تهویه طبیعی از طریق این شفتها آیا شرایط لازم برای حالت کارعادی و متراکم و اضطراری را تامین خواهد نمود.
- اگر تهویه طبیعی کافی نباشد، تهویه مکانیکی به چه روشی انجام شود.
- در مورد گزینش‌ها و جوابگویی سوالات بالا ضوابط تعیین شده مستدل و قابل قبولی وجود ندارد.
- در این موارد به ضوابط موجود برای زیرگذرهای خودروها رجوع می‌شود. این ضوابط بر اساس مسائل ایمنی و اندازه حریق در تونلها تدوین شده است. یعنی اینکه [۴]
- حریق بایستی در داخل تونل مهار شود.
- مسیر حرکت دود در صورت امکان مسدود و یا در مسیر آن موانعی ایجاد گردد.
- فضایی برای جمع آوری و تخلیه دود در نظر گرفته شود.
- افراد آتش نشانی بایستی بتوانند به زیرگذر وارد شده و تخلیه مسافری را عملی سازند. قدرت حریق در این نوع زیرگذرها معمولاً ۱۰۰ مگاوات در نظر گرفته می‌شود.

ارتفاع شفتها معمولاً باید طوری انتخاب شوند. که هوای آلوده تونل و یا دود را در سطح بالاتر از جاده تخلیه نمایند. این ارتفاع معمولاً بیش از ۳ متر انتخاب می‌شود تا از ورود زباله و یا افراد جلوگیری بعمل آید. البته ارتفاع شفتها که به صورت دودکش عمل می‌نماید هر چه بیشتر باشد تهویه طبیعی تونل‌ها را موثرتر انجام خواهد داد [۴]

قطر شفتها نیز براساس سرعت ماکزیمم هوا، حداقل افت فشار برای تخلیه دود و یا هوا طرح شده و سرعت هوا معمولاً بین ۱-۱/۵ متر در ثانیه انتخاب می‌شود.

محاسبات مقدماتی برای شرایط بالا نشان می‌دهد که این سیستم قادر است تهویه لازم برای کنترل درجه حرارت زیرگذرها را در حالت کار عادی قطار تامین نماید، مشروط به آنکه دستگاههای تهویه نوع تبخیری جهت ایستگاهها پیش‌بینی شده و زیر سکوها به طور کافی و به صورت مکانیکی تهویه و تخلیه شوند.

در شرایط حالت کار متراکم و اضطراری تهویه طبیعی به کمک شفت‌های مورد نظر قادر به تامین شرایط مورد نیاز به شرح زیر نخواهند بود.

- درجه حرارت داخل تونل به خصوص در قسمت مجاور ایستگاهها و در فصلهای گرم سال ممکن است از حد مجاز خود تجاوز کند [۴]

- دود حاصله از ایجاد حریق را نمی‌توان در کوتاه مدت (مورد نظر افراد آتش نشانی) تخلیه نموده و یا شرایط ایمنی مورد نظر را تامین کرد [۴]

لذا در این گزینش بایستی تهویه‌های مکانیکی مناسبی پیش‌بینی نمود تا بتوان شرایط کار حالت‌های متراکم و اضطراری را تامین کرد. با پیش‌بینی جت‌فن‌های مخصوص که عموماً در زیر سقف زیرگذر نصب می‌گردند، این منظور حاصل می‌گردد. روش نصب در شکل شماره ۴-۶ نشان داده شده است. [۴]

جت‌فن‌ها طوری طراحی شده‌اند که هوای داخل زیرگذر را مکیده و آن را با سرعت زیادی به داخل تونل تخلیه می‌کند و به این ترتیب به هوای داخل زیرگذر نیروی حرکت لازم را داد و آنرا به حرکت در می‌آورد [۴]

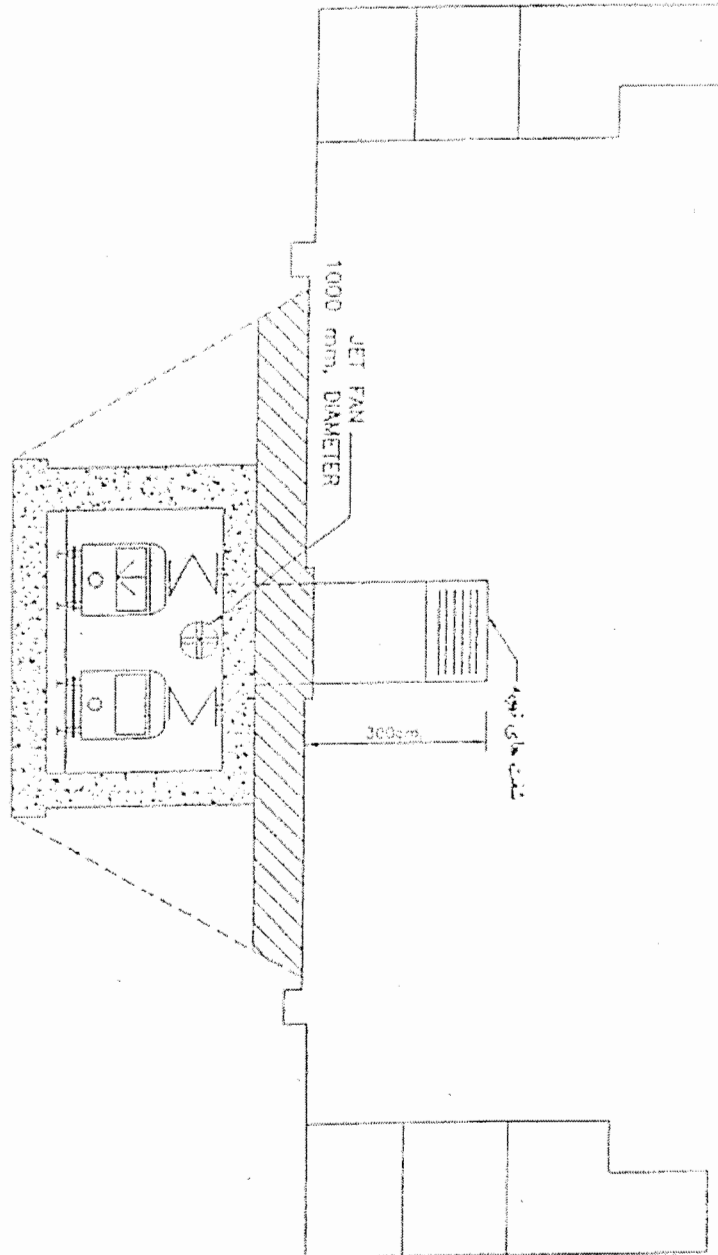
فواصل نصب جت فن ها هماهنگ با فواصل شفتها و برابر ۱۰۰ متر خواهد بود. این فن ها دو طرفه کار کرده و می توانند مسیر حرکت دود را در موارد اضطراری در جهت مورد نظر تغییر دهند. بزرگترین امتیاز این نوع فن در این است که ارزانتر از فنهای لازم برای تهویه های مرکزی است [۴] عیب این فن ها در این است که باید در ارتفاع زیر سقف در داخل تونل نصب شوند و نگهداری و تعمیرات آن مشکل تر از سیستم با تهویه مرکزی است [۴] هزینه ساختمانی این نوع تهویه حداقل بوده ولی هزینه کابل کشی و برق رسانی به آنها نسبت به سیستم های دیگر قابل توجه است.

۵-۳- جمع بندی سیستم های تهویه

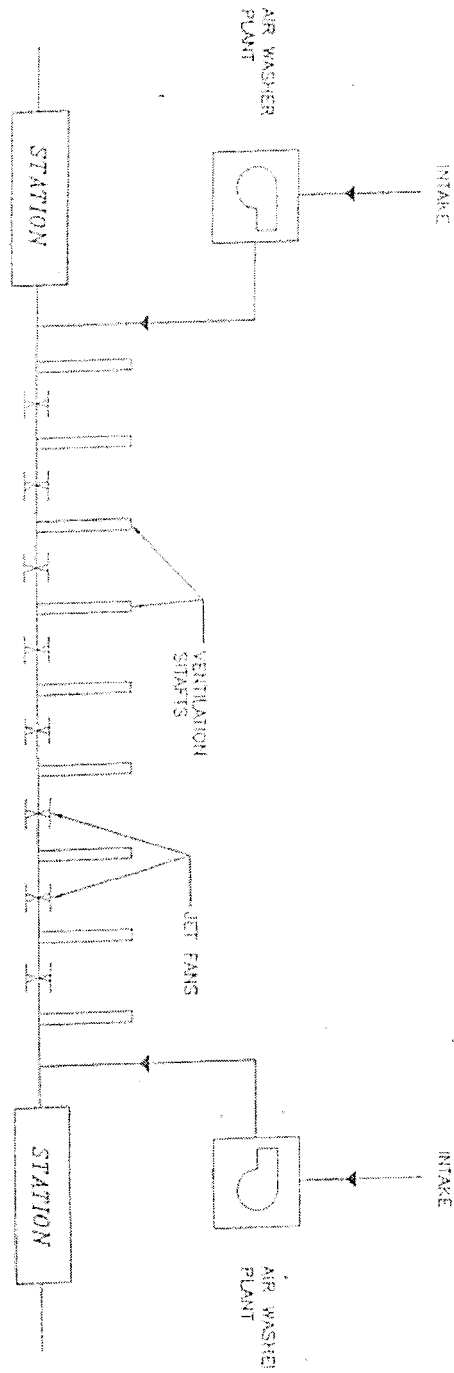
جمع بندی سیستم های تهویه پیشنهادی برای گزینش های مختلف به قرار زیر است [۴]:

الف) زیر گذر با شفت های باز در فواصل معین (شکل های ۵-۷ و ۵-۸)

تهویه مکانیکی با استفاده از جت فن بین دو شفت در فواصل معین انجام می گیرد. این سیستم برای حالت های متراکم یا اضطراری نیز جوابگو است. جت فن ها دو جهت عمل کرده و سرعت هوا را در داخل تونل طوری تنظیم خواهند کرد که افراد آتش نشان به داخل رفته و مسافری را تخلیه نمایند. در دستگاه ایرواشر در دو انتهای ایستگاه برای کنترل دمای هوا در داخل ایستگاه و تونلها در فصل گرما نیز تعبیه شده است.

شکل شماره ۷-۵- تهویه گرینیش با کس با شفت های تهویه مرتبط به هوای آزاد [۴]

شکل شماره ۸-۵ دیاگرام شماتیک سیستم تهویه و خنک کننده گزینش پاکس با شفتهای مرتبط به هوای آزاد [۴]

ب) زیرگذر به صورت باکس بسته و بدون دیوار ایمنی (شکل ۵-۹)

دو دستگاه ایرواشر در دو انتهای هر ایستگاه برای کنترل درجه حرارت هوا و برای استفاده در مواقع حالتهای متراکم و اضطراری تعبیه شده است. هر دستگاه شامل دو بادبزن (یک دستگاه به عنوان رزرو) خواهد بود.

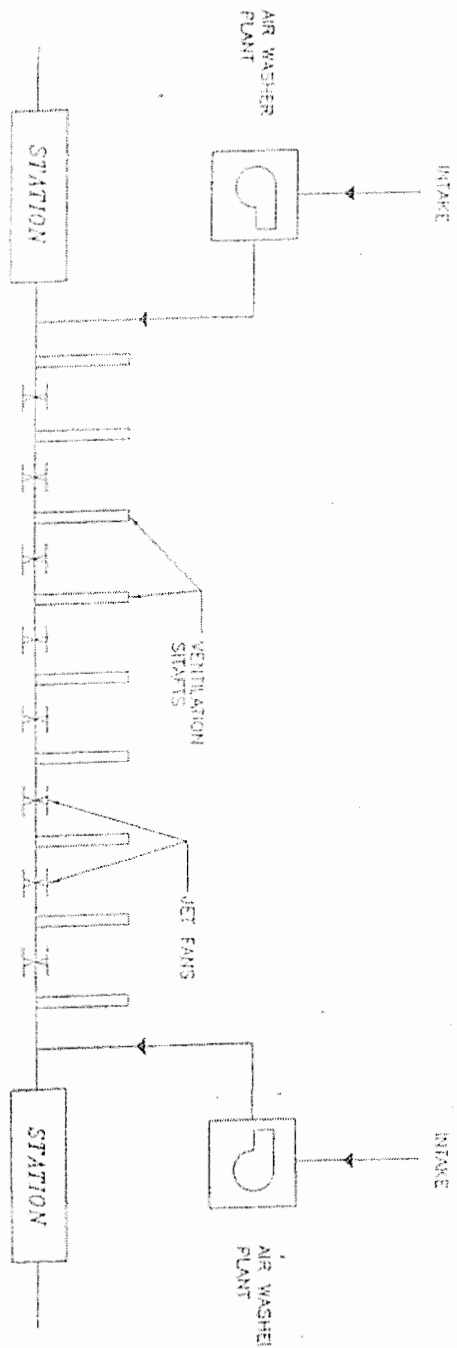
یک شفت تهویه بین دو ایستگاه با سه عدد بادبزن (یک دستگاه به عنوان رزرو) برای استفاده در مواقع حالتهای اضطراری یا متراکم و برای کنترل درجه حرارت هوا تعبیه شده است. تمامی بادبزن‌ها از نوع محوری با قابلیت کارکرد دو جهته خواهند بود تا در مواقع نیاز به صورت مکشی - کششی کار کنند.

ج) زیرگذر به صورت باکس بسته با دیوار ایمنی بین دو خط (شکل ۵-۱۰)

سیستم شامل دو اطاقک تهویه با شفتهای لازم در دو انتهای هر ایستگاه، هر کدام بادو بادبزن محوری دو جهته برای کار در شرایط متراکم یا اضطراری است. دو دستگاه ایرواشر در دو انتهای ایستگاه برای کنترل درجه حرارت هوا تعبیه شده است.

د) زیرگذر به صورت یک تونل دو خطه و بدون دیوار ایمنی (شکل شماره ۵-۹)

دو دستگاه ایرواشر در دو انتهای هر ایستگاه برای کنترل درجه حرارت هوا برای استفاده در مواقع حالتهای متراکم و اضطراری تعبیه شده است.

شکل شماره ۹-۵- دیاگرام شماتیک سیستم تهویه و خنک کننده گزینش های باکس بسته دو خطه و تونل دو خطه (بدون دیوار ایمنی) [۴]

یک شفت تهویه بین دو ایستگاه با سه عدد بادبزن (یک بادبزن به عنوان رزرو) برای استفاده در حالت های متراکم و اضطراری تعبیه شده است که هر کدام از بادبزن ها قابلیت معکوس کار کردن را نیز دارا هستند.

هـ) زیرگذر به صورت یک تونل دو خطه و با دیوار ایمنی بین دو خط (شکل شماره ۵-۱۰) دو اطاقک تهویه با شفت های لازم در دو انتهای هر ایستگاه هر کدام با دو بادبزن محوری، (یک دستگاه به عنوان رزرو بین دو خط) و دو جهت برای کار در شرایط اضطراری و متراکم پیش بینی شده است.

دو دستگاه ایرواشر در دو انتهای ایستگاه برای کنترل درجه حرارت تعبیه شده است

و) زیرگذر به صورت دو تونل هر کدام با یک خط (شکل شماره ۵-۱۰)

دو اطاقک تهویه با شفت های لازم در دو انتهای هر ایستگاه هر کدام با دو بادبزن (یک دستگاه به عنوان رزرو بین دو خط) و قابلیت کار بادبزن در دو جهت است.

دو دستگاه ایرواشر در دو انتهای ایستگاه برای کنترل درجه حرارت هوا تعبیه شده است.

۵-۴- مقایسه فنی، اقتصادی سیستم های تهویه

تمام پیشنهاد های ارائه شده برای تهویه گزینش ها مختلف، شرایط لازم برای حالت های مختلف کار قطار های شهری بین حالت های عادی، متراکم، اضطراری را کنترل و تهویه لازم را بعمل خواهند آورد.

- زیرگذر باکس با شفت های مرتبط به هوای آزاد در فواصل مختلف کمترین هزینه ارزی برای تهیه دستگاه های تهویه را دارد.

بزرگترین عیب این طرح در اینست که در زمان تعمیرات جت فن ها که در زیر سقف داخل زیرگذر نصب شده اند، ممکن است بسته شدن قسمتی از شبکه قطار زیر شهری را باعث گردد.

اگر این گزینش برای قطار شهری انتخاب شود، مسائل ایمنی و راه خروج از شبکه زیرگذر، مسیر و طول مسیر برای تخلیه مسافرین در سناریو های مختلف باید مطالعه دقیق شده و پیش بینی پله های فرار و یا اضطراری را با شفتها تلفیق و یا در مجاورت آنها ایجاد نمود.

- زیرگذرهای یاکس بسته با دو خط و یا یک تونل با دو خط بیشترین هزینه ارزی برای تهیه دستگاههای تهویه را دارند. عیب این طرح در این است که اگر حالت اضطراری در یکی از خطوط پیش آید، منجر به بسته شدن هر دو خط خواهد شد.

- با رعایت ضوابط فنی و مهندسی تهویه تونلها، زیرگذر با دو مسیر بسته مجزا و هر مسیر دارای یک خط نسبت به سایر زیرگذرها ارجح بوده و در نتیجه با توجه به گزینه‌های مختلفی که در گزارش مطالعه گردیده و نتایج به صورت جدول ۵-۱ بیان گردیده است. [۴]

البته لازم به ذکر است که در مورد متروی تهران بدلیل اجرا شدن طرح یک تونل دوخطه بدون دیوار ایمنی، جدول فوق الذکر صرفاً جنبه ای مطالعاتی داشته و از نظر عملیاتی ملاک نمی باشد.

جدول ۱۵ برآورد هزینه تاسیسات تهویه و آتش نشانی [۴]

ردیف	گزینه	دستگاههای تهویه توتل ها ، تدارک ارزی دلار	دستگاههای خنک کننده تبخیری و بخشی از دستگاههای تهویه توتل ، نصب و راه اندازی ریال	سیستم های آتش نشانی ریال	جمع هزینه های ریالی ریال	جمع هزینه های ارزی دلار
۱	زیر گذر باکس شفتیهای باز مرتبط به هوای آزاد	۵۰۳۰۳۶	۵۴۵۷۵۵۰۰۰	۹۵۰۰۰۰۰۰	۶۴۰۷۵۵۰۰۰	۵۰۳۰۳۶
۲	زیر گذر باکس بسته بدون دیوار ایمنی بین دو خط	۱۵۴۳۹۲۹	۳۳۵۲۱۵۶۸۰۰	۹۵۰۰۰۰۰۰	۴۳۰۳۱۵۶۸۰۰	۱۵۴۳۹۲۹
۳	زیر گذر باکس بسته با دو خط دیوار ایمنی بین دو خط	۸۱۱۲۲۴	۴۴۹۱۶۸۹۶۰۰	۱۹۰۰۰۰۰۰۰	۶۳۹۱۶۸۹۶۰۰	۸۱۱۲۲۴
۴	زیر گذر یک توتل با دو خط بدون دیوار ایمنی بین دو خط	۱۷۱۹۶۴۳	۳۶۳۲۱۵۶۸۰۰	۹۵۰۰۰۰۰۰۰	۴۵۸۲۱۵۶۸۰۰	۱۷۱۹۶۴۳
۵	زیر گذر با یک توتل دو خطه با دیوار ایمنی بین دو خط	۸۴۶۲۴۵	۴۴۹۱۶۸۹۶۰۰	۱۹۰۰۰۰۰۰۰	۶۳۹۱۶۸۹۶۰۰	۸۴۶۲۴۵
۶	زیر گذر با دو توتل یک خطه	۷۵۷۳۴۷	۴۴۹۱۶۸۹۶۰۰	۱۹۰۰۰۰۰۰۰	۶۳۹۱۶۸۹۶۰۰	۷۵۷۳۴۷

فصل ششم - طراحی سیستم تهویه

فصل ششم - طراحی سیستم تهویه

۱-۶- آشنایی

اصلی‌ترین عاملی که باعث خارج شدن پارامترهای هوای محیط مترو از شرایط مطلوب می‌شود گرمای داده شده به هوای محیط مترو است. این گرما از منابع متعددی به محیط مترو وارد می‌شود که عمده‌ترین آنها عبارتند از [۱۹]:

الف) گرمای تولید شده به وسیله ترن‌ها: شامل گرمای موتورهای محرک ترن، گرمای تولید شده هنگام ترمزگیری ترن، گرمای آزاد شده از ملحقات و دستگاههای نصب شده در روی واگن‌ها مثل ژنراتور برق و کمپرسورها، گرمای ناشی از مقاومت هوا در مقابل حرکت ترن، گرمای ناشی از اصطکاک قطعات مکانیکی ترن در حین حرکت و گرمای ناشی از مقاومت الکتریکی ریل سوم

ب) گرمای تولید شده به وسیله سیستم روشنایی ایستگاهها و تونلها

ج) گرمای آزاد شده از بدن مسافران

د) گرمای تولید شده به وسیله تجهیزات مکانیکی و الکتریکی که در ایستگاهها نصب شده‌اند

از جمله: پله‌های برقی و تابلوهای اعلان کننده و تبلیغاتی

۲-۶- منابع عمده کسب انرژی حرارتی در مترو

منابع عمده کسب انرژی حرارتی در مترو عبارتند از [۱۹]:

الف - مصرف انرژی الکتریکی در وسایل الکترومکانیکی

ب) حرارت محسوس هوای وارد شده به محیط مترو از بیرون وقتی که دمای طراحی

پایین‌تر از دمای محیط خارج باشد.

ج) دمای ناشی از سوخت و ساز بدن مسافران و کارکنان

برای هر قسمتی از مترو باید مجموع حرارت ورودی و خروجی برابر باشند که باعث تعادل حرارتی شود. وقتی تعادل حرارتی وجود نداشته باشد دمای محیط مترو بالا یا پایین می‌رود. در شرایط کار عادی مترو میزان حرارت آزاد شده از تجهیزات و تاسیسات مورد نظر است، تا بتوان با محاسبه میزان حرارت آزاد شده طراحی مناسب جهت تهویه خطوط و ایستگاهها را انجام داد. لذا در بخش‌های بعدی به بررسی میزان حرارت آزاد شده از وسایل مختلف خواهیم پرداخت.

۳-۶- تقسیم‌بندی منابع تولید حرارت در مترو

الف) حرارت تولید شده در زمان شتاب و ترمز گرفتن

ب) حرارت ناشی از مقاومت الکتریکی ریل سوم

ج) حرارت ناشی از دستگاه‌های تهویه مطبوع واگن‌ها و سایر ملزومات آنها

د) حرارت ناشی از روشنایی تونل

ه) حرارت ناشی از تجهیزات ایستگاهها

در جدول ۱-۶ بعد این منابع تولید حرارت و مقدار نسبی آنها برای یک سیستم نمونه ذکر شده است.

همچنین در این جدول نسبت این حرارتها به انرژی جنبشی ترن در سرعت طراحی قید شده است.

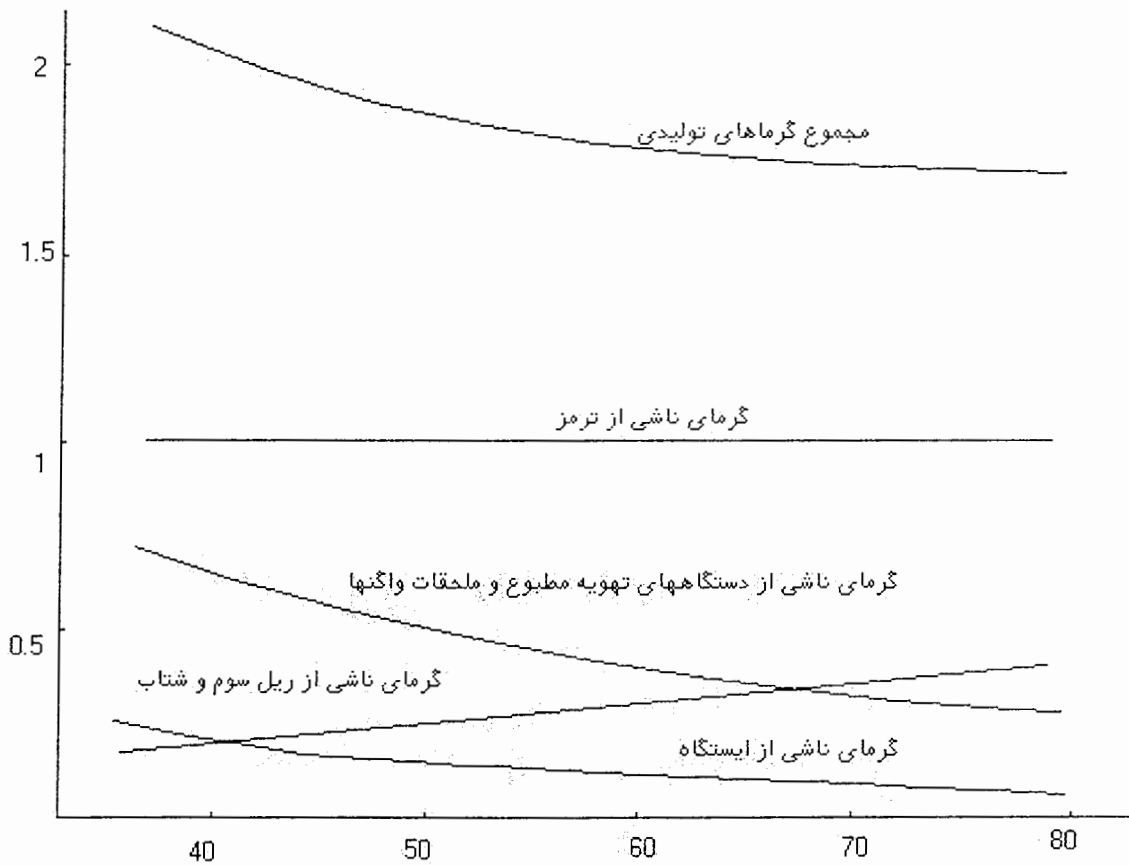
نتایج جدول ۱-۶ به صورت شکل ۱-۶ خلاصه می‌شود.

همانطور که از شکل ۱-۶ مشخص می‌شود حرارت ناشی از ترمز گرفتن در هر سرعتی برابر با انرژی

جنبشی ترن است. همچنین کل حرارت تولید شده ترن تقریباً دو برابر انرژی جنبشی ترن است.

جدول ۶-۱- منابع تولید حرارت نسبت به انرژی جنبشی در سرعت‌های طراحی مختلف [۲۰]

سرعت طراحی		۸۰ مایل بر ساعت		۶۰ مایل بر ساعت		۴۰ مایل بر ساعت	
منبع تولید حرارت		Btu	نسبت به انرژی جنبشی	Btu	نسبت به انرژی جنبشی	Btu	نسبت به انرژی جنبشی
		برهترین		برهترین		برهترین	
مقاومت هوا		۳۷۰۰	۰/۰۱۶	۱۱۰۰	۰/۰۰۸	۲۰۰	۰/۰۰۳
مقاومت مکانیکی		۴۴۰۰	۰/۰۱۹	۲۳۰۰	۰/۰۱۷	۹۰۰	۰/۰۱۵
اتلاف موتور : ترمز گرفتن		۲۹۸۰۰	۰/۱۲۵	۱۶۹۰۰	۰/۱۲۷	۷۶۰۰	۰/۱۲۸
مقاومت الکتریکی		۱۹۹۳۰۰	۰/۸۴	۱۱۳۱۰۰	۰/۸۴۸	۵۰۶۰۰	۰/۸۵۴
کل حرارت		۲۳۷۲۰۰	۱	۱۳۳۴۰۰	۱	۵۹۳۰۰	۱
مقاومت هوا		۱۹۶۰۰	۰/۰۸۳	۶۲۰۰	۰/۰۴۷	۱۱۰۰	۰/۰۱۹
مقاومت مکانیکی : شتاب گرفتن		۱۴۳۰۰	۰/۰۶۰	۷۲۰۰	۰/۰۵۴	۲۹۰۰	۰/۰۴۹
اتلاف موتور		۳۱۲۰۰	۰/۱۳۲	۱۶۸۰۰	۰/۱۲۶	۷۳۰۰	۰/۱۲۳
مقاومت الکتریکی کنترل موتور		۸۴۰۰	۰/۰۳۵	۴۷۰۰	۰/۰۳۵	۲۱۰۰	۰/۰۳۵
کل حرارت		۷۳۵۰۰	۰/۳۱	۳۴۹۰۰	۰/۲۶۲	۱۳۴۰۰	۰/۲۲۶
ریل سوم		۲۷۴۰۰	۰/۱۱۶	۶۰۰۰	۰/۰۴۵	۱۰۰۰	۰/۰۱۷
روشنایی تونل		۹۰۰	۰/۰۰۴	۵۰۰	۰/۰۰۴	۲۰۰	۰/۰۰۳
کمپرسور هوا : ملزومات واگن		۱۴۰۰	۰/۰۰۶	۱۱۰۰	۰/۰۰۸	۹۰۰	۰/۰۱۵
موتور - ژنراتور		۳۸۰۰	۰/۰۱۶	۳۰۰	۰/۰۲۲	۲۳۰۰	۰/۰۳۹
دستگاه تهویه واگن‌ها		۶۵۰۰۰	۰/۲۷۳	۵۲۰۰۰	۰/۳۹۰	۳۹۰۰۰	۰/۶۵۸
تجهیزات ایستگاهها و مسافران		۱۳۹۰۰	۰/۰۵۹	۱۳۹۰۰	۰/۱۰۴	۱۳۹۰۰	۰/۲۳۴
کل حرارت ورودی به مترو		۴۲۳۱۰۰	۰/۷۸۴	۲۴۴۸۰۰	۱/۸۳۵	۱۳۰۰۰۰	۲/۱۹۲
انرژی جنبشی در سرعت طراحی		۲۳۷۲۰۰	۱	۱۳۳۴۰۰	۱	۵۹۳۰۰	۱

شکل ۶-۱- رابطه بین حرارت و سرعت‌های طراحی [۱۹]

۶-۴- ترمز گیری

بیشترین حرارت تولید شده در مترو بوسیله عمل ترمزگیری ترنهای بوجود می‌آید. انرژی جنبشی‌ترین باید در حین ترمزگیری کاهش یافته و در نهایت قطار متوقف گردد.

سیستم‌های جدید مترو از ترمز دینامیکی برای از بین بردن این انرژی جنبشی استفاده می‌کنند. در ترمز دینامیکی، موتور محرک واگن بطور الکتریکی به صورت معکوس همانند ژنراتور عمل می‌کند که

به وسیله چرخهای ترن به حرکت در آمده است، پس انرژی الکتریکی تولید شده اگر دارای اختلاف پتانسیل بالاتر از ریل سوم باشد به ریل سوم برگشت داده می‌شود، و اگر دارای اختلاف پتانسیل کمتر از ریل سوم باشد به مقاومت‌های الکتریکی که زیر واگن‌ها نصب شده است منتقل می‌شود و در آنجا تبدیل به حرارت می‌گردد، حرارت حاصله به صورت تشعشع و جابجایی در سرتاسر تونل پخش می‌شود [۲۰]. در هنگام ترمز گیری تمام انرژی جنبشی ترن پس از مقاومت هوا، مقاومت مکانیکی و اتلاف موتور - ژنراتور به صورت تولید حرارت تلف می‌شود.

۶-۴-۱- انرژی جنبشی

هنگام محاسبه انرژی جنبشی ترن باید از «وزن معادل» ترن استفاده شود. وزن معادل شامل: وزن ترن خالی، وزن مسافران و وزن معادل اینرسی دورانی چرخها و سایر تجهیزات دوار است [۲۰]. یک تقریب خوب برای وزن دورانی معادل برای سیستمی با چرخهای فولادی عبارتست از: ۸ درصد وزن کل ترن (شامل ماکزیمم وزن مسافران) از آنجائیکه از انرژی جنبشی برای تعادل حرارتی استفاده می‌شود باید واحد آن برحسب Btu بر ساعت بیان گردد. بنابراین انرژی جنبشی ترن عبارتست از [۲۰]

$$KE = 11.1 \times 10^{-6} We.N.n.v^2 \quad (۱-۶)$$

KE = انرژی جنبشی در سرعت ماکزیمم در محدوده ایستگاه برحسب Btu/h

We = وزن معادل هر واگن شامل مسافران و اینرسی دورانی برحسب ton

N : تعداد واگن‌ها در هر ترن

n : تعداد ترن‌های عبوری از محدوده یک ایستگاه در یک ساعت

v : ماکزیمم سرعت ترن برحسب fpm

برای تقریب اولیه، از اثرات مقاومت هوا و مقاومت مکانیکی برای محاسبه حرارت تولید شده از ترن صرفنظر می‌شود.

به هر حال بزرگترین بخش حرارت تولید شده در حین ترمزگیری، حرارت ناشی از ترمز دینامیکی است که در شبکه مقاومت‌های الکتریکی به صورت حرارت ظاهر می‌شود.

۶-۴-۲- مقاومت هوا

مقاومت هوا متناسب با مربع سرعت است و از این رو با افزایش سرعت، مقاومت هوا افزایش می‌یابد. نیرو و گرمای متناظر آن به وسیله فرمولهای زیر محاسبه می‌گردد، از آنجائیکه گرمای ناشی از مقاومت هوا در مقابل دیگر گرماهای تولید شده معمولاً کوچکتر است، ضریب درگ C_D معمولاً ۴/۴ انتخاب شده است [۲۰].

$$F_D = 4.3 \times 10^{-6} a \delta C_D \bar{U}^2 \quad (۲-۶)$$

که در آن

$$F_D = \text{نیروی مقاومت هوا (Lbf)}$$

$$\delta = \text{دانشیته وزنی هوا (lb/ft}^3\text{)} = 0.072$$

$$C_D = \text{ضریب درگ (بی بعد)}$$

$$\bar{U} = \text{سرعت متوسط ترن در حین ترمزگیری (fpm)}$$

$$a = \text{سطح جلوی ترن (ft}^2\text{)}$$

و

$$q_D = \frac{F_D d_b n}{778} \quad (۳-۶)$$

$$q_D = \text{حرارت تولید شده ناشی از مقاومت هوا (Btu/hr)}$$

d_b = مسافت توقف از سرعت ماکزیمم (ft)

n = تعداد ترن عبوری از ایستگاه در یک ساعت (trains/hr)

۶-۴-۳- مقاومت مکانیکی

مقاومت مکانیکی را می‌توان از معادله تجربی دیویس برای یک واگن با چهار چرخه فولادی حساب

کرد. نیروی اصطکاکی به صورت گرما ظاهر می‌شود [۲۰].

$$F_M = 1.3 + \frac{116}{w} + 5.1 \times 10^{-4} \times \bar{U} \quad (۴-۶)$$

که در آن:

F_M = نیروی مقاومت مکانیکی یک واگن (lbf/ton)

W = وزن یک واگن شامل مسافران (ton)

\bar{U} = سرعت متوسط ترن (fpm)

و حرارت ناشی از نیروی مقاومت مکانیکی عبارتست از:

$$q_M = \frac{F_M \cdot d_b \cdot W \cdot N \cdot n}{778} \quad (۵-۶)$$

q_M = حرارت ناشی از مقاومت مکانیکی (Btu/hr)

d_b = مسافت طی شده از سرعت ماکزیمم (ft)

W = وزن یک واگن شامل مسافران (ton)

N = تعداد واگنها در یک ترن

n = تعداد واگن‌های عبوری از یک ایستگاه (trains/hr)

۶-۴-۴- مقاومت الکتریکی

انرژی جنبشی یک ترن در حال ترمز گیری ابتدا تبدیل به الکتریسیته و سپس تبدیل به حرارت در شبکه‌های مقاومت الکتریکی شده و از آنجا حرارت به طریق تشعشع و جابجایی به محیط مترو وارد می‌شود [۲۰].

شبکه‌های مقاومت الکتریکی به صورت فیزیکی شامل لوله‌هایی فلزی هستند که دارای هدایت الکتریکی خوبی بوده و همچنین سطح بزرگی برای پراکنده کردن دارند، جرم این شبکه‌ها باید به اندازه کافی باشد، تا تمام انرژی ناشی از ترمز گیری‌ها را بدون آنکه دمای شبکه‌ها بیش از اندازه زیاد شود، جذب نمایند. شبکه‌های با جرم کم به وسیله جریان مصنوعی هوا خنک می‌شوند تا دمایشان پایین نگه داشته شود. به طور کلی تمامی انرژی الکتریکی که به شبکه‌ها فرستاده می‌شود باید به صورت حرارت به هوا منتقل شود، در غیر این صورت دمای این شبکه‌ها به حدی زیاد می‌شود که از نظر مکانیکی سست شده و ذوب می‌شوند [۲۰].

وزن این شبکه‌ها در هر واگن معمولاً بین ۲۰۰ تا ۵۰۰ پوند است. بعد از چند سیکل سریع حرکت و ترمز (که در آن ترن برای رسیدن به سرعت بالا شتاب می‌گیرد و بلافاصله ترمز می‌گیرد) دمای شبکه‌ها به حالت تعادل می‌رسد [۲۰].

با شروع حرکت ترن با شبکه مقاومت سرد در طی اولین سیکل حرکت و ترمز حدود ۸۰ درصد حرارت تولید شده در شبکه‌ها باقی مانده، تنها ۲۰ درصد بقیه وارد هوای مترو می‌شود. به طور کلی اگر چندین ایستگاه در یک خط مترو وجود داشته باشد، بالاخره تمام گرمای شبکه‌های مقاومت الکتریکی وارد هوای محیط مترو می‌شود [۲۰].

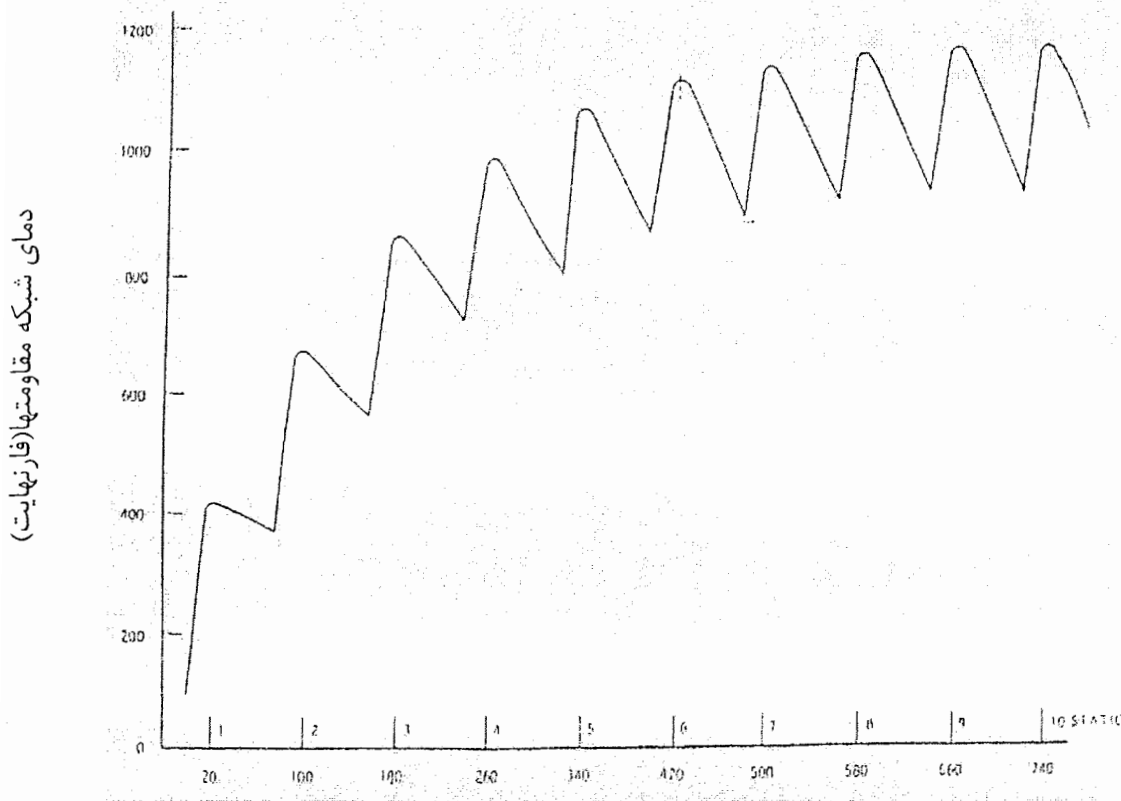
برای نشان دادن تاثیر گذشته دمای شبکه‌های مقاومت الکتریکی به عنوان مثال فرض کنید سیستمی شامل ۱۰ ایستگاه به فواصل مساوی از یکدیگر داریم، فاصله ایستگاهها از یکدیگر طوری است که ترنها برای حدود ۴۰ ثانیه شتاب می‌گیرند تا به سرعت ماکزیمم ۶۰ mph برسند و سپس سریعاً با نرخ ۳ mphps ترمز می‌گیرند تا به ایستگاه بعدی برسند [۲۰].

این سیکل‌های تکراری نیاز به شبکه‌های مقاومت‌های الکتریکی قوی برای ترمز گیری دارند شکل ۶-۱ نشان می‌دهد که دمای شبکه مقاومت‌های الکتریکی در طی چند ایستگاه اول به شکل ناگهانی زیاد می‌شود تا سرانجام با تکرار سیکلها به تعادل می‌رسد [۲۰].

در طی پریود دمای شبکه که در شکل ۵-۲ ملاحظه می‌شود، گرمای آزاد شده در طی یک سیکل (حرکت - ترمز) فقط بخشی از انرژی جنبشی مستهلک شده در طی مرحله ترمز گیری است، که انرژی باقیمانده صرف افزایش دمای شبکه می‌شود.

نتیجه این است که قسمت عمده انرژی ترمز بعد از اولین توقف در شبکه‌ها باقی می‌ماند، اما بعد از چندین توقف حرارت آزاد شده از شبکه در هر سیکل (حرکت - ترمز) به انرژی جنبشی مستهلک شده در حین هر ترمز گیری، نزدیک می‌شود.

درست قبل از اینکه ترن در ایستگاه دوم ترمز بگیرد شبکه‌های مقاومت الکتریکی فقط ۱۵ درصد انرژی ترمز جذب شده را آزاد می‌کنند و هنگامی که ترن به ایستگاه سوم می‌رسد حدود ۲۵ درصد انرژی جذب شده را آزاد می‌کنند.

شکل ۶-۲ سیکل افزایش دمای شبکه مقاومت‌های الکتریکی [۲۰]

سه متغیر در شکل پروفیل‌های سیستم موثرند [۲۰]:

(الف) انرژی جنبشی ترن

(ب) جرم شبکه‌های مقاومت الکتریکی

(ج) فاصله ایستگاهها از یکدیگر

تعداد توقف‌های مورد نیاز برای اینکه شبکه‌ها به تعادل حرارتی برسند تابعی از جرم شبکه‌ها است. یک شبکه با جرم کم (ظرفیت کم برای ذخیره انرژی حرارتی) به تعداد توقف‌های کمتری برای رسیدن به تعادل حرارتی نیاز دارد تا شبکه با جرم زیاد، همچنین شبکه با جرم کم نوسانات زیادتری در دما و گرمای آزاد شده در طی یک سیکل (حرکت - ترمز) تحمل می‌کند تا شبکه با جرم بیشتر، طول زمان

مورد نیاز برای یک سیکل (حرکت - توقف) نیز یکی از پارامترهای موثر در دامنه تعادل دمایی و گرمایی است [۲۰].

اگر بعد از توقف اول که دمای شبکه 410°F می‌رسد (شکل ۶-۱) ترن تا سرعت 60 mph شتاب بگیرد و در این سرعت باقی بماند تا به ایستگاه آخر برسد، شبکه‌ها فرصت کافی دارند تا دمایشان را به دمای محیط برسانند. بنابراین در این حالت دامنه تعادل دمایی بین دمای محیط و دمای 410°F است [۲۰]. مقدار گرمای آزاد شده در طی سیکل (حرکت - ترمز) وقتی که ترن با شبکه‌های سرعت شروع به حرکت می‌کند را می‌توان با استفاده از جدول ۶-۲ تخمین زد [۲۰].

هر چه تونل بین ایستگاهها طولانی‌تر باشد، درصد بیشتری از گرمای شبکه‌ها به هوا منتقل می‌شود.

جدول ۶-۲

تعداد توقفها در ایستگاه											
۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	
سرد	۲۱	۳۸	۵۱	۶۲	۷۰	۷۶	۸۲	۸۶	۸۹	۹۱	درصد انرژی جنبشی منتقل شده به هوا

۶-۴-۵- شتاب گرفتن

در حالت شتاب گرفتن ترن تا سرعت ماکزیمم، موتورهای الکتریکی محرک ترن شروع به کار می‌کنند. و مقدار این کار یا انرژی باید به حدی باشد که انرژی جنبشی ترن را به حد سرعت ماکزیمم برساند و نیز بر اتلاف انرژی مکانیکی در طی مرحله شتاب گرفتن غلبه کند که این انرژی مکانیکی شامل

مقاومت هوا و مقاومت مکانیکی است. به علاوه، اتلاف الکتریکی در موتور محرک و نیز اتلاف الکتریکی در مقاومت‌های راه انداز موتور الکتریکی به صورت گرما وارد مترو می‌شوند [۲۰].

حرارت ناشی از مقاومت مکانیکی از طریق فرمول زیر محاسبه می‌شود:

$$q_M = \frac{FM.da.W.N.n}{778} \quad (۶-۶)$$

که در آن:

da : مسافت شتاب گرفتن برای رسیدن به سرعت ماکزیمم (ft)

q_M = حرارت ناشی از مقاومت مکانیکی (Btu/hr)

FM = نیروی مقاومت مکانیکی یک واگن تنها (lbf/ton)

W = وزن یک واگن شامل مسافران (ton)

N = تعداد واگن‌ها در یک ترن

n = تعداد واگن‌های عبوری

بطور مشابه گرمای ناشی از مقاومت هوا از فرمول زیر بدست می‌آید [۲۰]:

$$q_D = \frac{F_D d_a n}{778} \quad (۷-۶)$$

q_D = حرارت ناشی از مقاومت هوا (Btu/hr)

F_D = نیروی مقاومت هوا (lbf)

n = تعداد ترن عبوری از ایستگاه در یک ساعت (trains/hr)

اتلاف‌های الکتریکی در سیستم نیروی محرکه ترن، مثل اتلاف موتور و اتلاف کنترل کننده‌های موتور، از جمله فاکتورهای مهمی در بار گرمایی مترو هستند. عموماً از موتورهای DC در ترنهای مترو استفاده می‌شود، خاصیت اصلی موتورهای DC این است که سرعت آنها متناسب با ولتاژ ورودی به موتور

است. ولتاژ ورودی را می‌توان با قرار دادن مقاومتهای خارجی به صورت سری با موتور کنترل کرد. در مرحله شروع حرکت که احتیاج به گشتاور ماکزیمم است و همچنین جریان ورودی به موتور را کاهش داده تا موتور زیاد داغ نشود [۲۰].

روشهای اصلی برای کنترل کردن موتورهای DC عبارتند از [۲۰]:

۱- کنترل بادامکی با ارتباط موازی یا سری - موازی

۲- کنترل تریستوری یا چاپری

کنترل کننده بادامکی یک وسیله الکترومکانیکی است که ولتاژ ورودی به موتور را به وسیله کاهش مقاومتهای خارجی سری با موتور بتدریج افزایش می‌دهد و این مقاومتهای خارجی بتدریج کم می‌شوند تا اتصال کوتاه برقرار شود و مقاومتها از مواد حذف شوند و ولتاژ کامل خط را دریافت کند. و انرژی تلف شده در مقاومتهای راه انداز به صورت گرما وارد سیستم می‌شود. محاسبات اتلاف حرارتی مقاومتهای راه انداز را از مشخصات موتور می‌توان به دست آورد که کار مهندسی برق است. برای تخمین حرارت منتشر شده در طی اولین مرحله حرکت، معادله زیر را به کار می‌بریم [۲۰].

$$q_{step1} = KE_{step1} + q_{M step1} \quad (۸-۶)$$

q_{step1} (Btu/hr) = اتلاف حرارت مقاومتهای راه انداز برای اولین مرحله کنترل بادامکی برای اتصال

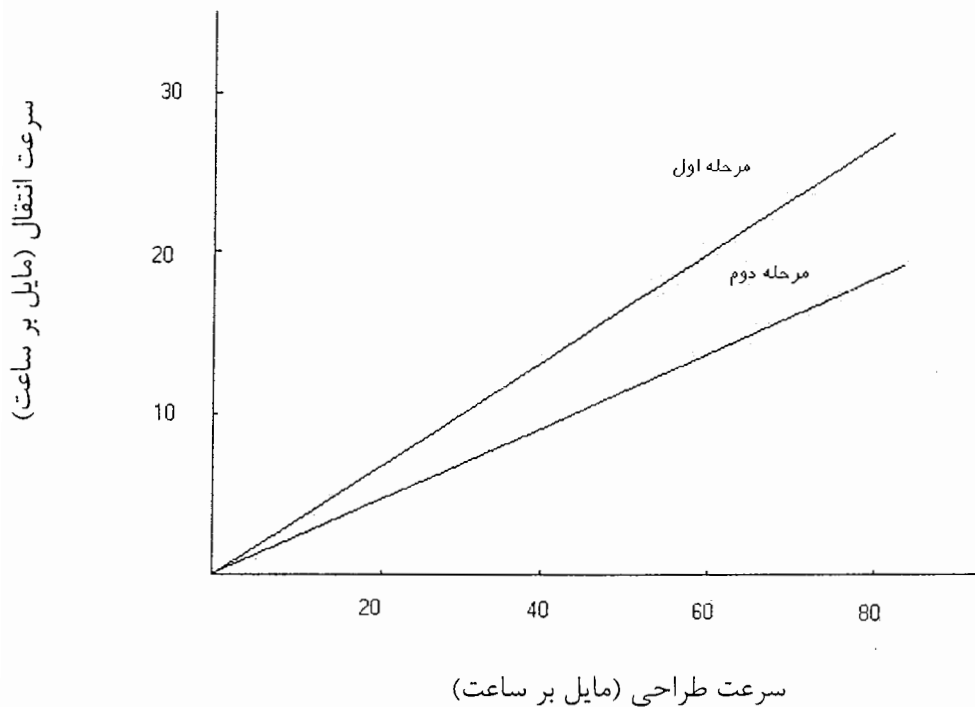
سری - موازی

KE = انرژی جنبشی ترن (Btu/hr)

q_{Mstep1} = اتلاف حرارتی موتور محرک در مرحله اول (Btu/hr)

و همچنین سرعتی که در آن انرژی جنبشی محاسبه شده است، سرعت انتقال بین مرحله اول و مرحله سوم است.

چند سرعت انتقال نمونه در شکل ۳-۶ نمایش داده شده است [۲۰].

شکل ۳-۶ سرعت‌های انتقال نمونه بر حسب سرعت طراحی [۲۰]

و همچنین مقدار q_{Mstep1} که در معادله ۹-۶ استفاده شده است به کارایی موتور بستگی دارد و از معادله زیر بدست می‌آید [۲۰].

$$q_{Mstep1} = KE_{step1} \left(\frac{1 - \varepsilon_m}{\varepsilon_m} \right) \quad (9-6)$$

که در آن:

ε_m : کارایی موتور محرک (بی بعد)

اتلاف مقاومتی ترن ناچیز است و در محاسبه اتلاف موتور می‌توان از آن صرف‌نظر کرد

مدار بندی موتور طوری است که حرارت آزاد شده به وسیله شبکه مقاومت‌ها در طی مرحله دوم

تقریباً برابر با حرارت آزاد شده در مرحله اول است [۲۰].

یعنی $Q_{step1} = Q_{step2}$

و از این رو حرارت آزاد شده از مقاومت‌های راه انداز از معادله زیر به دست می‌آید [۲۰]:

$$q_{SR} = 2q_{step1} \quad (۱۰-۶)$$

Q_{sr} = اتلاف حرارتی مقاومت‌های راه انداز (Btu/hr)

Q_{step1} = اتلاف حرارتی مقاومت‌های راه انداز برای کنترل کننده بادامکی در حالت اتصال سری-

موازی (Btu/hr)

کنترل کننده چاپری (گاهی کنترل کننده تریستوری نیز نامیده می‌شود) ولتاژ ورودی به موتور را به طریق دیگری تنظیم می‌کند یعنی با قطع و وصل کردن سریع ولتاژ تغذیه می‌تواند به ولتاژ و جریان متوسط کنترل شده دست یابد. مدت یا طول زمان پالس جریان ورودی به موتور برای تغییر سرعت موتور بکار می‌رود. اتلاف حرارتی کنترل کننده چاپری قابل توجه نمی‌باشد و می‌توان از آن صرف‌نظر کرد [۲۰].

از آنجائیکه یک موتور کاملاً کارا نمی‌باشد، بیشتر انرژی الکتریکی داده شده به آن صرف انجام کار می‌شود، اما قسمتی از آن تبدیل به گرما می‌شود و در محیط مترو آزاد می‌شود. حرارت به واسطه اتلاف توان در سیم پیچ‌های میدان و آرماتور موتور تولید می‌شود. از آنجائی که بیشتر موتورهای محرک به وسیله جریان مصنوعی هوا (فن) خنک می‌شوند حرارت آزاد شده لحظه‌ایی است [۲۰].

اگر مشخصات فنی موتور داده نشده باشد کارایی آنرا معمولاً ۹۰٪ در نظر می‌گیرند. حرارت آزاد شده از موتور به وسیله معادله ۶-۱۱ که هم در حین ترمز گیری و هم در حین شتاب گرفتن بکار می‌رود،

محاسبه می‌شود [۲۰].

$$q_m = (KE + q_D + q_M + q_{SR}) \left(\frac{1 - \epsilon_m}{\epsilon_m} \right) \quad (۱۱-۶)$$

که در آن:

$$q_m = \text{اتلاف حرارتی موتور محرک (Btu/hr)}$$

$$KE = \text{انرژی جنبشی ترن در سرعت ماکزیمم در محدوده ایستگاه (Btu/hr)}$$

$$q_D = \text{حرارت داده شده به مترو ناشی از مقاومت هوا (Btu/hr)}$$

$$q_M = \text{حرارت داده شده به مترو ناشی از مقاومت مکانیکی (Btu/hr)}$$

$$q_{SR} = \text{اتلاف حرارتی مقاومت‌های راه انداز (Btu/hr)}$$

$$\varepsilon_m = \text{کارآیی موتور محرک (بی بعد)}$$

۶-۵- منابع حرارتی متفرقه

در این قسمت چند منبع حرارتی عمده غیر از حرارت ناشی از ترمز گیری و شتاب گیری ذکر می‌گردد.

۶-۵-۱- حرارت ناشی از ریل سوم

انرژی الکتریکی در مترو از ایستگاه فرعی بوسیله ریل تماسی کنار مسیر (ریل سوم) و یا سیم هادی بالای سر ترن به وسیله نقلیه در حال حرکت منتقل می‌شود. جریان بوسیله ریل‌های مسیر (ریل‌هایی که ترن روی آن حرکت دارد) یا ریل‌های برگشتی جداگانه به ایستگاه فرعی (ایستگاه توزیع برق) برمی‌گردد. اتلاف توان در ریل سوم در حین شتاب گرفتن، که در آن هنگام جریان مصرفی موتور بالاست، زیاد است و این اتلاف توان به شکل حرارت وارد مترو می‌شود، در این قسمت درباره اتلاف در سیستم توزیع DC بحث می‌شود [۲۰].

برای انجام محاسبات مفصل اتلاف حرارتی، جریان عبوری ریلها در هر لحظه و همچنین مقاومت طولی از ریل سوم که بین ترن و ایستگاه فرعی تغذیه وجود دارد را می‌توان محاسبه کرد.

۶-۵-۲- تهویه مطبوع واگنها

بیشتر واگنهای جدید مترو به دستگاههای تهویه مطبوع مجهز شده‌اند تا محیط داخل واگن را تهویه کنند. گرما از فضای داخل واگنها گرفته می‌شود و از طریق کویل‌های کندانسور در هوای تونل آزاد می‌شود. کمپرسور و فن‌های کندانسورهای دستگاه تهویه مطبوع نیز کار می‌کنند و حرارت تولید می‌کنند که این حرارت نیز وارد هوای تونل می‌شود.

بعد از انرژی حرارتی ناشی از مقاومتهای ترمزی، حرارت ناشی از دستگاههای تهویه مطبوع واگنها، دومین منبع بزرگ تولید حرارت در مترو است [۲۰].

گرمای تولید شده به وسیله دستگاههای تهویه مطبوع واگنها از ظرفیت سرمائی دستگاه تهویه مطبوع و توان کمپرسور و موتور فن کندانسورها تعیین می‌شود.

مشخصات دستگاه تهویه مطبوع واگنها را می‌توان از کتابهای تاسیساتی و هند بوکها بدست آورد، به عنوان مثال یک نمونه ظرفیت واحد تهویه مطبوع یک واگن ۶۰ فوت برابر ۱۴ تن است [۲۰].

نرخ انرژی آزاد شده از دستگاه تهویه مطبوع واگنها (q_{AC}) از معادله بدست می‌آید [۲۰].

$$q_{AC} = 4.51T.N.n.t_t \quad (۶-۱۳)$$

که در آن:

q_{AC} = حرارت داده شده به مترو ناشی از دستگاه تهویه مطبوع واگنها (Btu/hr)

T = ظرفیت تهویه مطبوع در هر واگن (ton)

N = تعداد واگنها در یک ترن

n = تعداد ترن‌های عبوری از محدوده یک ایستگاه در ساعت (trains/hr)

t_t = زمانی که یک ترن محدوده ایستگاه را طی می‌کند (Sec)

توان تقریبی کمپرسور را از توان تهویه مطبوع مورد نیاز در یک دمای مطلوب تونل می‌توان به دست آورد.

۶-۵-۳- ملحقات واگن‌ها

ملحقات اصلی یک واگن عبارتند از: کمپرسور هوا برای عملیات پنوماتیکی سخت افزار واگن مثل ترمزها و موتور - ژنراتور که توان الکتریکی را برای روشنایی واگن و سایر اسباب الکتریکی فراهم می‌آورد. حرارت آزاد شده به وسیله این ملحقات از فرمولهای زیر بدست می‌آید [۲۰].

$$q_{Ax} = 0.707Hp.f.N.n.t_t \quad (۱۴-۶)$$

$$q_{Ax} = 0.948Kw.f.N.n.t_t \quad (۱۵-۶)$$

که در آن:

q_{Ax} = حرارت داده شده به موتور به واسطه ملحقات ترن (Btu/hr)

Hp = توان ورودی به موتورهای محلق به واگن برحسب اسب بخار (hp)

Kw = توان ورودی به موتورهای محلق به واگن برحسب کیلووات (KW)

f = درصدی از زمان که موتورهای محلق به واگن در حال کارند (بی بعد)

N = تعداد واگن‌ها در هر ترن

n = تعداد ترن‌های عبوری در محدوده یک ایستگاه در هر ساعت (trains/hr)

t_t = زمانی که یک ترن محدوده یک ایستگاه را طی می‌کند (Sec)

توان موتورهای محلق واگن که روی واگن نصب شده‌اند معمولاً بوسیله طراح واگن تعیین می‌شوند، اگر طراحی واگن به اندازه کافی پیشرفته نباشد، مقادیر داده شده در نمونه زیر ممکن است استفاده شود [۲۰].

تعداد واگن ها در یک ترن = ۸

کمپرسور هوا

سیکل کاری = ۰.۲۵

ظرفیت در هر واگن = ۱۰ اسب بخار

موتور - ژنراتور

سیکل کاری = پیوسته

ظرفیت در هر واگن = ۶ کیلو وات

۶-۵-۴- روشنایی تونلها

گرمایش ناشی از لامپهای روشنایی تونل در مقایسه با کل حرارت ورودی به مترو، کوچک است ولی باید در فهرست گرماهای ورودی به مترو گنجانده شود.

لامپها برای روشن کردن مسیر برای استفاده اپراتورهای ترن و مراقبان و همچنین در حالت اضطراری یعنی وقتی که احتیاج به ترک کردن سریع ترن وجود دارد به کار می‌روند.

انرژی حرارتی داده شده به مترو توسط این لامپها از فرمول زیر محاسبه می‌شود [۲۰].

$$q_{II} = (3.41) \times W_l \times L \quad (۱۶-۶)$$

q_{II} = گرمای داده شده به مترو ناشی از روشنایی تونل (Btu/hr)

WL = روشنایی تونل (Watts/ft)

L = طول تونل (ft)

۶-۶-۶- ایستگاه

محوطه ایستگاه شامل منابع متعددی از گرما است که شامل پله برقی‌ها، آسانسورها، تجهیزات جمع آوری کرایه، اعلام کننده‌ها، چراغهای روشنایی ایستگاه و آگهی‌های تبلیغاتی و دیگر تجهیزات الکتریکی که در ایستگاه‌ها استفاده می‌شود همچنین مردمی که در حال انتظار در ایستگاه هستند نیز گرما به مترو می‌دهند.

برای در نظر گرفتن و محاسبه حرارت داده شده به محیط مترو زمان اوج بار مسافری باید در نظر گرفته شود.

۶-۶-۱- گرمای ناشی از روشنایی ایستگاه

گرمای ناشی از لامپ‌های روشنایی ایستگاه در مقایسه با کل گرمای داده شده به مترو کوچک است. ولی باید در فهرست گرماهای ورودی به مترو گنجانده شود. لامپ‌ها برای روشن کردن فضای ایستگاه و استفاده مسافری و پرسنل خدماتی از روشنایی لامپ‌ها در ایستگاه تعبیه می‌شود.

انرژی حرارتی داده شده به مترو توسط لامپ‌های ایستگاه از فرمول زیر محاسبه می‌شود.

$$q_s = 3.41W_s A \quad (۶-۱۷)$$

که در آن:

q_s = گرمای ناشی از لامپ‌ها بر حسب Btu/hr

W_s = توان لامپ‌ها بر حسب W/ft²

A = مساحت ایستگاه بر حسب ft²

ب) این تقریب اولیه در تمام مراحل طراحی کافی خواهد بود.

۸-۶- توزیع فضایی گرمای ترمز در محیط مترو

توزیع گرمای شبکه مقاومت‌ها، براساس طول فیزیکی ایستگاهها و تونل‌ها می‌توانند به سه بخش مجزا تقسیم شوند [۲۰]:

الف - گرمای ورودی به فضای ایستگاه: گرمایی که وقتی قطار در ایستگاه توقف کرده است از شبکه مقاومت‌های الکتریکی آزاد شده و به هوای ایستگاه منتقل می‌شود.

ب - گرمای ورودی به تونل وقتی که قطار در حال ترک ایستگاه است: گرمایی که به وسیله شبکه مقاومت‌های الکتریکی که کاملاً سرد نشده‌اند از ایستگاه خارج شده و به تونل منتقل می‌گردد.

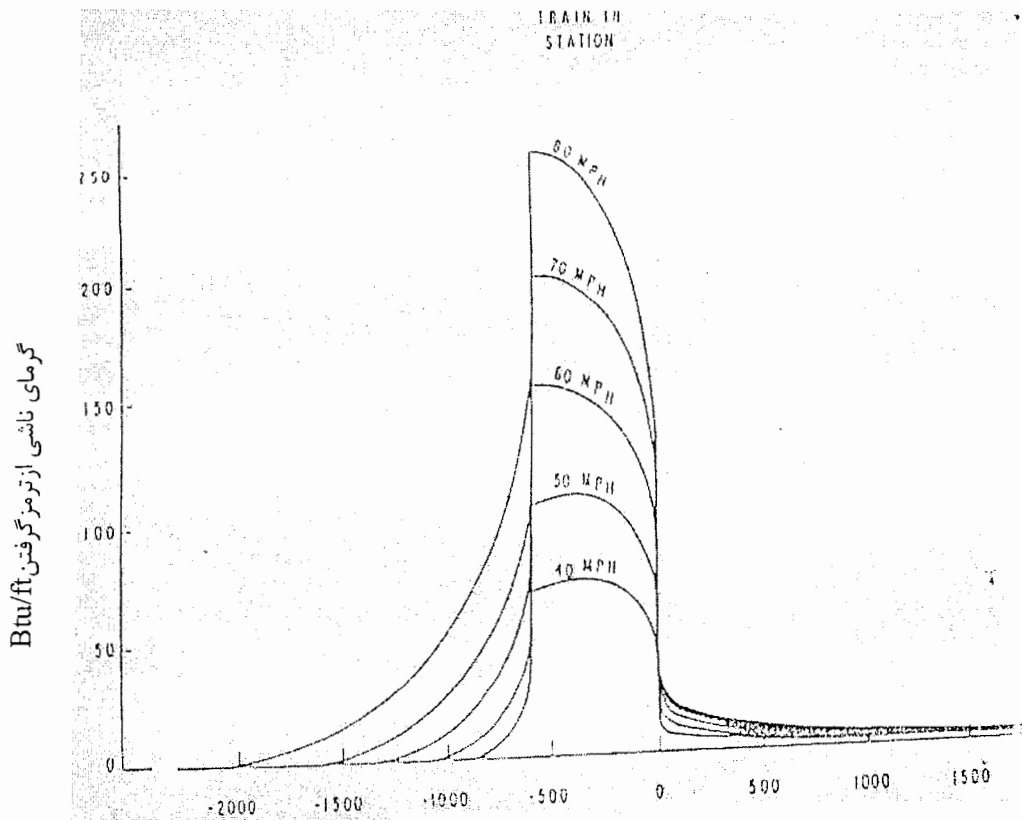
ج - گرمای ورودی به تونل وقتی که قطار در حال نزدیک شدن به ایستگاه است: این بخش از گرما در طی مرحله ترمزگیری به هوای زیر قطار داده شده و هوای زیر قطار با هوای تونل مخلوط می‌شود.

هوای مخلوط شده به وسیله مومنتوم باقی مانده در هوا به ایستگاه حمل می‌شود، و یا به وسیله اثر پیستونی قطار به ایستگاه کشیده می‌شود.

برای بدترین شرایط طراحی، توزیع فضای گرمای ناشی از مقاومت‌های ترمودینامیکی محاسبه شده و در شکل ۴-۶ برای چند سرعت طراحی ماکزیمم مختلف رسم گردیده است [۲۰].

بدترین شرایط وقتی رخ می‌دهد که قطار در چندین سیکل تکراری توقف - حرکت که در هر سیکل به سرعت ماکزیمم رسیده باشد. حرکت کند [۲۰].

با توجه به شکل ۴-۶ تمرکز گرمای ناشی از مقاومت‌های الکتریکی در ایستگاه آشکار می‌شود بویژه در

شکل ۴-۶- توزیع گرمایی ناشی از ترمز گیری در طول خط [۲۰]

سرعت ۴۰ mph که قطار قبل از اینکه ترمز بگیرد فاصله زیادی از ایستگاه دارد [۲۰]. انتقال حرارت از شبکه مقاومت‌های الکتریکی، نه تنها بوسیله تشعشع و جابجایی آزاد انجام می‌شود بلکه به وسیله جابجایی اجباری هم که ناشی از جریان هوای تولید شده بوسیله حرکت قطار است، انجام می‌گیرد.

۹-۶- توزیع فضایی کل گرمای داده شده به مترو

گرماهای عمده ورودی به مترو ناشی از مقاومت‌های الکتریکی ترمودینامیکی به سه بخش تقسیم شده‌اند:

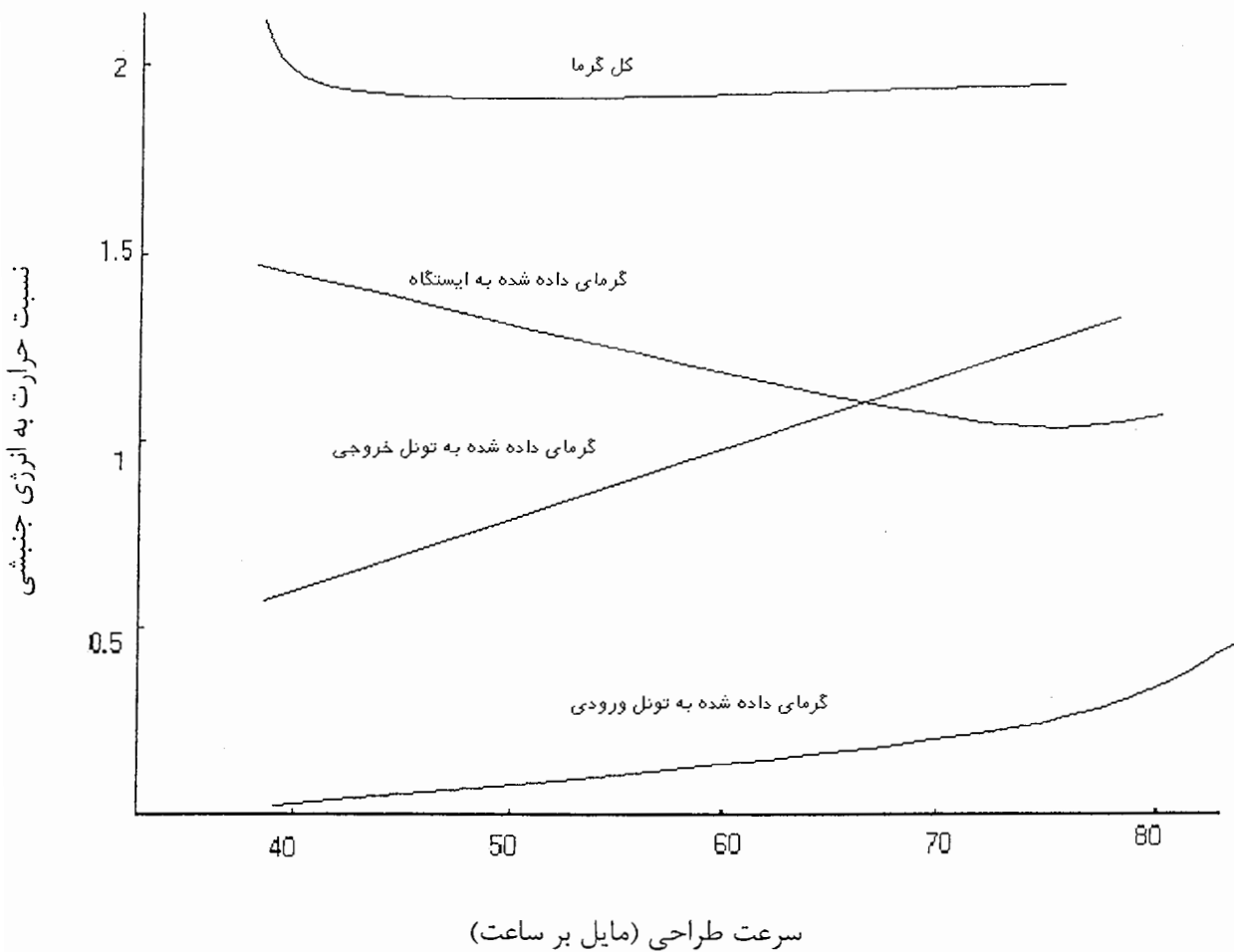
- تونل ورودی به ایستگاه

- ایستگاه

- تونل خروج از ایستگاه

برای دیگر منابع گرما نیز می‌توان چنین تقسیم بندی را انجام داد که این کار در جدول ۳-۶ انجام شده و نتایج در شکل ۵-۶ رسم شده‌اند.

اجزاء انرژی پراکنده شده در طی مرحله ترمزگیری از نظر الگوی توزیع گرما کمی با یکدیگر اختلاف دارند اما انرژی آزاد شده از شبکه مقاومت‌های الکتریکی حاکم بر تمام آنها است [۲۰].

شکل ۵-۶- توزیع گرمایی در سرعت‌های طراحی مختلف [۲۰]

تمام اتلافهای ناشی از شتاب گرفتن (درگ - اصطکاک - اتلاف موتور گرمای مقاومتها) وارد تونل خروجی می‌شوند منابع گرمای ایستگاه نیز البسته به طور فیزیکی در محوطه ایستگاه قرار دارند. همانطور که انتظار می‌رود قسمت عمده گرمای سیستم به محوطه ایستگاه منتقل می‌شود [۲۰]. نحوه توزیع گرمای قطار در سرعت‌های طراحی مختلف براساس شبکه مقاومت‌ها در جدول ۴-۶ آمده است و با توجه به آزمایش‌های مختلف برای کل گرماهای تولید شده مقادیر تعمیم داده شده توزیع گرمایی که برای بیشتر طراحی‌ها از دقت کافی برخوردارند در جدول ۵-۶ داده شده‌اند [۲۰].

جدول ۳-۶- درصد گرمای داده شده به ازای هر قطار در سرعت‌های طراحی مختلف [۲۰]

سرعت طراحی		حرارت داده شده از قطار در حال ترک ایستگاه به تونل		حرارت داده شده از قطار به ایستگاه		حرارت داده شده از قطار به تونل در حال نزدیک شدن به ایستگاه	
درصد	قطار Btu/	درصد	قطار Btu/	درصد	قطار Btu/	درصد	قطار Btu/
۴۰	۲۹/۶	۳۸۴۰۰	۶۵/۳	۸۴۹۰۰	۵/۱	۶۷۰۰	
۵۰	۳۵/۳	۶۳۷۰۰	۵۷/۳	۱۰۴۰۰۰	۷/۲	۱۳۱۰۰	
۶۰	۳۷/۸	۹۵۱۰۰	۵۱/۵	۱۲۶۰۰۰	۹/۷	۲۳۷۰۰	
۷۰	۴۱/۶	۱۳۵۲۰۰	۴۶/۳	۱۵۰۰۰۰	۱۲/۱	۳۹۲۰۰	
۸۰	۴۳/۴	۱۸۴۰۰۰	۴۰/۸	۱۷۳۲۰۰	۱۵/۸	۶۶۹۰۰	

جدول ۴-۶- توزیع گرما در سرعت‌های طراحی مختلف [۲۰]

سرعت طراحی	درصد حرارت داده شده به تونل ورودی	درصد حرارت داده به محوطه ایستگاه	درصد حرارت داده شده به تونل خروجی
۴۰	۱۰	۷۰	۴۰
۵۰	۱۲	۶۳	۲۵
۶۰	۱۵	۵۵	۳۰
۸۰	۱۸	۴۷	۳۵
۸۰	۲۰	۴۰	۴۰

۶-۱۰- محاسبه گرمای داده شده به ایستگاههای مولوی وشوش و تونل اتصال دهنده آنها برای محاسبه گرمای داده شده به ایستگاه و تونلهای مجاور آن لازم است تمامی وسایل و تجهیزاتی که به نوعی در تولید گرما موثر هستند در نظر گرفته شود و هر کدام جداگانه مورد تجزیه و تحلیل و محاسبه قرار گیرد.

گرمای موجود در ایستگاه و تونلها را می‌توان به چهار بخش کلی تقسیم نمود که هر بخش به قسمت‌های کوچکتری تقسیم می‌شود. این بخش‌ها عبارتند از:

الف) گرمای ناشی از ترمز گرفتن

۱- گرمای ناشی از مقاومت هوا

۲- گرمای ناشی از مقاومت مکانیکی

۳- گرمای ناشی از ترمز دینامیکی

ب - گرمای ناشی از شتاب گرفتن

- ۱- گرمای ناشی از مقاومت هوا
- ۲- گرمای ناشی از مقاومت مکانیکی
- ۳- گرمای ناشی از اتلاف حرارتی مقاومت‌های راه انداز
- ۴- گرمای ناشی از اتلاف حرارتی موتور محرک واگن‌ها

ج - گرمای متفرقه

- ۱- گرمای ناشی از ریل سوم
- ۲- گرمای ناشی از کمپرسور هوای واگن‌ها
- ۳- گرمای ناشی از موتور - ژنراتور واگن‌ها
- ۴- گرمای ناشی از روشنایی تونل‌ها

د - گرمای ناشی از ایستگاه

- ۱- گرمای ناشی از روشنایی ایستگاه
- ۲- گرمای ناشی از تابلوهای تبلیغاتی
- ۳- گرمای ناشی از تابلوهای اعلام کننده
- ۴- گرمای ناشی از پله برقی
- ۵- گرمای ناشی از تجهیزات جمع آوری کرایه و کنترل بلیط
- ۶- گرمای ناشی از مسافرین

حال در مورد ایستگاه و تونل‌ها گرمای هر بخش را محاسبه کرده و در نهایت گرمای داده شده به ایستگاه را محاسبه می‌کنیم.

داده های مورد نیاز جهت انجام محاسبات عبارتند از:

متوسط درجه حرارت ماکزیمم در تونلها :	۳۴ درجه سانتی گراد
درجه حرارت خارج محیط	۳۷ درجه سانتی گراد
سطح مقطع تونل	۶۰ مترمربع
طول تونل	۱۰۰۰ متر
سرعت ماکزیمم قطار	۸۰ کیلومتر در ساعت
سطح مقطع قطار	۹/۲۹ مترمربع
وزن واگن	۴۱ تن
ولتاژ ریل سوم	۷۵۰ ولت
توان کمپرسور های قطار	۱۰ اسب بخار
توان موتور ژنراتور واگن ها	۶ کیلووات
توان لامپ های تونلها	۲ وات بر فوت
توان پله برقی	۴۴/۷۶ کیلووات
ضریب درگ	۴/۴
تعداد قطار های عبوری در ساعت	۳۰ دستگاه
تعداد واگن هر قطار	۹ عدد

۱-۱۰-۶- گرمای ناشی از ترمز گرفتن

الف - گرمای ناشی از مقاومت هوا

با توجه به فرمول (۲-۶) برای محاسبه نیروی مقاومت هوا داریم:

$$F_D = 4.3 \times 10^{-6} a \delta C_D \bar{U}^2$$

$$a = 100 \text{ ft}^2 \quad \delta = 0.0723 \text{ lb/ft}^2$$

$$C_D = 4.4 \quad \bar{u} = 37 \text{ km/h} = 2023.16 \text{ fpm}$$

$$\Rightarrow F_D = (4.3 \times 10^{-6}) \times (100) \times (0.0723) \times (4.4) \times (2023)^2 = 559.91 \text{ lb}_f$$

حال با محاسبه نیروی مقاومت هوا می‌توان گرمای ناشی از مقاومت هوا را با توجه به فرمول ۳-۶

محاسبه کرد.

$$q_D = \frac{F_D \cdot db \cdot n}{778}$$

$$db = 900 \text{ ft} \quad n = 30 (\text{train s/hr})$$

$$q_D = \frac{(559.92) \times (900) \times (30)}{778} = 19431.670 \text{ Btu/hr} = 5.7 \text{ KW}$$

ب - گرمای ناشی از مقاومت مکانیکی

با توجه به فرمول تجربی دیویس (معادله ۴-۶) برای یک واگن با چهار چرخ فولادی داریم:

$$F_M = 1.3 + \frac{116}{w} + 5.1 \times 10^{-4} \times \bar{U}$$

$$W = 41 \text{ ton} \quad \bar{U} = 2023.19 \text{ fpm} = 37 \text{ Km/h}$$

$$\Rightarrow F_M = 1.3 + \frac{116}{41} + (5.1 \times 10^{-4}) \times (2023.19) = 5.161 (\text{lb}_f / \text{ton})$$

برای محاسبه گرمای ناشی از مقاومت مکانیکی از فرمول ۵-۶ استفاده می‌کنیم.

$$q_M = \frac{F_M \cdot d_b \cdot W \cdot N \cdot n}{778}$$

$$N = 9 \quad n = 30(\text{trains} / \text{hr})$$

$$W = 41\text{ton} \quad d_b = 900\text{ft}$$

$$q_M = \frac{(5.161) \times (900) \times (41) \times (9) \times (30)}{778} = 66091.315\text{Btu} / \text{hr} = 19.2\text{KW}$$

ج - گرمای ناشی از ترمز دینامیکی (شبکه مقاومت‌های الکتریکی)

در هنگام ترمز انرژی جنبشی ترن در مقاومت‌های الکتریکی تبدیل به گرما می‌شود، لذا برای محاسبه

گرمای ناشی از ترمز دینامیکی بایستی انرژی جنبشی ترن را محاسبه کنیم.

برای محاسبه انرژی جنبشی ترن از فرمول ۶-۱ استفاده می‌کنیم.

$$KE = 11.1 \times 10^{-6} We \cdot N \cdot n \cdot v^2$$

$$We = 41\text{ton} \quad N = 9$$

$$n = 30\text{trains} / \text{hr} \quad v = 4374.453\text{f}_{pm}$$

$$KE = (11.1 \times 10^{-6}) \times (41) \times (9) \times (30) \times (4374.464)^2 = 2351354.495\text{Btu} / \text{hr} = 688.9\text{KW}$$

۶-۱۰-۲ - گرمای ناشی از شتاب گرفتن

الف - گرمای ناشی از مقاومت هوا

با استفاده از روش گفته شده در مورد ترمز گیری میتوان گرمای ناشی از مقاومت هوا را محاسبه کرد

که برابر همان مقدار در حین ترمز گیری خواهد شد.

$n=30$ (trains/hr) مقدار ترن‌های عبوری

$$q_{3R} = (0.65) \times \left(\frac{(2512139.62)^2 (4.6)}{(30)(24.7)(750)^2} \right) = 69647.35 \text{ Btu/hr} = 20.4 \text{ KW}$$

ب - گرمای ناشی از کمپرسور هوای واگن‌ها

با استفاده از فرمول ۶-۱۴ برای محاسبه گرمای ناشی از کمپرسورها داریم:

$$q_{Ax} = 0.707 H_p f . N . n . t_t$$

توان کمپرسور $H_p=10\text{hp}$ تعداد واگن در هر ترن $N=9$

تعداد قطار در هر ساعت $n=30$

درصدی از زمان که موتورهای ملحق به واگن در حال کارند $f=0.25$

زمانی که قطار محدوده ایستگاه را ترک می‌کند $t_t=100(\text{sec})$

$$q_{Ax} = 0.707 \times 10 \times 0.25 \times 9 \times 30 \times 100 = 47722.5 \text{ Btu/hr} = 14 \text{ KW}$$

ج - گرمای ناشی از موتور - ژنراتور واگن‌ها

برای محاسبه این مورد از فرمول ۶-۱۵ استفاده می‌نمائیم. طبق فرمول داریم:

$$q_{Ax} = 0.948 \text{ Kw} . f . N . n . t_t$$

توان موتور - ژنراتور $\text{Kw}=6 \text{ kw}$

تعداد واگن در قطار $N=9$

$n=30$ trains/hr

زمان عبور قطار از ایستگاه $t_t=100 (\text{sec})$

درصدی از زمان که موتورهای ملحق به واگن در $f=1$

$$q_{dx} = 0.948 \times 6 \times 9 \times 30 \times 100 \times 1 = 153576 \text{ Btu/hr} = 45 \text{ KW}$$

د - گرمای ناشی از روشنایی تونل‌ها

با استفاده از فرمول ۶-۱۶ گرمای ناشی از لامپ‌های روشنایی که برای تونل‌ها استفاده می‌شود بدست می‌آید.

$$q_{dl} = (3.41) \times W_l \times L$$

$$W_l = 2 \text{ watt/ft (روشنایی تونل)}$$

$$L = 3280.84 \text{ (ft) (طول تونل)} = 1000 \text{ m}$$

$$q_{dl} = 3.41 \times 2 \times 3280.84 = 22375.3 \text{ Btu/hr} = 6.5 \text{ KW}$$

۶-۱۰-۴ - گرمای ناشی از ایستگاه

الف - گرمای ناشی از روشنایی ایستگاه

با استفاده از فرمول ۶-۱۷ داریم:

$$q_{sl} = 3.41 W_s A$$

$$W_s = 3 \text{ W / ft}^2$$

$$A = 25000 \text{ Ft}^2$$

$$q_{sl} = 3.41 \times 25000 \times 3 = 255750 \text{ Btu/hr} = 75 \text{ KW}$$

ب - گرمای ناشی از تابلوهای تبلیغاتی

با استفاده از فرمول ۶-۱۸ و با توجه به توان مجموع تابلوهای تبلیغاتی میتوان میزان گرمای آزاد شده

از این وسایل را محاسبه کرد.

$$q_s^s = 3.41 W$$

مجموع توان تابلوها $W=15000$ watt

$$q_{s_2} = 3.41 \times (15000) = 51150 \text{ Btu / hr} = 15 \text{ KW}$$

ج - گرمای ناشی از تابلوهای اعلان کننده

با استفاده از فرمول ۶-۱۸ و توان هر یک از تابلوهای اعلان کننده داریم:

$$q_{s_3} = 3.41W$$

توان هر تابلو $W=200W$

تعداد تابلوها $n=7$

$$q_{s_3} = 3.41 \times 200 \times 7 = 4774 \text{ Btu / hr} = 1.4 \text{ KW}$$

د - گرمای ناشی از پله برقی‌ها

دو پله برقی هر کدام به ظرفیت ۳۰ hp بین ایستگاه و طبقه‌میانی در حال کار است. با استفاده از فرمول ۶-۱۸ و رعایت ضریب سیکل کاری ۰/۷۵ میتوان گرمای ناشی از این وسیله را نیز محاسبه کرد.

$$q_{s_4} = (3.41) \times W$$

برای تبدیل توان پله برقی‌ها از اسب بخار به وات باید توان پله برقی را در ضریب تبدیل ضرب کنیم

$$W = 30 \times 2 \times 746 = 44760 \quad (k = 746)$$

$$q'_{s_4} = 3.41 \times 44760 = 152631.6 \text{ Btu / hr}$$

$$q_{s_4} = q'_{s_4} \times 0.75 = 114473.7 \text{ Btu / hr} = 33.53 \text{ KW}$$

ه - گرمای ناشی از تجهیزات جمع آوری کرایه و کنترل بلیط

۶-۱۰-۶- توزیع کل گرما

کل گرمای بدست آمده را در ایستگاه و تونلهای مجاور آن توزیع می‌کنیم.

مطابق روش گفته شده چون حداکثر سرعت قطار ۸۰ km/h یا ۵۰ mph می‌باشد، کل گرمای بدست آمده مطابق جدول زیر تقسیم می‌کنیم.

سرعت	درصد گرمای داده شده به تونل ورودی	درصد گرمای داده شده به ایستگاه	درصد گرمای داده شده به تونل خروجی
80Km/h	۱۲٪	۶۳٪	۲۵٪
Btu/hr	۴۴۲۴۴۸/۵۵	۲۳۲۲۸۵۴/۹۲	۹۲۱۷۶۷/۸۲
Kw	۱۲۹/۶۳	۶۸۰/۵۷	۲۷۰/۰۶

۶-۱۰-۷- محاسبه مقدار هوای مورد نیاز

برای محاسبه مقدار هوا در حالت ماکزیمم درجه حرارت در یک روز تیرماه که دمای هوا برابر ۳۷ درجه سانتی‌گراد است در نظر گرفته می‌شود. هوای داخل مترو ۳ درجه از هوای بیرون خنک‌تر است.

$$T_o = 37^{\circ} \rightarrow T_s = T_o - 3 = 37 - 3 = 34^{\circ}$$

اگر بخواهیم هوای مترو را علاوه بر گرمای اضافه شده به آن تا حد ۱۷ درجه سانتیگراد کاهش دهیم بایستی از دو پمپ رطوبت زن با دبی مشخص در ایرواشر استفاده نمائیم.

برای محاسبه دبی هوای لازم با توجه به دمای مورد نظر از فرمول زیر استفاده می‌کنیم.

$$Q = \frac{q}{\rho c(T_s - T_a)}$$

$$\rho = \text{دانسیتة هوای تهران (kg/m}^3\text{)}$$

$C =$ گرمای ویژه هوای تهران ($\text{kJ/kg}^\circ\text{K}$)

$Q =$ دبی هوای مورد نیاز (m^3/sec)

$T_s =$ دمای هوای محیط مترو ($^\circ\text{K}$)

$T_a =$ دمای هوای خروجی از رطوبت زن ۱۷ درجه بعد از پمپ دوم در نظر گرفته می‌شود.

$q =$ نرخ گرمای داده شده به محیط مترو (kW)

$$Q_{\text{ایستگاه}} = \frac{680.57}{34 - 17}$$

$$Q_{\text{ایستگاه}} = 40.03 \approx 40 \text{ m}^3/\text{sec}$$

$$Q_{\text{ورودی}} = \frac{129.63}{34 - 17} = 7.62 \text{ m}^3/\text{sec} \cong 8 \text{ m}^3/\text{sec}$$

$$Q_{\text{خروجی}} = \frac{270.06}{34 - 17} = 15.88 \text{ m}^3/\text{sec} \cong 16 \text{ m}^3/\text{sec}$$

۱۱-۶- حریق و مقدار هوای مورد نیاز

همانطوری که در قبل اشاره شده است حریق عامل بالقوه‌ایی است که می‌تواند یک فضای زیرزمینی را به کام مرگ بکشاند. از مواد بسیار مهم هنگام آتش سوزی حفظ فضاهایی بعنوان مکان‌های امن در جهت انتقال و جابجایی مسافران و خارج کردن آنها از مهلکه است.

برای دست یابی به این مهم بایستی به دو نکته اساسی توجه کنیم:

الف - امداد رسانی صحیح و سریع و تلاش در جهت کنترل حریق و مهار کردن آن

ب - ایجاد و برقراری یک تهویه صحیح بسته به نوع و موقعیت آتش سوزی

در مورد تهویه در شرایط اضطراری بایستی به استانداردهای جهانی که در مورد این شرایط وضع گردیده توجه کنیم.

همانطور که قبلاً ذکر شده یک حریق به قدرت ۷ مگاوات (قدرت همسان ناشی از آتش سوزی قطارهای مترو) توانایی تولید ۲۵ متر مکعب در ثانیه دود را دارد.

که این دود می‌تواند ناحیه‌ای از تونل را به طور کامل مسدود کند. بنابراین دستگاههای داخل تونل بایستی طوری طراحی شود که سرعت هوای لازم را در داخل تونل جهت مقابله با این پدیده ایجاد کند. این سرعت بتواند دود را در جهت مورد نظر هدایت کند [۴]

این سرعت، سرعت بحرانی است که باعث می‌شود دود حاصله فقط در یک جهت تخلیه گشته و قابلیت حرکت در جهت مخالف را نداشته باشد. این سرعت بین ۱/۵ الی ۳ متر در ثانیه بسته به شرایط تونل، قدرت حریق و سطح مقطع متغیر است [۴]

در جدول ۵-۶ سرعت‌های بحرانی بسته به شرایط تونلها آورده شده است.

جدول ۵-۶ سرعت بحرانی با توجه به شرایط تونل [۴]

شرح	سرعت بحرانی (m/s)	درجه حرارت حاصله (k)
زیرگذر به صورت باکس با دو خط	۱/۶۵	۳۹۹
زیرگذر به صورت باکس با دو خط	۱/۹۸	۴۵۸
یک تونل دو خطه	۱/۷۴	۳۹۰
تونل دو خطه با دیوار ایمنی	۲/۱	۴۴۱
دو تونل یک خطه	۱/۹۵	۴۷۱

با توجه به شرایط تونل‌های متروی تهران که از نوع یک تونل دو خطه می‌باشد لذا سرعت بحرانی ۲/۱ متر بر ثانیه در تونل‌ها می‌باشد لذا:

سرعت بحرانی \times سطح مقطع تونل = Q آتش سوزی

$$Q = 60 \times 1.74 = 104.4 \cong 105 \text{ m}^3/\text{sec}$$

۶-۱۱-۱- شدت جریان بادبزنی اضطراری وسط تونل

باتوجه به اینکه شدت جریانی برابر $40+8+16=64$ مترمکعب در ثانیه در حالت عادی تامین می‌شود پس برای جبران کمبود هوا در حالت اضطراری که به شدت جریانی برابر ۱۰۵ مترمکعب در ثانیه نیاز می‌باشد بنابراین برای تهویه اضطراری یک بادبزنی با شدت جریان ۴۱ مترمکعب در ثانیه لازم است.

فصل هفتم - نتیجه گیری و پیشنهادات

۷-۱- نتیجه گیری

با توجه به مطالب ارائه شده و همچنین بررسی های انجام گرفته ، سیستم تهویه یک تونل دو خطه با استقرار اتاقک های تهویه در ابتدا و انتهای هر تونل برای حالت عادی و یک اتاقک تهویه در وسط تونل جهت تهویه اضطراری مورد تایید قرار گرفت . همچنین یک اتاقک تهویه برای ایستگاه تعبیه شده است در طراحی سیستم تهویه همیشه بدترین حالت مد نظر بوده است و مبنای طراحی آن ، کل گرماهای تولید شده ناشی از قطار ، تاسیسات و تجهیزات استفاده شده در ایستگاهها و تونل ها ، مسافران و شرایط جوی و محیطی شهر تهران بوده است . در انتها نیز شدت جریان هوای مورد نیاز برای قسمت های مختلف به شرح زیر آمده است .

مکان بادبزن	تونل ورودی	ایستگاه	تونل خروجی	وسط تونل
شدت جریان m^3/sec	۸	۴۰	۱۶	۴۱

۷-۲- پیشنهادات

- ۱) سیستم تهویه مترو جهت صرفه جویی در مصرف انرژی به گونه ای انعطاف پذیر طراحی گردد که قابلیت عملکرد مفید و موثر در دو حالت ترافیک بالا و پایین مسافران را داشته باشد .
- ۲) سیستم تهویه اضطراری مترو با توجه به انواع حریق های ممکنه و محصولات تولیدی آنها بررسی گردد .
- ۳) سیستم تهویه مترو در حالت عادی با توجه به اثر پیستونی حرکت قطار ها طوری طراحی شود که حداکثر استفاده از این اثر ، امکان پذیر باشد.
- ۴) با استفاده از نرم افزارهای کامپیوتری و مدل سازی نحوه جابجایی حرارت در تونل ها و ایستگاههای

مترو ، طراحی سیستم تهویه از صحت و اطمینان بیشتری برخوردار می شود.

۵) کسب اطلاعات کافی در مورد نحوه گسترش حریق و مدل سازی آن ، می تواند به منظور تعیین دقیق وظایف بادبزن ها و افزایش ایمنی مسافران کاملاً موثر باشد.

۶) به دلیل فقدان منابع و اطلاعات لازم و کافی در مورد روش های تهویه مترو و نوپا بودن این صنعت در کشور پیشنهاد می شود جهت دسترسی به منابع و اطلاعات روزمنبع یا مرکزی بدین منظور احداث گردد.

- [۱] رضامند (۱۳۷۸) - تاریخچه متروی تهران - انتشارات متروی تهران
- [۲] شرکت راه آهن شهری تهران و حومه (۱۳۷۹) - ماهنامه حرکت مسافر - انتشارات متروی تهران
- [۳] شرکت راه آهن شهری تهران و حومه (۱۳۸۰) - قوانین و جداول حرکت در خطوط متروی تهران - انتشارات متروی تهران
- [۴] شرکت هگزا (۱۳۷۸) - سیستم های تهویه قطارهای شهری - انتشارات شرکت هگزا
- [5] Hartman H.L, Mutmanky J. M, Ramani R.V ,Wang Y.J (1997)
- Mine ventilation and Air Conditioning
Jon Wily and Sons Inc.
- [۶] مدنی حسن (۱۳۷۲) - تهویه در معادن - انتشارات مرکز نشر جهاد دانشگاهی - چاپ دوم
- [7] Shigenobu H , Tsutomu K , Toshifumi N (1996)
Ventilation and Air – Conditioning System Design for New Astram Metro
Line in Hiroshima <http://global.mitsubishielectric.com/pdf/advance/vol74/Vol74.pdf>
- [8] Pflitsch A , Ruschkowski M , Comps P (1999)
Breeze vs .Blast Quantifying Passive and Forced Airflows Through New
York City’s Subway Platforms
www.geographie.ruhr-uni-bochum.de/agklima/1pflitsch/subway/subway-platform.htm
- [۹] مدنی حسن (۱۳۷۸) - تونلسازی - جلد دوم - مرکز نشر دانشگاه صنعتی امیرکبیر
- [10] Pflitsch A , Comps P (1999)
Urban Climate In The Subway , Resolving the dilemma of subway airflow
in urban climate
- [11] Chow W.K , Li J (1999)
Safety Requirement and Regulations Reviews on Ventilation and Fire for
Tunnels in the Hong Kong Special Administrative Region
Tunneling and Underground Space Technology, Vol 14 , No.1, pp.13-21

- [12] Pflitsch A , Comps P ,Ute A (1999)
An Initial Study of Linkages Between Subterranean and Street – Level
Climate in New York City
<http://www.geographie.ruhr-uni-bochum.de/agklima/1pflitsch/subway/subway street.html>
- [13] Sameer A. Z, Bendelius A.G , Santioanni D.A, McCleery J.E (1995)
USING COMPUTATIONAL FLUID DYNAMICS TO DESIGN AN
EMERGENCY VENTILATION SYSTEM FOR A TRANSIT SUBWAY
STATION
SERA –Vol.4, Safety Engineering and and Risk Analysis ASME
- [14] Silas Li , Kennedy W.D (1999)
A CFD Analysis of Stations Fire Conditions in the Buenos Aires Subway
System
ASHRAE Transactions Symposia
<http://confex2.confex.com/ashrae/store/trans99/1-2.htm>
- [15] Deng M.P , Miclea P.C , McKinney D (1996)
CFD MODELING CONSIDERATIONS FOR TRAIN FIRES IN
UNDERGROUND SUBWAY STATIONS
FED –Vol. 238 ,1996 Fluids Engineering Division Conference , Volume 3
ASME
- [۱۶] شرکت راه آهن شهری تهران و حومه (۱۳۷۷) - گزارش ایمنی حریق در متروی زیرزمینی لندن
انتشارات واحد بازرسی فنی و ایمنی مدیریت فنی مهندسی و بهره برداری متروی تهران
- [17] Tarada F (may 2000)
Critical Velocities for Smoke Control in Tunnel Cross – Passages
HBI Harter Ltd , Consulting Engineers , Switzerland
http://www.hbi.ch/media/pdf/publikationen/Critical_Velocities_Paper.pdf
- [18] Bopp R, GRUNER LTD, Basle, Switzerland
4th International Conference on Safety in Road and Railway Tunnels, 2-6
April 2001, Madrid, Spain
http://www.gruner.ch/topic/newsmedia/download/fa_bor_madrid_0101.pdf
- [۱۹] شرکت راه آهن شهری تهران و حومه - مدارک و اسناد شرکت سوپرتو در مورد تهویه تونلها و
ایستگاههای متروی تهران - انتشارات متروی تهران
- [۲۰] رحمانی کامران - بررسی سیستم تهویه مترو تهران - سمینار کارشناسی ارشد - دانشکده مترو